

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • ELOKUU 2014

Liahona

**Miksi teemme
lähetystyötä, s. 28**

**Riemuitkaamme
suremisen sijaan, s. 14**

Pioneereja Tyynellämerellä, s. 22

Kalkkarokäärme repussasi, s. 48

“Kaikki ovat saaneet syntyessään Kristuksen valon, ohjaavan vaikutuksen, jonka ansiosta jokainen voi erottaa oikean väärästä. Se, mitä me tuolla valolla teemme ja kuinka me reagoimme noihin kehotuksiin elää vanhurskaasti, on osa kuolevaisuuden koetusta.”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, “Nämä asiat minä tiedän”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 8.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Jumalan sato**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Messias**

KANNESSA

Edessä: valokuva Leslie Nilsson.

Kansilehden sisäsivu: valokuva Jason Lindsey.

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** **Oikaa rohkeita ja lujia**
Vanhin Yoon Hwan Choi
Rangaistaisiinko vartijatovereitan, jos en joisi alkoholia, jota komentajamme meille tarjosi?
- 22** **Pioneereja jokaisessa maassa: Tonga – Jumalalle omistettu maa**
Harvalene K. Sekona
Kuningas George Tupou I omisti Tongan Jumalalle 175 vuotta sitten. Tongalaiset pyhät ovat omistautuneita yhä nykyäänkin.
- 28** **Miksi me kerromme evankeliumista muille**
Vanhin D. Todd Christofferson
Evankeliumista kertominen ei ole ohjelma vaan syy, jonka vuoksi Isä, Poika ja Pyhä Henki tekevät työtään.
- 34** **Jumalan ikuinen liitto**
Opi, kuinka Abrahamin liitto toimii meidän aikamme ja tuhatvuotisessa valtakunnassa.

OSASTOT

- 8** **Huhtikuun 2014 konferenssin muistikirja**
- 11** **Vanhan testamentin profeetat: Job**
- 12** **Me puhumme Kristuksesta: Lupaus yhteisestä tulevaisuudestamme**
Jarolyn Ballard Stout
- 14** **Kotimme, perheemme: Me tiedämme, missä hän on**
Hernando Basto
- 16** **Kirkon uutisia**
- 38** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Korvasin pelkoni uskolla**
Katherine Nelson

42

- 42 Toimikaa tässä maassa ikään kuin vuosia**
Dennis C. Gaunt
Et ole aina tyytyväinen elämäsi olosuhteisiin. Voit silti olla onnellinen.

- 46 Taivaallinen Isä sanoi ei – ja kyllä**
Angelica Hagman
Kun Jumala vastasi rukoukseeni "ei", Hän sanoikin todellisuudessa "ei vielä".

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Älä ole lammas!

60

- 48 Totuudet, jotka on tärkeintä tuntea**
Presidentti Boyd K. Packer
Älä säilytä repussasi kalkkaro-käärmettä, sillä on mahdollista tehdä täydellinen parannus.

- 52 Meidän palstamme**
53 Juliste: Lähetysaarnajatovereita

- 54 Banaanileipää ja lähetysaarnajaa**
Mindy Raye Friedman
Banaanileipä on maukasta, mutta näillä nuorilla miehillä on jotakin, mikä maistuu vieläkin paremmalta.

- 56 Lähetyskentältä: Ihme lentoasemalla**
Thomas E. Robinson III

- 58 Kysymys ja vastaus**
Äitini on töissä koko päivän. Kuinka voin parantaa meidän välistämme suhdetta?

- 60 Nuorten voimaksi: Uhmaa vetovoimaa – kulje eteenpäin uskossa**
Bonnie L. Oscarson
Kun me noudatamme kirkon taso-vaatimuksia johdonmukaisesti, me voimme kestää vastustajan vaikutuksen.

- 62 Siksi avioliitto on upea juttu!**
Ben ja Rachel Nielsen

72

- 65 Erityinen todistaja: Riittääkö toistaiseksi jos vain uskon, että kirkko on tosi?**
Vanhin Jeffrey R. Holland

- 66 Loistava ajatus**

- 67 Minä tunsin Pyhän Hengen**
Yichen
Veljeni oli satuttanut itsensä. Mitä voisin tehdä?

- 68 Isa sai siunauksen**
Mackenzie Van Engelenhoven
Isan isä ei ollut kirkon jäsen. Hän toivoi, että asiat olisivat vähän toisin.

- 70 Lammasmainen leijona**
Vanhin Kazuhiko Yamashita
Lambert luuli olevansa lammas, kunnes paikalle ilmestyi susi.

- 71 Meidän sivumme**

- 72 Ystäviä ympäri maailmaa: Minä olen Kaloni Tongasta**
Amie Jane Leavitt

- 74 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Osallistuminen tervehkisiin toimintoihin vahvistaa perhettäni**
Jennifer Maddy

- 76 Pienille lapsille: Ystäviä Eelille**
Jane Nickerson

**ELOKUU 2014, 66. VUOSIKERTA, NUMERO 8
LIAHONA 10988 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyberg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski
Siltapellonkuja 2 L 110
00740 HELSINKI
Puhelin: 044 343 4424
Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tsekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2014 Vol. 66 No. 8. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheitaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi ideaa.

”Banaanileipää ja lähetyssaarnaajia”, s. 54: Voisitte leipoa perheenne kanssa banaanileivän (tai jotakin muuta, mistä perheenne pitää) ja viedä sen ihmisille, joille perheenne tuntee innoitusta kertoa evankeliumista. Voitte viedä saman sanoman kuin banaanileipää tarjonneet lähetyssaarnaajat, esittää kutsun tulla johonkin kirkon toimintaan tai liittää mukaan kampanjakortin.

Osallistuminen tervehenkisiin toimintoihin vahvistaa perhettäni, s. 74: Voisitte tässä kuussa pitää muutaman sellaisen perheillan, jonka lapset ovat valinneet. Lapset voivat valita toiminnat, oppi-aiheet ja puheenaiheet, jotka kiinnostavat heitä eniten, ja olla vuorollaan vastuussa niistä. Kannustakaa jokaista lasta miettimään muiden perheenjäsenten tarpeita, kun he valitsevat toimintoja ja oppiaiheita.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 12, 46, 62

Jeesus Kristus, 7, 48

Jumalallinen luonne, 70

Koettelemukset, 11, 12, 14

Kuuliaisuus, 18

Kärsivällisyys, 4, 11

Kääntämys, 14, 22, 28, 40

Liitot, 34

Lähetystyö, 22, 28, 41, 53, 54, 56

Pappeus, 34, 39, 68

Parannus, 48

Patriarkalliset siunaukset, 12

Perhe, 12, 14, 38, 53, 58, 62, 68, 74

Pioneerit, 22

Pornografia, 48

Pyhä Henki, 56, 60, 67

Rukous, 46, 67

Sovitus, 48

Tahdonvapaus, 42

Toivo, 12, 14

Työ, 4

Usko, 12, 14, 18, 60, 65, 80

Viisauden sana, 18

Virkistystoiminta, 74

Ystävät, 52, 76

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä presidenttikunnassa

JUMALAN sato

Kerran eräässä pienessä siemenkaupassa työskenteli nainen nimeltä Christa. Hän rakasti työtään. Hänestä oli aivan uskomatonta, että jokaisella hänen myymällään pikkuruisella siemenellä oli kyky muuttua joksikin aivan ihmeelliseksi – porkkanaksi, kaaliksi tai jopa mahtavaksi tammeksi.

Christasta oli mukavaa istua tietokoneensa ääressä ottamassa vastaan tilauksia ja vastaamassa kysymyksiin. Kerran hän kuitenkin otti vastaan valituksen, joka kummastutti häntä.

”Siemenet eivät idä”, asiakas sanoi. ”Ostin ne kaksi kuu-kautta sitten, eikä vielääkään ole tapahtunut mitään.”

”Kylvittekö ne hyvään multaun ja annoitteko niille riittävästi vettä ja auringonvaloa?” Christa kysyi.

”En, mutta tein oman osani”, asiakas vastasi. ”Minä ostin siemenet. Tehän annatte *takuun*, että ne kasvavat.”

”Mutta ette siis kylvänyt niitä?”

”En tietenkään. Sehän tarkoittaisi sitä, että likaisin käteni.”

Christa mietti asiaa ja tuli siihen tulokseen, että olisi pakko kirjoittaa kylvöohjeet. Hän päätti, mikä olisi ensimmäinen ohje: ”Siementen itäminen edellyttää kylvöohjeiden noudattamista. Siemeniä ei pidä panna hyllylle ja odottaa, että ne itäisivät.”

Ei kestänyt kauan, kun hän sai toisen kummallisen valituksen.

”Siemenet eivät tuota mitään”, eräs asiakas väitti.

”Kylvittekö ne hyvään multaun?” Christa vastasi.

”Annoitteko niille sopivan määrän vettä ja auringonvaloa?”

”Voi kyllä”, asiakas intti. ”Tein sen kaiken – juuri niin kuin paketissa sanotaan. Mutta ne eivät kasva.”

”Tapahtuiko yhtään mitään? Itivätkö ne?”

”Ei tapahtunut mitään”, asiakas sanoi. ”Kylvin ne aivan kuten ohjeissa sanottiin. Toivoin saavani tomaatteja päivälliselle. Nyt olen hyvin pettynyt.”

”Hetkinen”, Christa vastasi. ”Tarkoitatteko, että kylvitte siemenet tänään?”

”Älkää olko naurettava”, asiakas vastasi. ”Kylvin ne viikko sitten. En odottanut näkeväni tomaatteja heti ensimmäisenä päivänä, vaan olin kärsivällinen. Ja täytyy sanoa, että niitä on kasteltu ja odoteltu paljon tämän viikon aikana.”

Christa tiesi, että hänen pitäisi lisätä toinen ohje: ”Nämä siemenet noudattavat luonnonlakeja. Jos kylvätte siemenet aamulla ja odotatte syöväne tomaatteja myöhemmin samalla viikolla, tulette pettymään. Teidän täytyy olla kärsivällisiä ja odottaa, että luonto tekee tehtävänsä.”

Kaikki sujui hyvin, kunnes Christa otti jälleen vastaan valituksen.

”Olen hyvin pettynyt siemeniinne”, asiakas aloitti. ”Kylvin ne aivan kuten pakkauksessa suositeltiin. Annoin niille vettä, varmistin, että ne saivat auringonpaistetta, ja odotin, kunnes ne viimein tuottivat satoa.”

”Kuulostaa siltä, että teitte kaiken oikein”, Christa sanoi.

”Siinä suhteessa kaikki sujuikin hyvin”, asiakas vastasi.

”Mutta minä sain kesäkurpitsoitaita!”

”Merkintöjeni mukaan te tilasitte juuri niitä siemeniä”, Christa sanoi.

”Mutta en minä halua kesäkurpitsoita vaan tavallisia kurpitsoita!”

”Nyt minä en ymmärrä.”

”Minä kylvin siemenet kurpitsapalstalleni – aivan samaan multa, josta sain viime vuonna kurpitsoita. Kehuin kasveja joka päivä ja kerroin niille, miten kauniita kurpitsoita niistä tulisi. Mutta suurien, pyöreiden, oranssinväristen kurpitsoiden sijaan sain pitkiä, vihreitä kesäkurpitsoita. Ja niitä tuli paljon!”

Silloin Christa tiesi, etteivät ohjeet olisi riittävät ja että oli välttämätöntä tuoda esiin periaate: ”Kylvämänne siemenet ja kylvöaika ratkaisevat, millaisen sadon saatte.”

Sadonkorjuun laki

Apostoli Paavali opetti seuraavaa Jumalan sadosta:

”Älkää pettäkö itseänne! Jumala ei salli itseään pilkattavan. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän.

Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon.” (Gal. 6:7–9.)

Viime aikoina Herra on antanut meille lisää viisautta ja näkemystä tästä muuttumattomasta laista:

”On olemassa laki – peruuttamattomasti säädetty taivaassa ennen tämän

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Keskustele niiden kanssa, joiden luona käyt, siitä, kuinka Jumalan sadonkorjuun laki soveltuu ihmissuhteisiin, kääntymykseen ja todistukseen tai uraa ja opiskelua koskeviin tavoitteisiin. Voisitte lukea ja pohtia tähän lakiin liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia, kuten Sananl. 11:18; 2. Kor. 9:6 ja Alma 32. Kannusta heitä tarkastelemaan aiempia tavoitteita ja asettamaan uusia tavoitteita vanhurskaiden tulosten saavuttamiseksi. Auta heitä laatimaan suunnitelma, jonka mukaan he toimivat johdonmukaisesti saavuttaakseen pitkäaikaisen päämääränsä.

maailman perustamista – johon kaikki siunaukset perustuvat,

ja kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu” (OL 130:20–21).

Mitä me kylvämme, sitä me niitämme.

Jumalan sato on uskomattoman ihana. Niille, jotka kunnioittavat Häntä, annetaan Hänen yltäkyläiset siunauksensa, ”runsas mitta, tiiviiksi paineltu, ravisteltu ja kukkurainen – –. Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan.” (Luuk. 6:38.)

Aivan kuten maallisten siementen kasvu vaatii työtä ja kärsivällisyyttä, samoin niitä tarvitaan moniin taivaan siunauksiin. Me emme voi panna uskontoamme hyllylle ja odottaa korjaavamme satona hengellisiä siunauksia. Mutta jos me kylvämme evankeliumin tasovaatimuksia perheemme päivittäiseen elämään ja hoivaamme niitä, niin on hyvin todennäköistä, että lapsemme kasvavat tuottamaan hengellisiä hedelmiä, jotka ovat erittäin arvokkaita heille ja tuleville sukupolville.

Jumalan vastaukset rukouksiimme eivät aina tule heti – joskus näyttää siltä, etteivät ne tule lainkaan – mutta Jumala tietää, mikä on Hänen lastensa parhaaksi. Varmaa on, että jonakin päivänä me näemme selkeämmin, ja tuona päivänä me huomaamme taivaan hyvyyden ja anteliaisuuden.

Sillä välin tavoitteemme ja suuri ilomme on kulkea Mestariimme ja Vapahtajamme jalanjäljissä ja elää hyvää ja hienoa elämää, niin että Jumalan korvaamattomien siunausten luvattu ja kallisarvoinen sato voi olla meidän.

Mitä me kylvämme, sitä me niitämme.

Se on taivaan laki.

Se on Jumalan sadonkorjuun laki. ■

Suunnittele satosi

Jumalan sadonkorjuun laki on, että jos me haluamme jotakin myöhemmin, meidän on tehtävä työtä sen eteen nyt. Jos me haluamme kukoistavan puutarhan, meidän pitää kylvää siemenet, kastella niitä ja suojella niitä rikkaruhoilta. Ellemme tee niin, emme saa mitään satoa myöhemmin!

Tässä puutarhassa näkyy joitakin hyviä ”hedelmiä”, joita ehkä haluat elämäsi. Kirjoita alla oleville viivoille joitakin asioita, joita voit tehdä tässä kuussa, jotta voit omalta osaltasi saada näitä siunauksia.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja roolien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Messias

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että me voimme asua Jumalan edessä ”pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta” (2. Nefi 2:8). *Messias* on ”aramean ja heprean kielen sana, jonka merkitys on ’Voideltu’. Uudessa testamentissa Jeesusta kutsutaan Kristukseksi, joka on kreikan kielen vastine sanalle *Messias*. Se tarkoittaa voideltua Profeettaa, Pappia, Kuningasta ja Pelastajaa.”¹

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on todistanut: ”Tiedän, että Jeesus Kristus on Israelin Pyhä, Messias, joka tulee jonakin päivänä takaisin lopullisessa kirkkaudessaan hallitakseen maan päällä herrojen Herrana ja kuninkaiden Kuninkaana. Tiedän, ettei taivaan alla ole annettu toista nimeä, jossa ihminen voi pelastua.”²

”Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja ja Lunastaja”, sanoi presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. ”Hän on luvattu Messias. Hän eli täydellisen elämän ja sovitti meidän syntimme. Hän on aina rinnallamme. Hän taistelee meidän taistelumme. Hän on meidän toivomme, Hän on meidän pelastuksemme, Hän on tie.”³

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Joh. 1:38–41; 4:25–26, 40–42;
2. Nefi 6:13; 25:16–17

VIITTEET

1. PKO, ”Messias”, scriptures.lds.org/fi.
2. Ks. ”Ainoa todellinen Jumala ja Jeesus Kristus, jonka Hän on lähettänyt”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 42.
3. Ks. ”Opetuslapseuden tie”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 78.

**Usko, perhe,
auttaminen**

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Naiset, jotka olivat Kristuksen opetuslapsia, ovat todistaneet Hänen roolistaan Messiaana. Magdalan Maria oli Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi. Hän oli ensimmäinen, joka näki, että Kristuksen ylösnousemuksen aamuna ”haudan suulta oli kivi siirretty pois”. Hän ”seisoi haudan ovella ja itki” huomattuaan, ettei Jeesuksen ruumis ollut enää haudassa.

Sitten ”hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan takanaan, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus.

Jeesus sanoi hänelle: ’Mitä itket, nainen? Ketä sinä etsit?’ Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi ja sanoi: ’Herra, jos sinä olet vienyt hänet täältä, niin sano, minne olet hänet pannut. Minä haen hänet pois.’

Silloin Jeesus sanoi hänelle: ’Maria.’ Maria kääntyi ja sanoi: ’Rabbuuni!’ – se on hepreaa ja merkitsee: opettajani.” Maria ymmärsi, ettei siinä ollut puutarhuri vaan Jeesus Kristus, Messias. (Ks. Joh. 20:1–17.)

Mieti tätä

Miksi on tärkeää ymmärtää Vapahtajan rooli Messiaana?

HUHTIKUUN 2014 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – oli se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi huhtikuun 2014 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLISIA KOHOKOHTIA

Aseta Jumalan lait ensimmäiselle sijalle

”Sana *uskonto* tarkoittaa kirjaimellisesti – – liittämistä takaisin Jumalaan. Kysymys, jonka voisimme esittää itsellemme, on: Olemmeko me liitettyinä Jumalaan niin lujasti, että uskomme näkyy, vai olemmeko me todellisuudessa liitettyinä johonkin muuhun? – – Monet asettavat muita tärkeitä asioita Jumalan edelle. – – Jumalan lakien täytyy olla aina mittapuumme. Kiistanalaisten aiheiden kohdalla meidän tulee ensin

pyytää johdatusta Jumalalta. – –

Kiusaus olla suosittu voi saada asettamaan yleisen mielipiteen Jumalan sanan edelle. – – Sitä, mikä on väärin, ei saa oikeaksi, vaikka ’kaikki sitä tekevät’. – – Rukoilen, että teidät liitetään lujasti takaisin Jumalaan, että Hänen iankaikkiset totuutensa syöpyvät sydämeenne ikuisesti.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Antakaa uskonne näkyä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 29–32.

Osoitteessa lds.org/go/priorities814 on ideoita tärkeysjärjestyksesi arviointiin.

PROFEETALLINEN LUPAUS

Toivo

”Ehdotan, että käytätte sekä lyhyen että pitkän aikavälin näkemystä, kun pyritte antamaan toivon perinnön perheellenne. – – On asioita, joita voitte tehdä varhain, kun ne, joita rakastatte, ovat pieniä. Muistakaa, että päivittäinen perherukous, perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkiminen ja todistuksemme lausuminen sakramenttikokouksessa ovat helpompia ja tehokkaampia silloin, kun lapset ovat pieniä. – – Kaiken sen jälkeen, mitä me voimme uskossa tehdä, Herra osoittaa oikeutetuiksi toiveemme perhettämme koskevista siunauksista, jotka ovat suurempia kuin osaamme kuvitella.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Korvaamaton toivon perintö”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 25.

Ota selvää, millä tavoin voit jättää perinnön omalle perheellesi, käymällä osoitteessa lds.org/go/legacy814.

MENKÄÄ JA TEHKÄÄ

Presidentti
Thomas S. Monson
pyysi meitä
”[varaamaan]
aikaa lukeak-

semme konferenssipuheet, kun ne
– – julkaistaan painettuna *Liahona*-
lehden tulevassa numerossa, sillä
ne ansaitsevat sen, että tarkaste-
lemme ja tutkimme niitä tarkoin”.

Artikkelissa ”Kunnes kohtaamme jälleen”,
Liahona, toukokuu 2014, s. 115.

TÄYTÄ TYHJÄT KOHDAT

1. ”Rukoukseen yhdistettynä _____ on voima suojella perheitä.” Ks. [lds.org/go/reeves814](https://www.lds.org/go/reeves814) tai Linda S. Reeves, ”Kristukseen keskittyvä koti – suoja pornografialta vastaan”, s. 17.
2. ”Tieto – – tulee vain henkilökohtaisen _____ ja _____ avulla.” Ks. [lds.org/go/packer814](https://www.lds.org/go/packer814) tai presidentti Boyd K. Packer, ”Todistaja”, s. 94.
3. ”Evankeliumi ’ei ole painolasti. Se on _____.’ Se kantaa meitä.” Ks. [lds.org/go/stevens814](https://www.lds.org/go/stevens814) tai Jean A. Stevens, ”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi”, s. 83.
4. ”Kuuliaisuus – – on valinta _____ sekä Jumalan rajattoman viisauden ja kaikkivoipaisuuden välillä.” Ks. [lds.org/go/perry814](https://www.lds.org/go/perry814) tai vanhin L. Tom Perry, ”Osoitamme uskollisuutemme kuuliaisuudella”, s. 103.

Vastaukset: 1. Mormonin kirjassa; 2. rukouksen, pohittimisen; 3. silvet; 4. oman rajallisen tietämyksemme ja voimamme

RINNAKKAISIA OPETUKSIA

Rakkaus

Joitakin tärkeimmistä aiheista käsitellään useammassa kuin yhdessä yleiskonferenssipuheessa. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja rakkaudesta:

- Nuorille: ”Olkaa rohkeita. Puhdas Kristuksen kaltainen rakkaus, joka on seurausta todellisesta vanhurskaudesta, voi muuttaa maailman.” – Vanhin Jeffrey R. Holland, ”Opetuslapsuuden hinta – ja siunaukset”, s. 8.
- Naisille: ”Kun emme keskity ikään, kulttuuriin ja olosuhteisiin liittyviin eroihimme – –, me täytymme Kristuksen puhtaalla rakkaudella.” – Bonnie L. Oscarson, ”Sisaruus: oi, kuinka me tarvitsemme toisiamme”, s. 121.
- Miehillä: ”Me olemme sitoutuneet olemaan kansaa, joka rakastaa Jumalaa ja lähimmäistään ja joka on halukas osoittamaan sitä rakkautta niin sanoin kuin teoin. Siinä on Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena olemisemme ydin.” – Presidentti Dieter F. Uchtdorf, ”Nukuteko te läpi palautuksen?”, s. 61.

Ota selville, mitä presidentti Monson ja muut ovat sanoneet rakkauden osoittamisesta kaikille, osoitteessa [lds.org/go/love814](https://www.lds.org/go/love814).

Pappeus

”Pappeuden voima siunaa meitä kaikkia”, sanoi kahdentoista apostolin koorumiin kuuluva vanhin Dallin H. Oaks puheessaan ”Pappeuden avaimet ja valtuus”. ”Pappeuden avaimilla johdetaan yhtä lailla naisia kuin miehiä, ja pappeuden toimitukset ja pappeuden valtuus koskevat yhtä lailla

naisia kuin miehiä.” Koska meidän kaikkien on tarpeen ymmärtää pappeutta paremmin, vanhin Oaks selvensi konferenssipuheessaan keskeisiä periaatteita, jotka koskevat pappeuden voimaa, avaimia ja valtuutta. Seuraavat kysymykset voivat auttaa sinua tutkimaan hänen sanomaansa.

Kysymyksiä pohdittavaksi:

- Mitä ovat pappeuden avaimet, ja miksi ne ovat välttämättömiä?
- Mikä on pappeuden avainten ja pappeuden valtuuden välinen suhde?
- Rajoittaako sukupuoli pappeuden siunauksia?

Mitä tämä merkitsee minulle:

- Mikä valtuus minulle annetaan, kun saan tehtäviä tai kutsumuksia henkilöltä, jolla on pappeuden avaimet?

- Mitä sellaisia velvollisuuksia minulla on nykyisessä tehtävässäni tai kutsumuksessani, jotka minun tulee täyttää?
- Mitä voin oppia tämän puheen perusteella Jumalan rakkaudesta minua kohtaan, ja kuinka voisin kertoa siitä jollekulle, jolla on kysymyksiä?

Voit tutkia tätä puhetta osoitteessa lds.org/go/oaks814.

VASTAUKSIA SINULLE

Jokaisessa yleiskonferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Käytä toukokuun 2014 lehteäsi tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Kuinka ylönousemus ratkaisee kysymykset siitä, kuka Jeesus Nasaretilainen todellisuudessa on? Ota tämä selville osoitteessa lds.org/go/dtc814 tai lue vanhin D. Todd Christoffersonin puhe ”Jeesuksen Kristuksen ylönousemus”, s. 111–114.
- Miten kuuliaisuus ja tahdonvapaus liittyvät toisiinsa? Ota tämä selville osoitteessa lds.org/go/hales814 tai lue vanhin Robert D. Halesin puhe ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni”, s. 35–38.
- Mitä siunauksia me saamme, kun me solmimme pyhiä liittoja ja pidämme ne? Ota tämä selville osoitteessa lds.org/go/wixom814 tai lue Rosemary M. Wixomin puhe ”Liittojen pitäminen suojelee meitä, valmistaa meitä ja antaa meille voimaa”, s. 116–118.

JOB

”En tiedä mitään muuta, mitä kirkon jäsenet tarvitsisivat enemmän kuin Jobin vakaumusta ja peräänantamattomuutta.”¹ – Vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista

Minut tunnetaan miehenä, joka pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa.² Herra siunasi minua seitsemällä pojalla ja kolmella tyttärellä, ja Hän soi minulle paljon aineellista vaurautta, kuten ”lampaita ja vuohia seitsemäntuhatta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa kyntöparia härkiä ja viisisataa aasintammaa. Myös palvelusväkeä – oli paljon.”³

Saatana uskoi, että lakkaisin ole-
masta vanhurskas ja että kiroaisin Herran, jos en enää menestyisi ajallisesti. Herra salli Saatanan koetella minua mutta ei antanut hänen vahingoittaa minua fyysisesti. Saatana sai aikaan sen, että karjani varastettiin tai surmattiin, ja hän lähetti voimakkaan tuulen kaatamaan taloni, jolloin kaikki sisällä olleet 10 lastani kuolivat. En kironnut Herraa, vaan repäisin viittani, ajoin pääni paljaaksi,

kumarruin maahan ja rukoilin Herraa.⁴

Kun Saatana näki, että en kiroaisi Jumalaa, hän halusi koetella minua fyysisillä koettelemuksilla. Herra salli Saatanan tehdä niin mutta ei antanut hänen ottaa henkeäni. Saatana runteli minua merkivillä paiseilla niin että niitä oli kaikkialla, päästä jalkoihin.⁵ Pysyin silti nuhteettomana enkä suos-
tunut kiroamaan Herraa. Ystäväni murehtivat kanssani.

Ystäväni sanoivat minulle, että oma jumalattomuuteni oli aiheuttanut kärsimykseni ja että minun täytyy tehdä parannus, mutta tiesin olevani vanhurskas mies.⁶ Myöhemmin Herra käski ystäviäni tekemään parannuksen. Heidä vaadittiin antamaan polttouhri, ja minun piti rukoilla heidän puolestaan.⁷

Nähtyään uskollisuuteni Herra

antoi suuren kärsimykseni loppua ja siunasi minua kaksin verroin kaikella sillä, mitä minulla oli ennen ollut.⁸ Sitten minulla oli ”lampaita ja vuohia neljätoistatuhatta, kuusituhatta kamelia, tuhat kyntöparia härkiä ja tuhat aasintammaa” ja sain vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.⁹ Herra todella-
kin palkitsi minut runsaasti uskostani ja kärsivällisyydestäni.

Olen nähnyt Herran käden elämässäni, sekä ahdingoissani että vaurauksessani. Todistin rohkeasti: ”Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Ja sitten, kun minun nahkani on riekaleina ja lihani on riistetty irti, minä saan nähdä Jumalan.”¹⁰ ■

Vaikka Job ei ollut profeetta, hänen elämänsä, todistuksensa ja kestämyytensä koettelemuksissa voivat olla meille innoituksena.

VIITTEET

1. ”Älkää koskaan antako periksi”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 6.
2. Ks. Job 1:1.
3. Ks. Job 1:2–3.
4. Ks. Job 1:7–22.
5. Ks. Job 2:7.
6. Ks. Job 22–27.
7. Ks. Job 42:7–9.
8. Ks. Job 42:10.
9. Ks. Job 42:12–13.
10. Job 19:25–26.

LUPAUS YHTEISESTÄ TULEVAISUUDESTAMME

Jarolyn Ballard Stout

Kun miehelläni diagnosoitiin syöpä, minusta tuntui kuin maailmamme olisi romahtanut. Minulla oli kahdeksan lasta huolehdittavana. Kuinka minä ikinä selviytyisin siitä yksin?

Eräänä pilvisenä sunnuntaiamuna seisoin keittiön tiskialtaan ääressä pesemässä viimeisiä aamiaisastioita. Kaksi nuorinta lastamme katselivat keittiön vieriseissä olohuoneessa pyhien kirjoitusten videota. Vaivuin ajatuksiini, ja poskeni kastuivat kyynelistä. En pystynyt saamaan mielestäni syöpää, joka oli tunkeutunut kotiimme. Mieheni oli taistellut sitä vastaan useita vuosia, mutta nyt se oli levinnyt. Uskoni tuntui horjuvan. Mieleni oli täynnä ”mitä jos?” -ajatuksia.

Yhtäkkiä pyhien kirjoitusten video keskeytti ajatukseni, ja kuulin rauhoittavan äänen sanovan: ”Vaikene, ole hiljaa! – –

Miksi te noin pelkäätte? Eikö teillä vieläkään ole uskoa?” (Mark. 4:39–40.)

Pudotin tiskirätin ja käännyn katsomaan televisiota. Videossa kerrottiin, kuinka Vapahtaja tynnytti myrskyn. Oli aivan kuin Vapahtaja itse olisi sanonut nuo sanat minulle. Lämmön ja rauhan tunne tulvi ylleni. Se oli muistutus siitä, että tarttuaisin lujasti siihen uskoon, josta olin oppinut niin paljon syövän vaivaamien vuosien aikana. Se oli uskoa, jota patriarkallisen siunaukseni sanat tukivat.

Olin saanut patriarkallisen siunaukseni 15-vuotiaana. Yhdessä lauseessa,

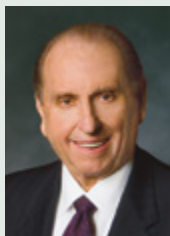
joka oli silloin tuntunut vain kuvailevan osaa temppelelioliitostani, oli nyt minulle suuri lupaus. Siinä puhuttiin vanhurskaasta pappeudenhaltijasta, jonka kanssa menisin naimisiin, ja siinä sanottiin, että hän ”auttaisi sinua, ohjaisi sinua ja avustaisi sinua, ei vain nuoruudessasi vaan myöhempiin vuosiisi asti”.

Kun luin patriarkallista siunaustani yhä uudestaan niin vuosina, jolloin taistelimme syöpää vastaan, tuo lause antoi minulle suurta toivoa. Joka kerta sain uutta uskoa lupaukseen yhteisestä tulevaisuudestamme. Muistan sen suuren lohdun, jota Henki antoi minulle, kun mieheni oli juuri saanut diagnoosin. Opettelin ulkoa tuon osan patriarkallisesta siunauksestani, ja kun

syöpätestien huonot tulokset tulivat, muistin sen lupauksen.

Opin antamaan meidät Vapahtajan kannettaviksi. Opin, että minun täytyi pitää uskoni vakaana. Opin myös taistelemaan kasvavia pelkoja vastaan uskon avulla. Sinä aamuna tuo video muistutti minua siitä, että voin luottaa Herraan.

Usko suo minulle kyvyn antaa kuormani Jeesuksen Kristuksen kannettavaksi. Aivan kuten Alman kansa, joka oli orjuudessa eikä tuntenut kantaansa kuomaa selässään (ks. Moosia 24:14), samoin on käynyt meidän perheessämme taistellessamme syöpää vastaan. Meidän perheemme on kyennyt kohtaamaan syövän tuntematta kuormia, joita se voi tuoda mukanaan.

TUSKALLISTEN OPETUSTEN TARKOITUS

”Elämäämme tulee vaikeuksia, ongelmia, joita emme odota ja joita emme koskaan valitsisi. Kukaan meistä ei jää niitä vaille. Kuolevaisuuden tarkoituksena on oppia ja kasvaa enemmän Isämme kaltaiseksi, ja usein juuri vaikeina aikoina me opimme eniten, niin tuskallisia kuin opetukset kenties ovatkin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Herra olkoon tiellä kanssasi”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 111.

Mieheni käy yhä kokeissa, joissa seurataan syöpäsoluja tai etsitään mahdollisia kasvaimia. Meillä on yhä huolenamme lääkärinlaskuja ja hoitojen aiheuttamia sivuvaikutuksia. Ja rukoilen yhä joka päivä, ettei mieheläni olisi enää syöpää. Rukoilen, että me molemmat elämme vanhoiksi. Sanon myös taivaalliselle Isälle: ”Tapahtukoon Sinun tahtosi.”

En tiedä, milloin siunauksessani mainitut ”myöhemmät vuodet” tulevat. Toivon, että siunaukseni sanat tarkoittavat, että mieheni ja minä voimme lähteä lähetystyöhön, kun olemme kasvattaneet lapsemme. Toivon niiden

tarkoittavan sitä, että mieheni voi taluttaa hevostamme, jolla hän antaa lastenlastemme ratsastaa, ja hyppyyttää lastenlapsiamme polvellaan. Mutta tiedän, että milloin tahansa Jumala ottaakin hänet pois maan päältä, se tapahtuu Hänen omana aikanaan.

Enää en huolehdi siitä, milloin nuo ”myöhemmät vuodet” ovat. Sillä ei ole väliä. Luotan siihen, että Herra pitää sen lupauksen, jonka Hän antoi minulle patriarkallisessa siunauksessani. Hän on huolehtinut meistä näinä vuosina, ja Hän huolehtii meistä tulevaisuudessa. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Jos et ole saanut patriarkallista siunausta, voit keskustella sen saamisesta piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa. Jos sinulla on patriarkallinen siunaus, luetko ja pohditko sitä usein? Uskotko Herran lupauksiin?

ME TIEDÄMME, MISSÄ HÄN ON

Hernando Basto

Iankaikkisena perheenä huomiomme keskittyi aina Jumalaan.

Kun näimme kahden nuoren miehen kasvot kotiovemme yläikkunoista Kolumbiassa, luulimme heidän seisovan jonkin esineen päällä, jotta he näkisivät sisälle. He eivät seisseet minkään päällä. He olivat vain hyvin pitkiä! Kolmivuotias poikamme Pablo Ezequiel tuijotti heitä hämmästyneenä. Muutamassa päivässä heistä tuli hänen parhaita ystäviään.

Perheemme – vaimoni Ludy, tyttäret Erika ja Yesica ja pieni Ezequiel – etsi Herraa. Elimme jo joidenkin evankeliumin periaatteiden mukaan: pidimme ruokarukouksen, rukoilimme koko perhe yhdessä ja meillä oli perheen yhteisiä toimintoja. Elämämme perustui perheen ykseyteen. Noiden kahden ”ison enkelin”, kuten Ezequiel lähetysaarnaaajanhimpia kutsui, ilmaantumisen todisti, että olimme toimineet oikein, kun vahvistimme perhettä ja keskityimme Jumalaan.

Pyhät kirjoitukset oppaanaan vanhimmat Fa ja Fields opettivat meille tien. Olimme kysyneet Herralta, missä meidän pitäisi palvella Häntä. Mormonin kirja ja palautettu evankeliumi antoivat vastaukset jokaiseen kysymykseen, jota olimme käsitelleet vuosien varrella perheemme keskusteluissa. Vastaukset olivat juuri sitä mitä kaipasimme, ja pian meistä tuli kirkon jäseniä. Vuotta myöhemmin teimme liittoja ja meidät sinetöitiin

iankaikkiseksi perheeksi Bogotán temppelissä.

Tunsimme suurta iloa tiedosta, että olimme saattaneet lapsemme evankeliumin tielle. Henki oli läsnä elämässämme ja kodissamme, ja Ezequiel, joka oli silloin nelivuotias, piti rukouksen, jota emme koskaan unohda. Hän sanoi: ”Rakas taivaallinen Isä, me kiitämme Sinua tästä hienosta pienestä pojasta, joka minä olen. Aamen.” Me kaikki sanoimme aamen ja halusimme hymyillen toisiamme. Tuo pieni poika oli ilomme.

Seuraavina vuosina otimme tavaksi käydä säännöllisesti temppelissä, ja pystyimme tekemään niin pari kolme kertaa joka vuosi. Asuimme yli 400 kilometrin päässä temppelistä, mutta meistä se ei tuntunut koskaan olevan kaukana. Valmistautuminen temppeliin menoon oli meistä aina hauskaa. Sukututkimustyö on lapsillemme tärkeää, ja heistä oli ihanaa osallistua kasteisiin kuolleiden puolesta. Valmistauduimme Herran huoneeseen aina kunnioittavasti, ja sitten siellä koimme aina jotakin taivaallista.

Ezequiel varttui hengessä ja uskossa. Hänen äitinsä oli hänen kallein aarteensa. Hänellä oli aina jokin erityinen kohteliasuus äidilleen. Kerran hän sanoi äidilleen: ”Mama, minä rakastan sinua enemmän kuin dinosauruksen luita!” Me kaikki nauroimme, koska

dinosauruksen luiden etsiminen oli hänen lempipuuhaansa.

Kallisarvoinen poikamme Ezequiel eli 14 vuotta elämästään meidän kanssamme evankeliumissa, joka yhdistää meidät. Hän oli aina nopea tottelemaan. Hänen rakkautensa säteili kodissamme. Hänen siskonsa ja pyhien

temppeleinetoimisessämme. Hänen poismenonsa jättämä tyhjiys on täytynyt tiedosta, että Herra kutsui hänet palvelemaan lähetystyössä muualla. Ezequielin hautajaiset olivat niin erityisen tilaisuus, että monet ihmiset tunsivat halua tutustua kirkkoon. Toivoin aina, että hän palvelisi lähetystyössä, ja nyt hän palvelee. Pelastussuunnitelman ansiosta me tiedämme, missä Ezequiel on ja kenen kanssa hän on.

Olemme edelleen keskittyneet perheeseemme ja Jumalaan. Todistamme, että Jumala elää ja että Hänellä on suunnitelma elämäämme varten. Meidän täytyy jatkaa eteenpäin uskossa. Rakkaan ihmisen poissaolo muistuttaa meitä jumalallisesta suunnitelmasta.

Lohdullisimpia sanoja, mitä olemme löytäneet, ovat profeetta Joseph Smithin sanat. Sydämässämme me tunnemme niiden olevan totta: ”Herra ottaa pois monia jo lapsuudessa, jotta he välttyisivät ihmisten kateudelta ja tämän nykyisen maailman murheilta ja pahuudelta. He olivat liian puhtaita, liian suloisia elämään maan päällä. Sen tähden meillä ei, asiaa oikein tarkasteltuumme, ole syytä murehtia vaan riemuita siitä, että heidät on vapautettu pahasta ja että me saamme heidät pian jälleen.” (Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 182–183.)

Toivo siitä, että näemme Ezequielin jälleen ylösnousemuksen aamuna, tuo rohkeutta sieluumme ja auttaa meitä kestäämään synkät päivät. ■

Kirjoittaja asuu Kolumbiassa.

Katso innoittava video Vapahtajan sovituksen ja ylösnousemuksen vaikutuksesta elämäämme osoitteessa easter.mormon.org.

kirjoitusten pyhät olivat hänen roolimallejaan. Hän oli täynnä elämää ja toimintaa. Hän ei koskaan jäänyt pois seminaarin oppitunneilta. Hän täytti kotimme onnella. Hän oli kunnioittava jakaessaan sakramenttia. Mutta yhteinen elämämme muuttui, kun Ezequiel kutsuttiin kotiin taivaallisen Isämme

luo. Me kaipaamme häntä enemmän kuin pystymme kuvailemaan.

Hänet vei meiltä eräs harvinainen infektio. Hänen poismenonsa tuomasta valtavasta tuskasta huolimatta me olemme varmoja siitä, että saamme olla hänen kanssaan jälleen. Meillä on lupaus, jonka olemme saaneet

Uusia vyöhykkeiden johtohenkilöitä

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista vyöhykkeiden johtotehtävissä 1. elokuuta 2014 alkaen. Kaikki vyöhykkeiden johtokuntien jäsenet kuuluvat seitsemänkymmenen ensimmäiseen tai toiseen koorumiin.

Seitsenkymmenet kutsutaan ilmoituksen kautta ensimmäisen presidenttikunnan johdolla auttamaan kahdentoista apostolin koorumia näiden palvelutyössä kaikkialla maailmassa.

”Seitsenkymmenten historia juontaa oikeastaan juurensa Vanhaan testamenttiin”, sanoi kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Boyd K. Packer.¹ Ensimmäinen viittaus seitsenkymmeneen on kohdassa 2. Moos. 24:1, ja myöhemmin heihin viitataan kohdassa 4. Moos. 11:16–17, 25, kun he kokoontuvat auttamaan Moosesta.

Palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa Kristus kutsui seitsemänkymmentä, opetti heitä samalla tavoin kuin kahtatoista apostolia ja lähetti heidät edellään matkaan selittäen, että ne, jotka kuulisivat heidän ääntään, kuulisivat Hänen ääntään (ks. Matt. 10:1, 16–17; Luuk. 10).

”Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa”,

presidentti Packer sanoi. ”Ja siihen sisältyvät seitsenkymmenet.” (Ks. UK 6.) Tämän päivän nopeasti kasvavassa kirkossa seitsenkymmellä on tärkeä rooli kahdentoista auttamisessa. ”Valtuutettuina seitsenkymmenet voivat tehdä kaiken, mitä kaksitoista apostolia käskevät heitä tekemään”, presidentti Packer sanoi.² ■

VIITTEET

1. Boyd K. Packer, videolla ”The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy”, lds.org.
2. Boyd K. Packer, videolla ”The Twelve and the Seventy”.

Seitsemänkymmenen johtokunta

Ronald A. Rasband

Avustaa kaikilla vyöhykkeillä

L. Whitney Clayton

Utahin pohjoinen vyöhyke
Utahin Salt Lake Cityn vyöhyke
Utahin eteläinen vyöhyke

Donald L. Hallstrom

Pohjois-Amerikan koillinen vyöhyke

Richard J. Maynes

Pohjois-Amerikan luoteinen vyöhyke
Pohjois-Amerikan läntinen vyöhyke

Craig C. Christensen

Idahon vyöhyke
Pohjois-Amerikan keskinen vyöhyke

Ulisses Soares

Pohjois-Amerikan kaakkoinen vyöhyke

Lynn G. Robbins

Pohjois-Amerikan lounainen vyöhyke

Afrikan kaakkoinen vyöhyke

Stanley G. Ellis

ensimmäinen neuvonantaja

Carl B. Cook

johtaja

Kevin S. Hamilton

toinen neuvonantaja

Afrikan läntinen vyöhyke

Terence M. Vinson

ensimmäinen neuvonantaja

LeGrand R. Curtis jr.

johtaja

Edward Dube

toinen neuvonantaja

Aasian vyöhyke

Randy D. Funk

ensimmäinen neuvonantaja

Gerrit W. Gong

johtaja

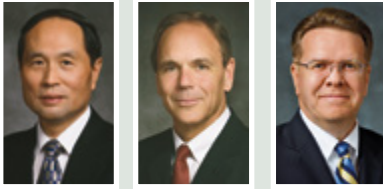

Chi Hong (Sam) Wong

toinen neuvonantaja

Aasian pohjoinen vyöhyke

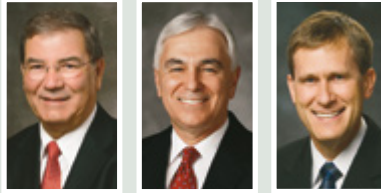

Koichi Aoyagi
ensimmäinen neuvonantaja

Michael T. Ringwood
johtaja

Scott D. Whiting
toinen neuvonantaja

Brasilian vyöhyke

Jairo Mazzagardi
ensimmäinen neuvonantaja

Claudio R. M. Costa
johtaja

Marcos A. Aidukaitis
toinen neuvonantaja

Karibian vyöhyke

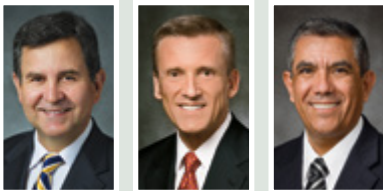

Claudio D. Zivic
ensimmäinen neuvonantaja

J. Devn Cornish
johtaja

Hugo E. Martinez
toinen neuvonantaja

Keski-Amerikan vyöhyke

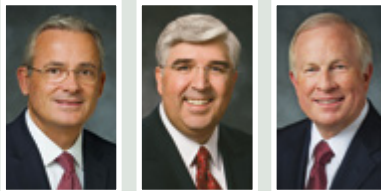

Adrián Ochoa
ensimmäinen neuvonantaja

Kevin R. Duncan
johtaja

José L. Alonso
toinen neuvonantaja

Euroopan vyöhyke

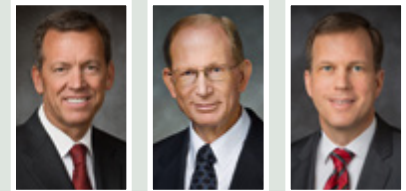

Patrick Kearon
ensimmäinen neuvonantaja

José A. Teixeira
johtaja

Timothy J. Dyches
toinen neuvonantaja

Euroopan itäinen vyöhyke

Randall K. Bennett
ensimmäinen neuvonantaja

Bruce D. Porter
johtaja

Jörg Klebingat
toinen neuvonantaja

Meksikon vyöhyke

Paul B. Pieper
ensimmäinen neuvonantaja

Benjamin De Hoyos
johtaja

Arnulfo Valenzuela
toinen neuvonantaja

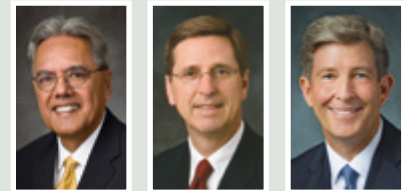
Lähi-idän ja Afrikan pohjoinen vyöhyke

Bruce A. Carlson
johtetaan kirkon keskuksimistosta

Larry S. Kacher

Tyyntenmeren vyöhyke

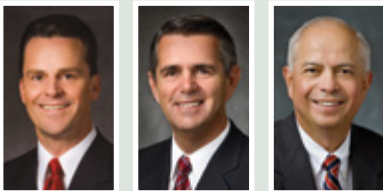

O. Vincent Haleck
ensimmäinen neuvonantaja

Kevin W. Pearson
johtaja

S. Gifford Nielsen
toinen neuvonantaja

Filippiinien vyöhyke

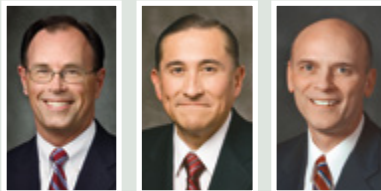

Shayne M. Bowen
ensimmäinen neuvonantaja

Ian S. Ardern
johtaja

Larry J. Echo Hawk
toinen neuvonantaja

Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

W. Christopher Waddell
ensimmäinen neuvonantaja

Juan A. Uceda
johtaja

C. Scott Grow
toinen neuvonantaja

Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Jorge F. Zeballos
ensimmäinen neuvonantaja

Walter F. González
johtaja

Francisco J. Viñas
toinen neuvonantaja

**Vanhin Yoon
Hwan Choi**

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Olkaa rohkeita JA lujia

”**P**residentin vartiokaartin päällikkö on ilmoittanut, että tänä iltana on suuret juhlat, koska suoritusemme oli niin loistava!” huusi yksi vartijoista.

Minun olisi pitänyt olla iloinen, mutta heti kun kuulin uutisen, aloin rukoilla. Tiesin, että juhlistamme tulisi juomingit. Olin hengellisesti riittävän vahva kieltäytymään alkoholista, mutta en halunnut, että vartijatoverini joutuisivat kärsimään vuokseni.

Asepalvelus on pakollinen kaikille eteläkorealaisille nuorukaisille, joten liityin armeijaan heti palveltuani kokoaikaisessa lähetystyössä. Minut määrättiin presidentin vartiokaartiin. Vartijatoverini tiesivät, etten koskaan joisi mitään alkoholijuomia, koska kuulun Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. Kun juhlista ilmoitettiin, heitä alkoi hermostuttaa, koska he joutuisivat vaikeuksiin, jos en joisi, kun komentava upseerimme antaisi juhliassa määräyksen tehdä niin.

Kaartissa oli perinne, että juhliassa komentaja seisoi kunkin vartijan edessä yksi kerrallaan ja täyttäisi vartijan lasin alkoholijuomalla. Sitten vartija kohottaisi lasin ja sanoisi: ”Kiitos, sir!” ja joisi heti juoman.

Sotilaan elämässä se, että jättää noudattamatta vanhemman upseerin mitä tahansa määräystä, on niskoittelua ja voi johtaa suuriin vaikeuksiin paitsi sen, joka niskoittelee, myös hänen yksikkönsä kuuluvat. Pahimmassa tapauksessa niskoittelu voisi johtaa jopa vankilaan, ja se sai vartijatoverini hermostumaan.

Juhlapäivä koitti, ja me kymmenen vartijaa istuimme pöydän ympärillä. Jokaisella oli tyhjä lasi edessään. Minä istuin kolmannella tuolilla. Komentajamme tuli sisään ja täytti ensimmäisen lasin. Vartija nosti lasinsa ja sanoi: ”Kiitos, sir!” Sitten hän joi.

Komentajamme siirtyi toisen vartijan kohdalle ja teki samoin. Sitten oli minun vuoroni. Olin valmis pitämään viisauden sanan, ja rukoilin koko ajan sydämessäni vartijatoverieni puolesta. Kun komentava upseerimme täytti lasini, sanoin kovalla

KUUITUS MICHAEL S. PARKER

äänellä: ”Kiitos, sir!” Sitten aioin sanoa, että olin pahoillani mutta en juonut alkoholia.

Sillä hetkellä komentajan sihteeri tuli sisään ja sanoi: ”Sir, teille on puhelu.” Komentajamme kääntyi sihteerin päin ja sanoi: ”Minulla on muuta tekemistä.”

Pitelin yhä lasia, kun sihteeri lisäsi: ”Sir, puhelimessa on presidentti.” Komentajamme vastasi: ”Ai, hyvä on”, ja sitten hän lähti heti.

Äkkiä toinen vartija vaihtoi tyhjän lasinsa minun lasiini ja joi nopeasti juoman. Pian sen jälkeen komentajamme palasi, näki tyhjän lasini ja sanoi: ”Ai, te joitte jo!” Sitten hän siirtyi neljännen vartijan kohdalle. Kaikki vetivät syvään henkeä ja huojentuivat.

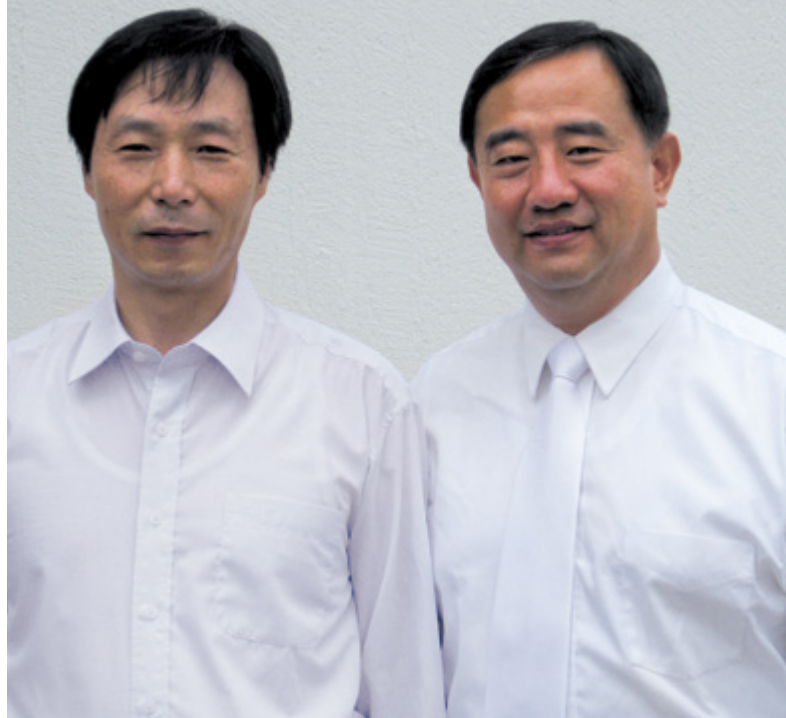
35 vuotta myöhemmin, kauan asevelvollisuuteni suorittamisen jälkeen, sain puhelun eräältä kirkon seurakunnan johtajalta Etelä-Koreasta. Hän kysyi minulta, muistinko asevelvollisuusajantani erään herra Parkin.

”Tietenkin muistan”, vastasin. Olin palvellut herra Parkin kanssa, ja hän oli kunnioittanut uskonkäsitteitäni ja oli usein suojellut minua vaikeissa tilanteissa.

Seurakunnanjohtaja antoi minulle herra Parkin puhelinnumeron, ja minä soitin hänelle heti. Kun puhuin hänen kanssaan, hän kertoi minulle, että palvellessamme yhdessä presidentin vartijoina hän oli nähnyt, että minusta säteili valoa, ja hänestä oli tuntunut, että hänen pitäisi auttaa minua. Jälkeenpäin, aina kun hänellä oli vaikeaa, hän sanoi ajatelleensa minua.

Herra Park kertoi minulle, että hänellä oli kaksi poikaa, joiden hän halusi olevan sellaisia kuin minä. Hän oli jopa vienyt poikansa kirkkoon erääseen myöhempien aikojen pyhien seurakuntakeskukseen. Toinen heistä oli kastettu, vaikka herra Parkia ei. Tuo poika oli kuitenkin nyt vähemmän aktiivinen. Herra Park halusi minulta apua ja neuvoja.

Viikkoa myöhemmin menin tapaamaan herra Parkia. Meillä oli mukava hetki yhdessä, ja aloin pian tavata hänen poikaansa ja kannustin häntä palaamaan kirkkoon. Hän otti nöyrästi vastaan neuvoni, aktivoitui ja palveli

35 vuotta sen jälkeen kun herra Park näki minun osoittavan uskoa palvellessamme yhdessä armeijassa, kastoin hänet kirkon jäseneksi.

kokoaikaisessa lähetystyössä. Palvellessaan lähetystyössä hän motivoi kotiin kirjoittaessaan isäänsä ja auttoi tätä valmistautumaan kasteelle. Eräänä kesäpäivänä jälleentapaamistamme seuraavana vuonna kastoin herra Parkin kirkon jäseneksi.

Mikä suuri ihme! Veli Parkin ja hänen poikansa elämä oli muuttunut siksi, että eräs nuorukainen oli osoittanut uskoa 35 vuotta aikaisemmin.

Välttääkö pyydyksiä ja ansoja

Vanhassa testamentissa Joosua opetti israelilaisille, että he kohtaisivat pyydyksiä ja ansoja eläessään jumalattomassa maailmassa:

”Saatte olla varmat siitä, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää hävitä näitä kansoja teidän tieltänne. Niistä tulee teille pyydys ja ansa, ne iskevät ruoskana teitä kylkiin ja pistävät okaina teitä silmiin, ja te häviätte pian tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut.” (Joos. 23:13.)

Minulle se, että oletin joutuvani aiheuttamaan ongelmia vartijatovereilleni, oli ansa, joka olisi voinut houkuttaa minut juomaan alkoholia. Valitsin kuitenkin oikein, ja olin valmis noudattamaan viisauden sanaa seurauksista huolimatta.

Opin kokemuksistani armeijassa, että Herra siunaa ja suojelee lapsiaan, jos me olemme rohkeita ja lujia (ks. Joos. 1:6). Hän esimerkiksi varjeli israelilaisia, kun nämä ylittivät

Jordanin. Mutta ensin papit, jotka kantoivat liitonarkkua, osoittivat uskonsa ja rohkeutensa astumalla tulvivaan jokeen. Vasta sitten Herra pysäytti vedet ja patosi joen kuin muuriksi (ks. Joos. 3:13–17).

Ollaksemme rohkeita ja lujia meidän pitää pysyä uskollisina Herralle (ks. Joos. 1:6; 23:8). Me pysymme uskollisina Herralle, kun tutkimme pyhiä kirjoituksia yksin ja perheen kanssa, pidämme omat rukoukset ja perherukoukset ja perheillan. Me pysymme uskollisina Herralle myös, kun nautimme sakramentin, pidämme kutsumuksemme kunnia, käymme usein temppelissä, pidämme käskyt ja langettuamme teemme parannuksen. Nämä tavat sallivat Pyhän Hengen olla kanssamme ja auttavat meitä huomaamaan pyydyksiä ja ansoja ja välttämään ne.

”Siitä alkaen kun olemme hyvin nuoria, hoidostamme vastuussa olevat antavat ohjeita ja sääntöjä varmistaakseen turvallisuutemme”, on presidentti Thomas S. Monson sanonut. ”Elämä olisi meille kaikille yksinkertaisempaa, jos me noudattaisimme täysin sellaisia sääntöjä. – –

Kuuliaisuus on profeettojen tunnusmerkki. Kautta aikojen se on tuonut heille voimaa ja tietoa. Meidän on välttämätöntä ymmärtää, että meilläkin on oikeus tähän voimaan ja tiedon lähteeseen. Se on meidän jokaisen ulottuvilla hetimitään, kun noudatamme Jumalan käskyjä.”¹

Kulkekaa eteenpäin uskossa

Pian sen jälkeen kun presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, oli kutsuttu johtavaksi auktoriteetiksi, hän meni vanhin Harold B. Leen (1899–1973) luo kysymään neuvoa. Presidentti Packer muisteli:

”Hän kuunteli hyvin tarkoin ongelmani ja ehdotti, että menisin tapaamaan presidentti David O. McKayta [1873–1970]. Presidentti McKay neuvoi minulle suunnan, jota kohti minun oli edettävä. Olin erittäin halukas olemaan kuuliainen, mutta mielestäni minulla ei ollut mitään mahdollisuutta toimia hänen neuvonsa mukaan.

ROHKEUTTA PUOLUSTAA PERIAATETTA

”Me kaikki tunnemme pelkoa, koemme pilkkua ja kohtaamme vastustusta. Olkoon meillä kaikilla rohkeutta uhmata joukon yksimielisyyttä, rohkeutta puolustaa periaatetta.

Jumalalle on otollista rohkeus eikä periksi antaminen. Rohkeudesta tulee elävä ja puoleensa vetävä hyve, kun sitä ei pidetä ainoastaan valmiutena kuolla miehekkäästi vaan myös päättävyytenä elää kunnollisesti.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkeita ja lujia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 69.

Palasin vanhin Leen luo ja kerroin hänelle, etten katsonut itselläni olevan mahdollisuutta toimia saamani neuvon mukaan. Hän sanoi: ’Sinun ongelmasi on se, että haluat nähdä lopputuloksen jo alussa.’ Vastasin, että haluaisin ainakin nähdä askeleen tai kaksi eteenpäin. Silloin sain elinikäisen opetuksen. ’Sinun on opittava kulkemaan valon reunalle asti ja sitten muutama askel pimeydessä; silloin valo ilmaantuu ja valaisee tietä edessäsi.’²

Me taivaallisen Isän lapset haluamme toisinaan ymmärtää yksityiskohtaisesti asiat, jotka meidän täytyy hyväksyä tai toteuttaa uskossa. Meidän ei kuitenkaan tarvitse ymmärtää kaikkea. Meidän pitää vain astua eteenpäin kuten Herra on pyytänyt meitä tekemään ja kuten israelilaisten papit tekivät astuessaan tulvivaan Jordaniin. Vaikka emme voikaan nähdä tai ymmärtää kaikkea, Herra auttaa meitä kulkemaan kuivalla maalla, jos olemme rohkeita ja lujia.

Meillä on voima pysyä rohkeina, kun elämme Hänen sanojensa mukaan – etsimme Hänen opastustaan pyhistä kirjoituksista ja Hänen palvelijoiltaan ja noudatamme sitä. Niin, me elämme ”vihollisen alueella”³, mutta vihollinen ei kykene voittamaan Herraa Vapahtajaamme, joka lähetettiin auttamaan meitä ja pelastamaan meidät.

Minä tiedän, että me voimme olla Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia pysymällä ”kuuliaina ja lujina Jumalamme opissa”⁴. Kun me osoitamme rohkeutta tehdä niin, me seisomme pyhissä paikoissa siitä riippumatta, missä olemme. ■

VIITTEET

1. ”Kuuliaisuus tuo siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 89–90.
2. Julkaisussa *Vanha testamentti*, Evankeliumin oppi-luokan opettajan opas, 2001, s. 83–84.
3. Boyd K. Packer, ”Neuvoja nuorille”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 16.
4. Robert D. Hales, ”Seisokaa lujina pyhissä paikoissa”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 51.

Tonga

JUMALALLE OMISTETTU MAA

Harvalene K. Sekona

Liahona-keskikoulun rehtori, Tonga

Vajaa vuosikymmen siitä kun Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko oli perustettu New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa, eräs saarivaltakunta tuhansien kilometrien päässä laajalla Tyynellämerellä kääntyi kristinuskoon. Vuonna 1839 Tongan kuningas George Tupou I uskoi maansa, kansansa ja jälkeläisensä Jumalan suojelukseseen. Kuninkaan julistuksesta ”Jumala ja Tonga ovat perintöni” tuli Tongan tunnuslause. Tämän perinnön vuoksi uskonnolla on suuri rooli Tongassa, ja vielä tänäkin päivänä jokainen tongalainen pyhittää lepopäivän jumalanpalvelukseen.

Ensimmäiset lähetyssaarnaajat

Palvellessaan Samoan lähetyksentällä vanhimmat Brigham Smoot ja Alva Butler saivat tehtävän viedä palautetun evankeliumin Tongan saarille. Kun he saapuivat vuonna 1891, he tapasivat kuningas George Tupou I:n, joka antoi heille luvan saarnata Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Koska näkymät olivat rohkaisevia, saarille kutsuttiin lisää lähetyssaarnaajia, ja he veivät innokkaasti evankeliumia eteenpäin. Valitettavasti kirkon kasvu Tongassa ei ollut niin hedelmällistä kuin muilla Polynesian saarilla Tahitissa, Havaijissa, Uudessa-Seelannissa ja Samoassa. Vuonna 1897 lähetyssaarnaajat määrättiin

Vuonna 1891 vanhimmat Brigham Smoot ja Alva Butler tapasivat kuningas George Tupou I:n ja saivat luvan saarnata evankeliumia hänen kansansa keskuudessa.

► 1839: Kuningas George Tupou I sitouttaa Tongan kristinuskoon.

1891: Ensimmäiset lähetyssaarnaajat lähetetään Tongaan.

1892: Ensimmäinen käännyttäminen, Alipate, kastetaan ja konfirmoidaan.

1897: Lähetykenttä suljetaan ja lähetyssaarnaajat palaavat Samoaan.

◀ 1907: Lähetystyö aloitetaan jälleen; kirkko avaa koulun Neiafussa.

palaamaan Samoaan, ja Tongan muutamit käännyttämiset jäivät joksikin aikaa ilman kirkollista johtoa.

Muistissa oleva kansa

"Ettekö tiedä, että minä, Herra, teidän Jumalanne, -- muistan ne, jotka ovat meren saarilla?" (2. Nefi 29: 7.)

Herra ei unohtanut Tongan saarivaltakunnassa olevia pyhiä. Vuonna 1907 vanhimmat Heber J. McKay ja W. O. Facer saapuivat Neiafuun Vava'un saarelle, minne he perustivat seurakunnan ja pienen koulun. Lähetystyö alkoi pian edetä, ja muutaman seuraavan vuoden kuluessa eri saarille perustettiin useita seurakuntia ja kirkon kouluja.

Kuten muissakin osissa maailmaa, kirkko Tongassa sai osansa vastustuksesta, mutta tällä kertaa evankeliumi tuli sinne jäädäkseen. Lähetystyön kukoistaessa kirkon johtohenkilöitä kutsuttiin sikäläisten tongalaisten jäsenten keskuudesta, joten kun ulkomaalaisia evakuoitiin, kuten kävi toisen maailmansodan aikana, kirkko pystyi edelleenkin kasvamaan.

Kristillisen sivilisaation rakentamista

Evankeliumin levitessä saarilla kaikkialle perustettiin monenlaisia kirkon kouluja. Vuonna 1947 kirkko vuokrasi suuren tontin ja alkoi rakentaa uutta koulua, Liahona-opistoa, joka on nykyään Liahona-lukio.

Sen vihki vuonna 1953 vanhin LeGrand Richards (1886–1983) kahdentoista apostolin koorumista, ja siitä oli määrä tulla "opastava valo" kaikille siellä opiskeleville. Sen oli määrä valmistaa nuoria tulemaan johtajiksi ja olemaan hyvää aikaansaavana vaikutuksena muihin. Koulun vihkimistilaisuudessa oli läsnä myös kuningatar Salote Tupou III. Hän kehui koulua keinoksi rakentaa "kristillinen sivilisaatio", joka yhdistää ihmisiä kaikilla

elämänaloilla. Koulun perustamisen jälkeen tuhannet Liahona-lukion suorittaneet ovat palvelleet lähetyssaarnaajina, kirkon johtohenkilöinä ja huomattavina yhteiskunnallisina vaikuttajina.

Nykyään Tongassa on kaksi kirkon rahoittamaa lukiota: Liahona-lukio Tongatapun pääsaarella ja Saineha-lukio Vava'un saarella. Saarilla on myös viisi kirkon rahoittamaa keskikoulua: kolme Tongatapulla, yksi 'Eualla ja yksi Ha'apailla.

Täyttynyt profetia

Kun presidentti David O. McKay (1873–1970) ja hänen vaimonsa Emma Ray kävivät Tongassa vuonna 1955, pyhät kohtelivat heitä kuin kuninkaallisia. Kyseessä oli ensimmäinen kirkon presidentin vierailu näillä saarilla. Lyhyellä käynnilläään Tongatapulla ja Vava'ulla he pitivät kokouksia jäsenten kanssa ja tunsivat tongalaisten rakkauden ja omistautumisen, kun nämä esittivät musiikkia ja tansseja, pitivät puheita ja järjestivät juhlia. Ollessaan pyhien luona

Vava'ulla presidentti McKay tunki innoitusta ilmoittaa, että hän oli nähnyt ”yhdellä näistä saarista temppelin, jonne kirkon jäsenet voivat mennä saamaan Jumalan temppelin siunaukset”. Yksi jäsen merkitsi muistiin tongalaisten reaktion: ”Koko kuulijakunta puhkesi kyyneliin.”¹

Lähes 30 vuotta myöhemmin, elokuussa 1983, presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), silloinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, vihki Nuku'alofan temppelin. Olin silloin teinityttö ja muistan, kuinka siihen lupaavaan tilaisuuteen saapui myöhempien aikojen pyhiä ulkosaarilta ja tongalaisia ulkomailta. Minulla oli ilo ja kunnia osallistua yhteen vihkimistilaisuuksista ja kuulua kuuroon. Muistan sen lämpimän tunteen, jonka koin, kun

joka valmistaisi pyhiä hengellisesti seuraavana päivänä tapahtuvaan temppelin vihkimiseen. Tapahtuma televisioitaisiin ja lähetettäisiin suorana lähetyksenä ulommille saarille sekä tongankielisiin vaarnoihin ympäri maapalloa, joten tehtävä oli merkittävä.

Ohjelma sai nimekseen ”Aarre, joka kestää”. Se koostui kulttuuria kuvastavista tansseista, jotka olivat peräisin Tongasta, Havaijista, Tahitista, Uudesta-Seelannista, Fidžistä ja Samoasta. Ohjelman juonena oli aviopari, joka menetettyään pienen lapsensa etsi monilta Polynesian saarilta aarretta, joka soisi heille rauhaa heidän menetyksensä jälkeen. Vaikka he löysivät jokaiselta saarelta lahjoja, mikään ei kyennyt lievittämään heidän tuskaansa.

1916: Tongan lähetyksenttä perustetaan.

1922: Rajoituslaki estää ulkomailtaisten lähetyssaarnaajien pääsyn Tongaan.

◀ 1924: Rajoituslaki kumotaan paikallisten jäsenten ja lähetyksjohtaja M. Vernon Coombsin ponnistusten ansiosta.

1926: Kirkko avaa koulun nimeltä Makeke, joka tarkoittaa ”nouse ja herää”.

◀ 1946: Mormonin kirja julkaistaan tongaksi.

kuulin presidentti Hinckleyn puhuvan, ja tiesin silloin, että hän oli Jumalan kutsuma. Kun lauloimme ”Hoosiannahymnin”, ymmärsin myös, kuinka paljon Herra rakastaa lapsiaan.

Vapahtaja on aina muistanut kansansa meren saarilla, ja presidentti McKayn profetia täyttyi sinä päivänä.

Herran huoneen uudelleenvihkiminen

Koska kirkko kasvaa yhä enemmän Tongassa, temppeliin tarvittiin lisää tilaa, ja se suljettiin peruskorjausta varten noin kahdeksi vuodeksi. Muiden töiden lisäksi huoneita laajennettiin, yksi sinetöimishuone rakennettiin lisää ja seiniä ja kattoa koristeltiin polynesianlaisilla aiheilla.

Vuoden 2007 alussa mieheni ja minut kutsuttiin järjestämään kulttuurijuhla temppelin uudelleenvihkimisen kunniaksi. Tapahtuma oli määrä pitää 3. marraskuuta, päivää ennen uudelleenvihkimistilaisuuksia.

Tavoitteenamme oli saada mukaan mahdollisimman monta nuorta Tongatapun vaarnoista ja kehitellä esitys,

Ollessaan nuori apostoli presidentti Thomas S. Monson (keskellä) kävi Tongassa vuonna 1965. Hänen seurassaan on lähetyksjohtaja Patrick Dalton vaimonsa Lelan kanssa.

Kun he palasivat Tongaan, lähetyssaarnaajat tutustuttivat heidät evankeliumiin ja he saivat tietää ”aarteesta, joka kestää” – iankaikkisista perheistä ja siitä siunauksesta, että jonakin päivänä he pääsisivät yhteen lapsensa kanssa, joka oli kuollut.

Uudelleenvihkimisviikolla satoi rankasti. Viimeisissä harjoituksissamme 2. marraskuuta taivas oli pilvien peitossa. Pyysin nuoria palaamaan koteihinsa ja rukoilemaan hyvää säätä, niin että he pystyisivät esiintymään tongalaisille ja niille, jotka seuraisivat esitystä satelliitin välityksellä

jäseniä siitä, että iankaikkiset perheet ovat aarre, joka kestää, ja että temppeleitä rakennetaan sellaisten siunausten toteutumiseksi.

Herralle omistautunut kansa

Kirkko jatkaa nykyään kasvuaan Tongassa, ja johtotehtävissä olevat ovat tongalaisia. Seurakuntakeskuksia on eri puolilla saaria, ja yhä suurempi määrä lähetyssaarnaajia jouduttaa työtä. Kirkon koulut ovat lujasti juurtuneet saarille ja valmistavat edelleen uskollisia lähetyssaarnaajia, tulevia johtajia ja kelvollisia äitejä ja isiä.

► 1953: Vanhin LeGrand Richards vihki Liahona-lukion; siitä tulee yksi suurimmista ja menestyksekkäimmistä kouluista Tongassa.

► 1955: Presidentti David O. McKay käy Tongassa.

1960: Oppi ja liitot ja Kallisarvoinen helmi käännetään tongaksi.

1968: Tongan ensimmäinen vaarna, Nuku'alo-fan vaarna, perustetaan.

– etenkin profeetalle. Sinä yönä satoi rankasti, ja seuraavana aamuna sää oli yhä pahaenteinen.

Lauantai-iltana Teufaivan stadionille kokoontui kolmetuhatta nuorta kuulemaan kahdentoista apostolin koorumin jäsentä vanhin Russell M. Nelsonia, joka oli lähetetty vihkimään temppeli, koska presidentti Hinckleyn terveys horjui. En koskaan unohda sitä esitystä. Kaikki osui kohdalleen. Sää oli täydellinen, äänentoistojärjestelmä, joka oli reistaillut aiemmin, toimi moitteettomasti, ja ne nuoret miehet ja nuoret naiset tanssivat sydämensä kyllyydestä.

Olimme todistaneet ihmettä. Taivaallinen Isä kuuli lastensa rukoukset ja piti sateen poissa. Samalla pystyimme luomaan oikean ilmapiirin seuraavana päivänä tapahtuvalle temppelin vihkimiselle, joka muistuttaisi

Lähetyssaarnaajat ovat apuna lastaamassa avustustarvikkeita, jotka lähetettiin Tongatapusta Ha'apaihin sen jälkeen kun pyörremyrsky iski Tongan pohjoisosan saarille tammikuussa.

Pyhien ei enää tarvitse tehdä pitkää matkaa veneellä pääsaarelle yleiskonferenssia varten. Tekniikan ansiosta jäsenet voivat sen sijaan seurata yleiskonferenssia ja vyöhykekonferensseja, jotka lähetetään Uudesta-Seelannista, oman vaarnansa alueella.

Tongan rannoille saapuvien muutosten myllerryksessä pyhät pitävät kiinni uskon perinnöstään. He ovat kansa, joka uskottiin Jumalalle 175 vuotta sitten. He ovat kansa, joka edelleenkin omistaa Herralle elämänsä ja kaiken, mitä heillä on. ■

VIITE

1. R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific*, 1986, s. 472.

KIRKON KASVU TONGASSA*

15	517	1 185	2 975	15 842	35 227	46 623	61 470	Temppelaitä: 1
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013	Vaarnoja: 19
								Piirejä: 2
								Lähetyskenttiä: 1

*Tammikuussa 2014

◀ 1976: Presidentti Spencer W. Kimball käy Tongassa ja puhuu 10 600 jäsenelle aluekonferenssissa Nuku'alofassa.

► 1983: Nuku'alofan temppeli vihitään.

1991: Kolmetuhatta nuorta esiintyy kuningas Taufa'ahau Topou IV:lle kirkon satavuotisjuhlassa.

1997: Presidentti Gordon B. Hinckley käy Nuku'alofassa, puhuu noin 11 400 hengen kuulijakunnalle ja tapaa kuninkaan.

2007: Nuku'alofan temppeli vihitään uudelleen.

ISIENSÄ USKO

Siitä asti kun ensimmäiset mormonilähetysaarnajat saapuivat Tongaan, Herran työssä siellä on tapahtunut monia suuria ihmeitä. Yksi sellainen ihme tapahtui 13. kesäkuuta 2010, kun lordi Fulivai ja hänen perheensä kastettiin. Lordi Fulivai on ensimmäinen jalosukuinen, joka on liittynyt kirkkoon. Hän on 'Iki Fulivain lapsenlapsi neljännessä polvessa. 'Iki Fulivai oli Vava'un saarella asunut aatelismies, joka vuonna 1907 kutsui myöhempien aikojen pyhien lähetysaarnajat palaamaan Tongaan.

Lordi Fulivai kastettiin vaimonsa lady Helenin ja heidän kahden vanhimman lapsensa kanssa, sillä nuorin oli vielä alle 8-vuotias. Tähän historialliseen tapahtumaan osallistui temppelinjohtaja, lähetysjohtaja ja

vaarnanjohtaja sekä huomattavia valtiovallan edustajia, muita aatelisia ja sukulaisia.

Vuotta myöhemmin, 16. kesäkuuta 2011, Fulivain perhe sinetöitiin ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi Nuku'alofan temppelissä.

Minulla oli ilo saada keskustella äskettäin Fulivain perheen kanssa. Kun pyysin heitä kertomaan, mikä on suurin kirkkoon liittymisen tuoma siunaus, lady Fulivai vastasi epäröimättä, että se on perheiden saamat iankaikkiset siunaukset. Lordi Fulivai ilmaisi evankeliumin tuoneen hänelle vastauksia elinikäisiin kysymyksiin. Hän uskoo, että evankeliumi on se keino, jolla hänen jälkeläisensä saavat osakseen Jumalan suurimmat siunaukset.

Miksi me kerromme evankeliumista muille

Koska me olemme myöhempien aikojen pyhiä, meillä jokaisella on lähetystyötehtävä – kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse.

Oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani* ensimmäisessä luvussa esitetään kysymys, joka koskee jokaista Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsentä: ”Mikä on tarkoitukseni lähetysaarnajana?”

Oppaassa annetaan siihen vastaus, joka on tiivistetty yhteen virkkeeseen ja kuuluu seuraavasti: ”Kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse auttamalla heitä ottamaan vastaan palautettu evankeliumi uskomalla Jeesukseen Kristukseen ja hänen sovitukseensa, tekemällä parannus, ottamalla vastaan kaste ja Pyhän Hengen lahja ja kestämillä loppuun asti.”¹

Jäsenet lähetysaarnajina

Meitä kaikkia pyydetään olemaan lähetysaarnajia. Ja jos haluamme kertoa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista muille tehokkaasti, meillä täytyy olla tämä tarkoitus mielessämme, meidän täytyy tuntea se sydämessämme ja meidän täytyy toimia sen mukaan. Kun teemme niin, se sekä innoittaa että ohjaa meitä kertoessamme evankeliumista muille. Meidän täytyy erottaa selkeästi toisistaan se, mikä on evankeliumista kertomisen tarkoitus, ja se, mitä keinoja käytämme tuon tarkoituksen saavuttamiseen.

Tarkoituksemme ei ole vain osallistua evankeliumiaiheisiin keskusteluihin tai puhua kaikille mahdollisille ihmisille kirkosta tai pelkästään asettaa tavoitteita ja tehdä suunnitelmia. Nuo asiat ovat tärkeitä, mutta ne ovat keino tavoitteen saavuttamiseksi, ja tuo tavoite on tuoda ihmisiä Kristuksen luokse.

OLKAA VALMIINA KERTOMAAN

”Teidän esimerkillinen elämäne kiinnittää ystäviinne ja tuttavienne huomion. Olkaa valmiina vastaamaan niille, jotka kysyvät, miksi te elätte niin kuin elätte. Olkaa valmiina antamaan syy sille toivolle ja ilolle, jota he teissä näkevät [ks. 1. Piet. 3:15]. Kun sellaisia kysymyksiä tulee, voitte ehkä vastata sanomalla: ‘Kysytäänpä lähetyssaarnaajilta! He voivat auttaa meitä!’ ”

Ks. vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Nouskaa aallon matkaan”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 45.

Keskittykää lähetystyön tarkoitukseen

Miettikää esimerkkejä siitä, mitä tapahtuu, kun pyrkimyksemme kertoa evankeliumista muille keskittyvät lähetystyön tarkoitukseen:

1. Me opetamme ihmisiä tavalla, joka auttaa heitä todella ymmärtämään evankeliumia ja sitä, miksi ja kuinka heidän tulee tehdä parannus. Me kuuntelemme, mitä on tutkijan mielessä ja sydämessä, ja vastaamme siihen.
2. Me tavoittelemme ja kuuntelemme Pyhää Henkeä erottaaksemme, kuka puhuessamme tuntee Hengen vaikutuksen.
3. Suunnittelemisesta – perheessä, seurakuntaneuvostossa ja kokoaikaisten lähetyssaarnaajien kanssa – tulee väline, jolla varmistamme, että ne asiat, joita tarvitaan, jotta tapahtuisi kääntymys ja kaste, todella huomataan, muistetaan ja niitä seurataan jokaisen yksittäisen tutkijan kohdalla.
4. Me riemuitsemme tilaisuudestamme kestitä itseämme Jumalan sanalla, koska tutkimisellamme on tarkoitus. Me etsimme vastauksia sekä tutkijoidemme sielun kysymyksiin että omiimme.
5. Me kutsumme ihmisiä osallistumaan kirkon kokouksiin, ei vain siksi, että uskomme, että meidän odotetaan tekevän niin, vaan myös siksi, että me ymmärrämme kirkon toimintaan osallistumisen olevan välttämätöntä, jotta tutkijassa kasvaisi suurempi halu mennä kasteelle ja luoda pohja sille, että hän kestää evankeliumin liitossa loppuun asti. Kun meillä on mielessämme tuo lopullinen tarkoitus, me tunnemme suurempaa tarvetta esittää kutsun tulla kirkkoon ja selitämme eri tavoin sen, miksi on tärkeää osallistua lepopäivän jumalanpalvelukseen ja mitä myöhempien

aikojen pyhien sunnuntain jumalanpalveluksissa voi odottaa tapahtuvan. Tällöin myös sanoistamme välittyvässä hengessä on sitä suostuttelevaa voimaa, joka muutoin puuttuisi.

Sisäistäkää ja ymmärtäkää

Pyydän teitä ottamaan huomioon oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani* ensimmäisen luvun ja sen sisältämän kysymyksen ”Mikä on tarkoitukseni lähetyssaarnaajana?” Sisäistäkää tuo tarkoitus tuoda ihmisiä Kristuksen luokse palautetun evankeliumin periaatteiden ja toimitusten avulla, niin ymmärrätte, että evankeliumista kertominen ei ole ohjelma vaan se on syy, jonka vuoksi Isä, Poika ja Pyhä Henki tekevät työtään. Sisäistäkää tuo tarkoitus kutsua ihmisiä tulemaan Kristuksen luokse, niin ymmärrätte, ettei maailma pääse osalliseksi sovittavasta armosta ja pelastuksesta muutoin kuin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kautta. Silloin ymmärrätte, mistä evankeliumista kertomisessa on kyse, ja silloin olette Isänne asialla. Silloin tiedätte, että kokoaikaiset lähetyssaarnaajat – kuten Moosian pojat – opettavat ”Jumalan voimalla ja valtuudella” (Alma 17:3), ja silloin kutsutte heitä opettamaan evankeliumia niille, joille olette jo esittäneet kutsun: ”Tulkaa, niin näette” (Joh. 1:39).

Kutsumme – tulkaa Kristuksen luokse

Minun mielestäni lähetystyön tarkoitus tavoittaa Jumalan työn ja kirkkauden majesteettisuuden (ks. Moos. 1:39). Mikä pyrkimys on suurenmoisempi kuin tuoda Jumalan lapsia lopulliseen pelastukseen heidän Lunastajansa, Herran Jeesuksen Kristuksen armon kautta? Muistakaa, että tarkoituksemme lähetyssaarnaajina ei ole vain varoittaa muita vaan myös pelastaa heidät, ei vain opettaa vaan myös kastaa, ei vain tuoda muita Kristuksen

luokse vaan saada heidät pysymään lujina Kristuksessa loppuun asti.

Kutsumme maailmalle on tulla Kristuksen luokse. Kristuksen luokse tuleminen on lyhennetty ilmaus, kolmen sanan kuvaus pelastussuunnitelmasta. Se tarkoittaa sitä, että pääsee osalliseksi Hänen sovituksensa ja ylösnousemuksensa hedelmistä – viime kädessä iankaikkisesta elämästä. Iankaikkinen elämä riippuu siitä, kuinka käytämme moraalista tahdonvapauttamme, mutta se on mahdollinen vain Jeesuksen Kristuksen armon ansiosta. Hänen luokseen tuleminen tarkoittaa sitä, että me teemme sen, mitä vaaditaan, tarttuaksemme tuohon armoon – Hänen äärettömän sovitusuhrinsa anteeksiantavaan, pyhittävään, muuttavaan, lunastavaan voimaan.

Tämän hyvän uutisen, evankeliumin, on parhaiten ilmaissut Jeesus itse Mormonin kirjassa:

”Katso, minä olen antanut teille evankeliumini, ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille – että minä tulen maailmaan tekemään Isäni tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin vetää kaikki ihmiset luokseni, niin että niin kuin ihmiset ovat korottaneet minut, samoin Isä korottaisi ihmiset seisomaan minun edessäni tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

ja tästä syystä minut on korotettu; sen tähden minä Isän vallan mukaisesti vedän kaikki ihmiset luokseni, jotta heidät voidaan tuomita tekojensa mukaan.” (3. Nefi 27:13–15.)

Ilosanoma ja hyvä uutinen

Siten evankeliumi eli hyvä uutinen on alusta asti ollut, että meillä on taivaallinen Isä, joka rakkaudestaan meitä kohtaan lähetti ainosyntyisen Poikansa lunastamaan meidät synnistä ja kuolemasta. Poika, täysin kuuliaisena Isälle, jolle Hän suo kunnian, antoi sen vuoksi henkensä. Hän osti meidät verellään, ja me vastaamme Hänelle siitä omalla elämällämme (ks. 1. Kor. 6:19–20). Hän on nyt Tuomarimme. Hänessä henkilöityy oikeudenmukaisuus.

Evankeliumin ilosanoma julistaa edelleen, että sovitusuhrin ansiosta Jeesuksessa henkilöityy myös armo. Hänen armonsa, ansionsa ja laupeutensa riittävät armahtamaan ja puhdistamaan meidät niin, että tuomiopäivänä me voimme

seisoa pyhinä ja tahrattomina Hänen edessään. (Ks. 2. Nefi 2:8; Moroni 10:32–33.)

Lähetysaarnan tarkoitus oppaassa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* selittää, mitä täytyy tehdä, jotta niin tapahtuisi. Kuten oppaassa sanotaan, anteeksianto ja puhdistuminen edellyttävät uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, parannuksen tekemistä, kastetta, Pyhän Hengen lahjan vastaanottamista ja kestämistä loppuun asti.²

Lisäksi luvussa 3. Nefi 27 Vapahtaja päättää selityksensä siitä, mistä Hänen evankeliuminsa koostuu:

”Ja tapahtuu, että jokainen, joka tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, täytetään; ja jos hän kestää loppuun asti, katso, häntä minä pidän syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä seison tuomitsemassa maailmaa. – –

Eikä mikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen lepoonsa ei pääse mikään paitsi ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti.

Nyt tämä on käsky: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta te pyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, jotta voitte seisoa tahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.

Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on minun evankeliumini.” (3. Nefi 27:16, 19–21.)

Usko ja sitoutuminen

Kun me todistamme evankeliumista Hengen avulla, niin ne, jotka ovat halukkaita kuulemaan, saavat riittävän todistuksen, joka herättää heidän uskonsa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa. Tuo usko antaa heille halun tehdä parannus. Jäsenet ja kokoaikaiset lähetyssaarnaajat voivat jälleen Hengen avulla opettaa heille, mitä muutoksia heidän pitää tehdä, ja kutsua ja sitouttaa heidät toimimaan. Se perimmäinen sitoumus, johon me kehotamme tutkijaa suostumaan ja jonka mukaan toimimaan, on vesikaste. Tätä kastetta seuraa, tai pikemminkin täydentää, Pyhän Hengen vastaanottaminen, mikä tuo syntien anteeksiannon sekä pyhityksen (ks. 2. Nefi 31:17).

Sen olotilan, että voi seisoa oikeutetusti ja tahrattomana Herran edessä, voi säilyttää koko elämän ajan, jos jatkuvasti elää uskosta, tekee tarvittaessa parannuksen ja uudistaa kastelupaukset. Me nimitämme tätä kestämiseksi loppuun asti. Ne, jotka kestävät loppuun asti, eivät pelkää sitä, että

TULE MUKAAN PELASTUKSEN TYÖHÖN

Ota selville, kuinka voit itse auttaa kääntymyksessä, aktiivisena pitämisessä ja aktivoinnissa, osoitteesta hasteningthework.lds.org.

Lisätietoa evankeliumista kertomisen tuomasta ilosta on osoitteessa lds.org/topics/missionary-work/change, ja voit opetella kertomaan evankeliumista verkossa osoitteessa lds.org/church/share.

heidät tuomitaan tekojensa mukaan, sillä heidän tekonsa ovat olleet uskon ja parannuksen ja vesikasteen ja Hengen kasteen tekoja.

Ensimmäiset periaatteet ensimmäiseksi

Oppaaseen *Saarnatkaa minun evankeliumiani* ikuistetut Hyrum Smithin sanat ovat syvälliset: ”Saarnatkaa evankeliumin ensimmäisiä periaatteita – saarnatkaa niitä yhä uudelleen. Huomaatte, että päivästä päivään teille ilmoitetaan niitä koskevia uusia ajatuksia ja lisää valoa. Voitte laajentaa ymmärrystänne niistä, niin että ymmärrätte ne selkeämmin. Sitten kykenette tekemään niistä selkeämmin ymmärrettäviä niille, joita opettatte.”³

Näissä sanoissaan patriarkka Hyrum Smith selittää, ettei näitä ensimmäisiä periaatteita, evankeliumin ydintä, ymmärrä täysin tarkastelemalla niitä kerran. Ajan kuluessa ja monien ilmoitusta tuovien kokemusten avulla saa lisää valoa ja syvempää ymmärrystä.

Kun jäsenet lausuvat todistuksensa ja pyytävät kokoaikaisia lähetyssaarnaajia auttamaan heitä opettamalla evankeliumia, muistakaa, ettei kasvava ymmärrys evankeliumista tule pelkästään tutkimalla vaan myös osallistumalla evankeliumista kertomiseen. Jos me tutkimme, valmistaudumme ja kerromme evankeliumin periaatteista Hengen avulla, me kykenemme tekemään niistä selkeämmin ymmärrettäviä ja Henki ohjaa ja todistaa niistä kaikille niille, jotka ovat kuulemassa – niin jäsenille, lähetyssaarnaajille kuin tutkijoillekin.

Miksi, mitä ja kuinka

Lähetystyötä koskeviin miksi-, mitä- ja kuinka-kysymyksiin vastataan Mormonin kirjassa vakuuttavammin kuin missään muualla. Se on täynnä esimerkkejä ihmisistä, jotka ymmärsivät lähetyssaarnaajan tarkoituksen ja tekivät työtä täyttääkseen sen. Se sisältää selkeimpiä pyhien kirjoitusten selostuksia niistä perusopeista, joita meidän pitäisi opettaa. Siinä on käännyttävää henkeä, ja se todistaa noiden samojen oppien totuudesta. Se käännyttää jokaisen, joka lukee sitä ja rukoilee sen johdosta vilpittömin sydämin ja vakain aikein (ks. Moroni 10:3–5).

Mormonin kirja esittää Jeesuksen Kristuksen Hänen todellisessa roolissaan Jumalan Poikana ja pyhänä Messiaana. Se innoittaa uskomaan Häneen. Se tuo ihmisiä Kristuksen luokse. Me olemme ikuisessa kiitollisuudenvelassa sen

kirjoittajille ja profeetta Joseph Smithille siitä, että hän käänsi sen Jumalan lahjan ja voiman avulla.

Todistan, että yhtä varmasti kuin Herra elää, Mormonin kirja on totta. Sen todistus Jeesuskesta Kristuksesta on tosi. Sen kääntäjä Joseph Smith on suuri palautuksen profeetta. Oppikaa Mormonin kirjan avulla, tutkikaa sitä, opettakaa sen pohjalta, rakastakaa sitä ja toimikaa sen mukaan, niin saatte tietää, miksi me kerromme evankeliumista ja että meidän etuoikeutemme ja velvollisuutemme on kutsua ja auttaa muita tulemaan Kristuksen luokse. ■

Puheesta, joka pidettiin uusien lähetysohjaajien seminaarissa Provon lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa 22. kesäkuuta 2008.

VIITTEET

1. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 1.
2. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 1.
3. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 6.

TYÖSKENTELEMME YHDESSÄ

Jäsenet ja lähetyssaarnaajat voivat nähdä itsensä pelastuksen työssä, kun he elävät iloitien evankeliumin mukaan ja kun he kutsuvat muita osallistumaan toimintoihin, kirkon jumalanpalveluksiin ja muihin tapahtumiin.

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: "Me olemme kaikki yhdessä tässä työssä. Yhdessä toisten seurakunnan jäsenten ja lähetyssaarnaajien kanssa me suunnittelemme, rukouksemme ja autamme toisiamme. Pidättehän kokoaikaiset lähetyssaarnaajat ajatuksissanne ja rukouksissanne. Antakaa heidän tavata sukulaisianne ja ystäviänne. Herra luottaa heihin, ja Hän on kutsunut heidät opettamaan ja siunaamaan niitä, jotka etsivät Häntä." ("Se on ihme", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 79.)

SILMÄYS TAPAHTUMIIN

Osa 2(2): Jeesuksesta
Kristuksesta tuhatvuotisen
valtakunnan loppuun

(Osa 1 julkaistiin helmikuussa 2014)

JUMALAN IKUINEN

LIITTO

Se, mitä me nimitämme Abrahamin liitoksi, on todellisuudessa uusi ja ikuinen liitto kuten se annettiin Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen. Se oli uusi Abrahamille, koska hän sai sen osana uutta evankeliumin taloudenhoitokautta, mutta se on ikuinen siksi, että se on sama liitto, joka ulottuu kaikkiin Jumalan lapsiin kaikkina evankeliumin taloudenhoitokausina Aadamista alkaen.

Vanhin D. Todd Christofferson kahdenoista apostolin koorumista on selittänyt, mitä tämä liitto pitää sisällään: "Uusi ja ikuinen liitto on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi. Toisin sanoen evankeliumin opit ja käskyt muodostavat pääsisällön sille ikuiselle liitolle Jumalan ja ihmisen välillä, joka on palautettu uudelleen jokaisen taloudenhoitokauden aikana." ("Liittojen voima", *Liahona*, toukokuu 2009, s. 20.)

Tässä kaaviossa on katsaus Jumalan ikuiseen liittoon siten kuin se on uudistettu Jeesuksen aikana ja jälleen omana aikanamme. Kaavio osoittaa, kuinka Herra on täyttänyt ja täyttää edelleen liitossa meille antamiaan lupauksia, mukaan lukien Abrahamille antamiaan lupauksia.

51 Jeesus Kristus syntyi Kanaaninmaan Betlehemissä. Sovituksellaan ja palveluyöllään Hän täytti monia Abrahamille ja muinaisille profetoille annettuja lupauksia.

Luuk. 1:68–75; 2:4–7

52 PROFETIA
Myöhemmin aikoina ja tuhatvuotisen valtakunnan aikana Herra täyttää kaikki lupaukset, jotka Hän on antanut Israelin huoneelle.

PKO JSR Luuk. 3:4–11

53 PROFETIA
Juutalaisten johtajat hylkäsivät Messiaan. Hänet ristiinnaulittiin, ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Myöhemmin Hän palaa maan päälle voimassa ja kirkkautessa.

Luuk. 9:22, 26–27

TALOUDEHOITOKAUSI:

AJAN KESKIPÄIVÄ

* 1 jKr.

Itäinen pallonpuolisko

Läntinen pallonpuolisko

30

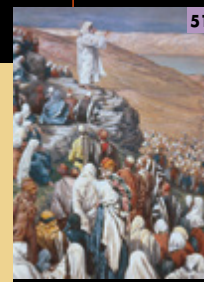
51

JUUDAN HEIMO

52

53

JOOSEFIN HEIMO

(Joosefin jälkeläisiä ovat myös nefiläiset ja lamanilaiset)

ISRAELIN KYMMENEN KADONNUTTA HEIMOA

61 PROFETIA
Mormonin kirjan esiintulo olisi merkki siitä, että Jumala on alkanut täyttää kansansa kanssa solmimansa liiton lupauksia.

3. Nefi 21:1–7; 29:1–4

62 PROFETIA
Jeesus Kristus vakiinnuttaa liittonsa kaikkien niiden keskuudessa, jotka ottavat vastaan evankeliumin.

3. Nefi 21:20–25

63 Apostoli Pietari sai näyssä tietää, että pakanat voivat saada evankeliumin toimitukset ja siunaukset. Ks. profetia 62.

Ap. 1. 10; Gal. 3:26–29

PIIRROS OULUVUUN OKSASTA LAURENT MERIAUTHEMERA/TIINKSTOCK

54 Mooses ja Elia antoivat pappeuden avaimia Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle.

Matt. 17:1-8; PKO, "Kirkastuminen"; scriptures.lds.org/fi

55 PROFETIA
Jerusalem kaupunki hävitetään ja sen asukkaat surmataan ja kansa hajotetaan.
JS-M 4-20

56 PROFETIA
Maailma surmaa apostolit ja ajautuu luopumukseen. Jumala palauttaa kaiken myöhempinä aikoina.
Matt. 17:11; Joh. 15:18-16:3

57 Jumalan Poika kärsi ja antoi henkensä maailman syntien vuoksi ja nousi ylös kuolleista. Ks. profetiat 41 ja 53.
Mark. 14:32-65; 15:1-38; 16:6-14

58 Apostolit saivat käskyn saarnata Jeesuksen Kristuksen evankeliumia kaikille kansoille.
Matt. 28:16-20

59 Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus Kristus ilmestyi muille Israelin huoneen heimoille, "jotka Isä on johdattanut pois maasta".
3. Nefi 15:15; 16:1-3

60 PROFETIA
Jumala kokoaa kansansa kaikkialta maailmasta ja täyttää kaikki lupauksensa.
3. Nefi 16:5; 20:10-13; 21:26-29

Jeesus Kristus - kaksitoista apostolia

Jeesus Kristus - kaksitoista opetuslasta

35

100

500

SUURI LUOPUMUS

54 55 56

57 58 59 60 62 61

63 64 65 67 69 66 68

70

54

58

57

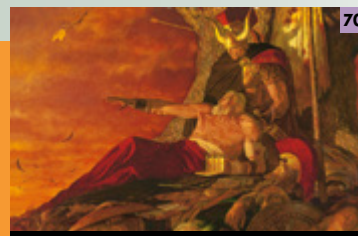
PROFETIA: SENOSIN VERTAUS

(NOIN 400 EKR. - 100 JKR.)

Jonkin ajan kuluttua viinitarhan isäntä ja hänen palvelijansa palasivat viinitarhaan ja löysivät kaikista puista hyvää hedelmää. Jalon oliivipuun juuret saivat villit oksat tuottamaan hyvää hedelmää. Jalon oliivipuun oksat - joita oli hajallaan eri puolilla viinitarhaa - menestyivät, vaikka ne oli istutettu huonoihin paikkoihin. Yhdessä oksassa, joka oli istutettu hyvään paikkaan, oli sekä hyvää että huonoa hedelmää. [Ks. MK Jaak. 5:15-28.]

SENOSIN VERTAUS (NOIN 100-1400 JKR.)

Sen jälkeen kun viinitarhan isäntä ja hänen palvelijansa olivat ravinneet viinitarhan puita, he huomasivat puissa paljon hedelmiä, mutta ne kaikki olivat huonoja. Jalossa oliivipuussa oli kaikenlaista huonoa hedelmää, koska villit oksat olivat voittaneet juurten voiman. Jalon oliivipuun oksien hedelmät olivat kaikki turmeltuneet. Jopa se yksi oksa, jossa oli sekä hyvää että huonoa hedelmää, oli kuollut. Viinitarhan herra itki ja kysyi: "Kuka on turmellut viinitarhani?" Palvelija sanoi: "Eikö se johdu viinitarhasi korkeudesta?" Viinitarhan herra päätti, että hän yrittäisi pelastaa viinitarhansa vielä yhden kerran. [Ks. MK Jaak. 5:29-51.]

70

64 Roomalaiset surmasivat Jerusalemissa olevat juutalaiset ja hajottivat kansan. Ks. profetia 55.
PKO, "Jerusalem"; scriptures.lds.org/fi

65 PROFETIA
Jeesuksen Kristuksen evankeliumi palautetaan myöhempiä aikoja enkelien palvelutyön avulla.
Ilm. 14:6-7

66 PROFETIA
Herra kokoaa pyhänsä myöhempien aikojen suureen lähetystyöhön.
Ilm. 14:14-16

67 PROFETIA
Saatana sidotaan tuhanneksi vuodeksi, ja Kristus hallitsee maan päällä.
Ilm. 20:1-6

68 PROFETIA
Tulee olemaan uusi taivas ja uusi maa, ja Uuden Jerusalemin kaupunki laskeutuu taivaasta.
Ilm. 21:1-10, 22-27

69 Alkuperäiset apostolit torjuttiin ja surmattiin. Evankeliumin toimitukset kasivat. Ks. profetia 56.
2. Tess. 2:3; Ilm. 12:1-6

70 Lehin jälkeläisistä tuli jumalattomia, ja he hylkäsivät evankeliumin.
Morm. 8:1-10; Moroni 1

71 Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät Joseph Smithille valmistautua uuden ja ikuisen liiton palautukselle. Ks. profetia 33.
JS-H 14-20; OL 1:17-23

72 Enkeli Moroni ilmestyi Joseph Smithille. Myöhemmin Mormonin kirja käännettiin ja julkaistiin. Ks. profetiat 33 ja 61.
JS-H 27-54

73 Johannes Kastaja sekä Pietari, Jaakob ja Johannes ilmestyivät Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle palauttaen Jumalan pappeuden maan päälle. Ks. profetia 65.
JS-H 68-73

74 Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettiin Fayetteissa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Ks. profetiat 42 ja 62.
OL 20-21

75 PROFETIA
Herran palvelijat kailta taloudenhoitokausilta nauttivat yhdessä sakramenttiin.
OL 27:5-14

76 PROFETIA
Herra Jeesus Kristus asuu maan päällä koko tuhatvuotisen valtakunnan ajan. Ks. myös profetia 44.
OL 29:10-11

77 PROFETIA
Saatana päästetään jälleen irti, hän hallitsee vähän aikaa, ja sitten tulee maailman loppu.
OL 43:29-33

TALOUDENHOITOKAUSI: AIKOJEN TÄYTTÄMINEN

Profeetta Joseph Smith

1830

1900

2000

71 72 73 74 75 77 79 81 82 83

76 78 80

84 85 86

71

74

81

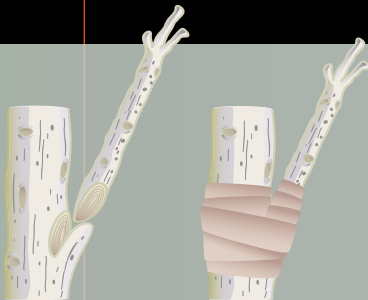
82

84

86

SENOJEN VERTAUS (NOIN 1800 – TUHATVUOTINEN VALTAKUNTA)

Viinitarhan herra pyysi palvelijoitaan oksastamaan luonnolliset oksat takaisin jaloön oliivipuuhun ja villit oksat takaisin puihin, joista ne olivat peräisin. Hän pyysi heitä oksastamaan tarkoin oksat "sitä mukaa kuin hyvät kasvavat". Muita palvelijoita tuotiin auttamaan, mutta heitä oli vähän. Viinitarhan herra lupasi uskollisille palvelijoille iloa viinitarhansa hedelmästä. (Ks. MK Jaak. 5:52-73.)

79 PROFETIA
Kaikki uskolliset pyhät temmataan Kristusta vastaan Hänen tullessaan takaisin.
OL 88:95-98

80 PROFETIA
Ylienkeli Mikael ja taivaan sotajoukot voittavat Perkeleen ja hänen sotajoukkonsa suuressa ja viimeisessä taistelussa tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen.
OL 88:110-116

81 Mooses, Elias ja Elia antoivat ne pappeuden avaimet, jotka tarvittiin ikuisen liiton palauttamiseksi. Ks. profetia 65.
OL 110:11-16

82 Pyhät Nauvoossa rakensivat tempppelin, ja toimitukset kuolleiden puolesta palautettiin.
OL 124:29-34

83 Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon keskuspaikka perustettiin Pohjois-Amerikan läntiseen osaan. Ks. profetiat 42, 60 ja 62.
Jes. 2:2-3

84 Jeesuksen Kristuksen evankeliumia saarnataan kaikkialla maailmassa. Jokaisella ihmisellä on tilaisuus ottaa vastaan evankeliumi. Ks. profetiat 60, 62 ja 66.

85 Pappuden siunaukset ulotettiin koskemaan jokaista kelvollista henkilöä etnisestä taustasta riippumatta. Ks. profetia 62.
VJ 2

78 PROFETIA

Jeesus Kristus seisoo Sioninvuorella ja Öljymäellä, mantereet tulevat yhdeksi maaksi ja kaksitoista heimoa saavat perintöosansa.

OL 133:17–35; UK 10

1 Jeesus Kristus ilmestyy Jerusalemissa (Pyhässä maassa) ja Uudessa Jerusalemissa (Pohjois-Amerikassa). Ks. profetia 78.

2 Jeesus Kristus palaa maan päälle toisen tulemisensa voimassa ja kirkkautessa. Israelin kadonneet heimot ja Henokin kaupunki palautetaan. Ks. profetiat 52, 53 ja 78.

3 Kristuksen opetuslapset nousevat kuolleista. Ks. profetia 79.

4 Leevin pojat antavat Herralle uhrin vanhurskaudessa.

5 Suuri sakramenttikous pidetään kaikkien taloudenhoitokausien kaikille Kristuksen opetuslapsille. Ks. profetia 75.

JEESUKSEN KRISTUKSEN TUHATVUOTINEN VALTAKAUSI

SENO SIN VERTAUS

Kaikki viinitarhan puut alkoivat tuottaa hyvää hedelmää. Ne tulivat "kuin yhdeksi; ja hedelmät olivat yhtäläisiä". Viinitarhan herra siunasi palvelijoitaan heidän uutterasta työstään ja iloitsi viinitarhansa hedelmästä. (Ks. MK Jaak. 5:74–76.)

2

6

SENO SIN VERTAUS

Viinitarhassa alkoi jälleen näkyä huonoja hedelmiä. Herra erotti hyvät hedelmät huonoista. Huonot hedelmät heitettiin pois, ja viinitarha poltettiin. (Ks. MK Jaak. 5:77.)

86 Temppeleitä rakennetaan ympäri maailman, jolloin evankeliumin toimitukset ovat kaikkien – niin elävien kuin kuolleidenkin – saatavilla.

OL 124:37–42

6 Tuhatvuotinen valtakunta aloittaa tuhat vuotta kestävänsä rauhan kauden. Maa uudistetaan. Ks. profetiat 44, 52, 53 ja 76.

7 Saatana päästetään irti. Ks. profetia 77.

8 Suuri ja viimeinen taistelu käydään. Saatana ja hänen sotajoukkonsa voitetaan. Ks. profetia 80.

9 Kun kaikki ihmiset ovat nousseet kuolleista, he tulevat viimeiselle tuomiolle ja joko perivät jonkin kirkkauden valtakunnan tai heidät karkotetaan. Saatana karkotetaan ikuisiksi ajoiksi.

10 Maasta tulee pyhitetty ja kirkastettu. Ks. profetia 68.

”Siunattu olet sinä, koska olet ottanut vastaan minun ikuisen liittoni, nimittäin minun evankeliumini täyteen, joka on lähetetty ihmislapsille, jotta heillä olisi elämä ja he pääsisivät osallisiksi kirkkaudellisista totuuksista, jotka on määrä ilmoittaa viimeisinä aikoina, kuten profeetat ja apostolit kirjoittivat muinaisina aikoina” (OL 66:2).

ONNELLISTEN MUISTOJEN TULVA

Koska lapsuuskodissani putkisto oli vanha ja perustus hatara, vesi tulvi sisään aina kun myrsky toi mukanaan kylliksi sadetta. Virginian osavaltiossa Yhdysvalloissa myrskyt voivat kestää tuntikausia, joten vesi tulvi sisään usein.

Asuimme siinä talossa suurimman osan kasvuvuosisistani, joten luulin tulvimisen olevan normaalia.

Muutamien myrskyjen jälkeen olimme kehittyneet menetelmis-
sämme taistella tulvaa vastaan ja oppineet tekemään työtä yhdessä.

Aina kun lapsuuskodissani tulvi, veljeni ja isä tyhjänsivät ämpäreillä portaikkoa samalla kun siskoni ja minä imeytimme nopeasti vettä pyyhkeisiin.

Myrskyt iskivät usein keskellä yötä, ja vanhemmillani oli tapana herättää meidät kaikki, jotta olisimme apuna huolehtien omista vastuualueistamme, kun vesi tunkeutui kellarikerrokseen kuin hitaasti liikkuva laava. Veljeni ja isä tyhjänsivät ämpäreillä portaikkoa samalla kun siskoni ja minä imeytimme nopeasti vettä pyyhkeisiin pelastaaksemme kokolattiamaton.

Me kikatimme hyppiessämme ja tanssiessamme pyyhkeiden päällä, kun tunsimme litisevän märkyyden

varpaidemme välissä ja pyjamahousujemme lahkeiden läpi. Äiti kiiruhti puristamaan märät pyyhkeet kuiviksi, heitti ne kuivaajaan ja toi uusia, jotka olivat valmiita tallattavaksi. Kun olimme varmoja siitä, että talo oli turvassa, menimme keittiöön kuivattelemaan ja nauttimaan uurastuksemme palkaksi kuumaa kaakaota ja pikkuleipiä. Sitten, ellei ollut vielä aika lähteä kouluun, me yritimme mennä takaisin nukkumaan.

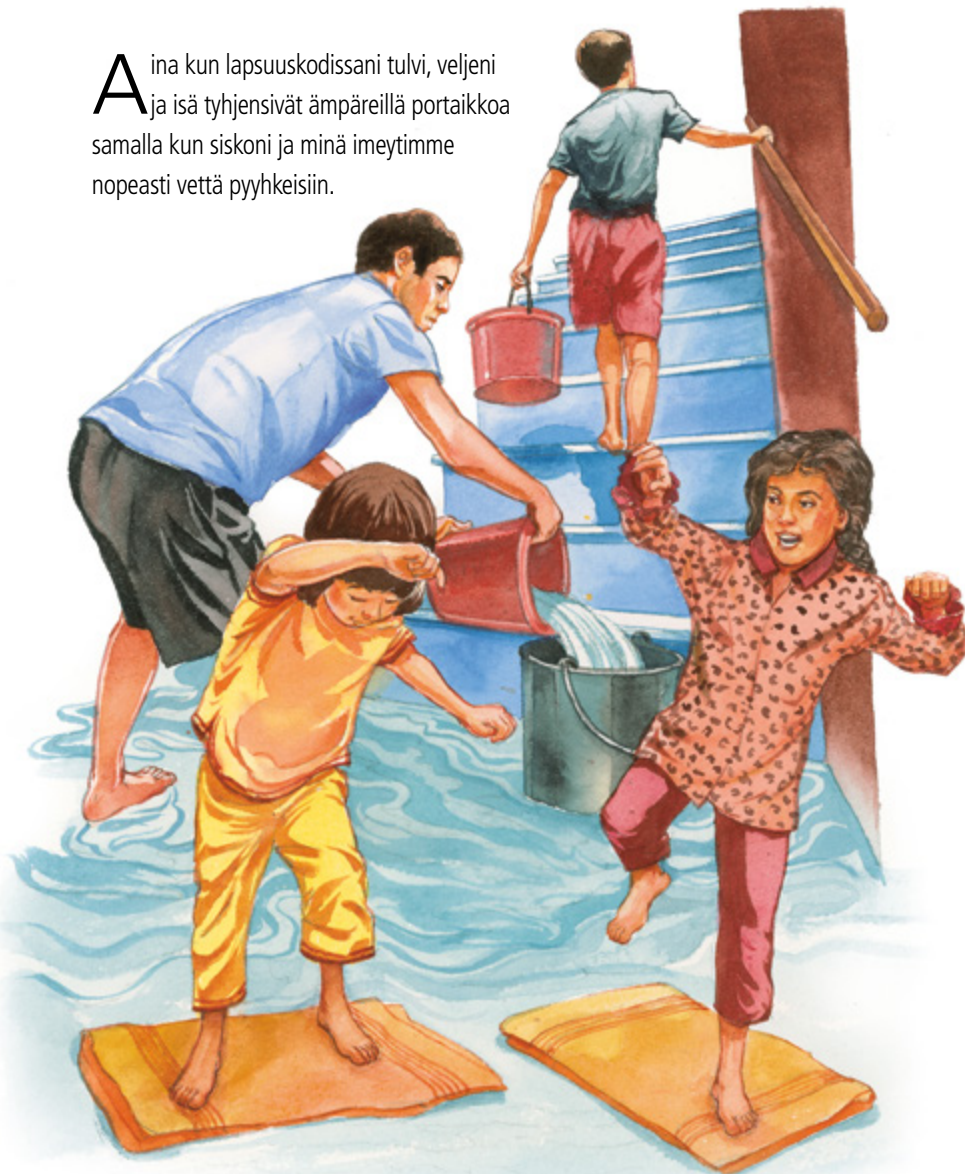
Ne tulvat ovat varmasti huolestuttaneet vanhempiani tavattomasti, mutta itse muistan niiden kuuluneen lapsuuteni onnellisimpiin hetkiin, vaikka ukkonen jyrisi ja salamet leimahtelivat. Itse asiassa märän kokolattiamaton haju saa minut yhä kaihoamaan perheen yhteistä aikaa.

Vanhempani olisivat voineet taistella tulvaa vastaan kahdestaan, mutta olen hyvin iloinen siitä, että he määräsivät meidät kaikki puolustamaan kotiamme. Vettä vastaan taisteleminen oli iloinen tapahtuma, koska olimme yhdessä ja jokaisella oli oma tehtävä.

Nyt kun olen aikuinen, muistelen noita päiviä ja mietin, kuinka voin herättää omissa lapsissani saman ilon, jota yhteinen työnteko tuo. Vaikka olen kiitollinen siitä, ettei kodissamme tulvi, tiedän, että perheeseemme tunkeutuu väistämättä jotakin epäsuotavaa.

Mitä vaikeuksia perheemme sitten saattaakin kohdata tulevaisuudessa, toivon meidän pysyvän yhdessä ja työskentelevän yhdessä puolustaessamme arvojamme, uskoamme ja toisiamme. Silloin ehkä vastoinkäymisissäkin me voimme nauraa, hymyillä ja tuntee onnea työskennellessämme rinnakkain. ■

Gina Sconiers, Utah, USA

PAPPEUDEN SIUNAUKSIA SAADAAN JA ANNETAAN

Joitakin vuosia sitten kun perheemme söi päivällistä erään toisen seurakuntaamme kuuluvan avioparin kanssa, saimme puhelun paikallisen sairaalamme ensiapuosastolta. Soittaja kysyi mieheltäni, joka palveli tuolloin vaaranjohtajana, voisiko joku kirkostamme tulla katsomaan 17-vuotiasta nuorukaista, joka oli saanut vakavan päävamman.

Saavuttuaan sairaalaan mieheni sai tietää, että nuori mies oli pudonnut parvekkeelta noin 9 metrin korkeudesta betoniselle jalkakäytävälle. Hän oli tajuton, eikä hänen uskottu jäävän henkiin.

Mieheni ja veli, jonka kanssa olimme syöneet päivällistä, antoivat nuorukaiselle siunauksen. Noin 1 600 kilometrin päässä asuviin omaisiin otettiin yhteyttä ja heille kerrottiin pojan voinnista.

Ihme kyllä nuori mies tuli muuttaman päivän tehohoidon jälkeen tajuihinsa ja alkoi parantua. Hänen vanhempansa kävivät neljän viikon ajan päivittäin hänen luonaan sairaalassa. Sitten he lennättivät hänet kotiin Arizonaan, jotta hän voisi toipua täysin.

Kuinka ihmeellistä olikaan todistaa pappisuuden parantamisvoiman toimivan tavalla, joka soi tälle nuorukaiselle uuden mahdollisuuden saada terve tulevaisuus. Ja kuinka kiitollinen olinkaan aviomiehestä ja muista seurakunnan jäsenistä, jotka olivat valmiita toimittamaan pappisuuden palvelutyötä ja toimimaan jumalallisella valtuudella.

Tunsin syvää myötätuntoa nuorukaisen vanhempia kohtaan, jotka olivat olleet niin kaukana pojastaan tämän kriisin hetkellä. Olin kuitenkin iloinen siitä tiedosta, että he olivat tunteneet tiettyä varmuutta

saadessaan kuulla, että heidän poikansa oli saanut pappisuuden siunauksen ja että kirkon jäsenet auttoivat mielellään.

Noita vanhempia kohtaan tuntemani empatia syveni suuresti muutama vuosi myöhemmin, kun sain puhelun, jossa minulle ilmoitettiin, että oma poikani, joka asui yli 3 200 kilometrin päässä, oli joutunut auton töytäisemäksi ajaessaan polkupyörällä yliopistolle, missä hän oli työssä ja opiskeli. Vaikka tunsin olevani voimaton auttamaan häntä, tunsin kiitollisuutta ja lohtua kuullessani, että kokoaikaiset lähetyssaarnaajat oli kutsuttu antamaan hänelle pappisuuden siunaus ja että seurakunta St. Paulissa Minnesotan osavaltiossa huolehti hänen perheensä tarpeista. Seurakunnan jäsenet toivat aterioita heidän kotiinsa ja auttoivat hänen vaimoan – joka oli synnyttänyt päivää ennen onnettomuutta – pitämään huolta heidän kolmesta muusta lapsestaan.

Kuvitelkaa, kuinka kiitollisuuteni lisääntyi, kun sain tietää, että se lähetyssaarnaaja, joka oli antanut

Tunsin kiitollisuutta ja lohtua kuullessani, että kokoaikaiset lähetyssaarnaajat oli kutsuttu antamaan pojalleni pappisuuden siunaus.

siunauksen pojalleni, oli sama nuorukainen, joka oli saanut siunauksen mieheltäni viisi vuotta aiemmin. Hämmästyin sitä, että tuo palvelus oli johtanut aivan täysimittaiseen vastapalvelukseen!

Uskoni rakastavaan taivaalliseen Isään ja kiitosrukoukseni Hänelle ovat lisääntyneet entisestään, kun pohdin sitä, että Hän tuntee meidät kaikki ja tietää, mitä tarvitsemme. Uskon, että se nuori lähetyssaarnaaja oli paikalla, jotta me voisimme kokea Jumalan ennaltatietämisen hyvin henkilökohtaisella tavalla. ■

Julie Keyes, Brittiläinen Kolumbia, Kanada

TIESIN, ETTÄ JUMALA HUOLEHTISI MEISTÄ

Ennen kuin liityin kirkkoon, mieheni sairastui vakavasti. Rukoilin hartaasti pyytäen Jumalalta, että Hän antaisi mieheni elää, koska meillä oli viisi lasta ja olin raskaana. Mutta rukoilin turhaan.

Kun mieheni kuoli, rakkauteni, uskoni ja luottamukseni Jumalaan kuolivat myös. Olin lannistua niistä tehtävistä, jotka olivat nyt harteillani. Onneksi vanhempani olivat apunani.

Eräänä päivänä muutama vuosi myöhemmin kuulin oveltani kopotuksen. Siellä seisoivat kaksi vierasta ihmistä ystävällisesti hymyillen ja kirja käsissään. He esittäytyivät Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajiksi. En ollut

koskaan kuullut heidän kirkostaan. He lähtivät, kun sanoin heille, että minulla oli kiire, mutta he pysyivät mieleissäni.

Seuraavana päivänä näin heidän näyttävän kirjaansa eräälle naapurille. Uteliaana menin lähemmäksi. Lähetyssaarnaajat huomasivat minut ja kysyivät jälleen, voisivatko he käydä meillä. Yllätyin vastauksestani: ”Kyllä, milloin vain!”

Kun kuuntelin lähetystyöoppiaihjeita ja tutkin Mormonin kirjaa, tajusin, mitä virheitä olin tehnyt elämässäni, tein parannuksen synneistäni ja kasvoinkin lähemmäksi Jumalaa. Vanhempani kuitenkin tuoutuivat kuullessaan, että lähetyssaarnaajavanhimmat

opettivat minua. He uhkasivat katkaista välinsä lapsiini ja minuun. Lähetyssaarnaajat kehottivat minua menemään kasteelle, mutta minä kieltäydyin, koska en voisi elää ilman vanhempieni apua.

Ennen kuin lähetyssaarnaajavanhimmat lähtivät, he pyysivät minua lukemaan kohdan 3. Nefi 13:31–34. Kun luin: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä annetaan teille lisäksi” (jae 33), tiesin, että taivaallinen Isä huolehtisi meistä, jos asettaisin Hänet etusijalle ja noudattaisin Hänen käskyjään. Lähetyssaarnaajien palattua me sovimme kastepäiväni ajankohdan.

Kastepäivänäni mielessäni välähti äitini vihainen ääni. Minua pelotti mutta astuin veteen, ja minut kastettiin. Jälkeenpäin olin hyvin onnellinen, ja kun minut konfirmoitiin kirkon jäseneksi ja sain Pyhän Hengen lahjan, tunsin, että kuormani oli nostettu harteiltani.

Kuullessaan, että olin liittynyt kirkkoon, vanhempani katkaisivat välimme. Mutta vuoden kuluttua teimme sovinnon, minkä jälkeen vanhempiemme luvalla kastettiin kaksi sisartani.

Kolme lapsistani palveli ennen pitkää kokoaikaisessa lähetystyössä, ja pian minä juhlin 40-vuotista jäsenyyttäni kirkossa. Mitä suuria siunauksia minulla onkaan – kaikki ne kahden lähetyssaarnaajan ansiosta, jotka koputtivat oveeni, tutustuttivat minut Mormonin kirjaan ja auttoivat palauttamaan rakkauteni, uskoni ja luottamukseni Jumalaan. ■

Abethemia Trujillo, Albay, Filippiinit

Kastepäivänäni minua pelotti mutta astuin veteen, ja minut kastettiin.

MITÄ LAULAISIN?

Palvellessani lähes 40 vuotta sitten kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Levinin kaupungissa Uudessa-Seelannissa säestin joka tiistai pianolla Alkeisyhdistyksen lapsia. Muistan hyvin ne suurenmoiset tunteet, joita minulla oli niitä lapsia kohtaan, kun lauloimme yhdessä evankeliumista kertovia Alkeisyhdistyksen lauluja.

Helmikuussa 2013 palasin Uuteen-Seelantiin viettämään lomaa. Koska olen innokas patikoija, ilmoitauduin kuuluisalle Milford Trackin nelipäiväiselle patikointiretkelle Fiordlandin kansallispuistoon Eteläsaarella.

Minun lisäksi mukana oli 3 amerikkalaista ja 37 muuta patikoijaa eri puolilta maailmaa, kuten Australiasta, Brasiliasta, Englannista, Israelista, Saksasta, Suomesta ja Uruguaysta. Seikkailumme aikana jaoimme ajatuksia, kokemuksia ja mielipiteitä siinä määrin kuin kieliesteiltämme pysyimme. Ei kestänyt kauankaan, kun kulttuurieromme ja ennakkokäsityksemme häipyivät keskinäisten siteiden vahvistuessa.

Kolmannen patikointipäivän lopussa yksi patikoijista halusi vahvistaa syvenevää ystävyttämme. Hän

ponkaisi pystyyn ja ilmoitti, että meidän tulisi pitää kykyjen ilta. Hän sanoi aloittavansa illanvieton. Hän päätti esitellä kertojankykyjään, joita hän oli harjoitellut toimistossaan Kesareassa Israelissa. Hänen kertomuksensa sujui hyvin, joten hän ilmoitti kertovansa toisenkin kertomuksen. Mutta kun hän esitti joitakin sopimattomia huomautuksia, tajusin, että ilta voisi helposti kääntyä vähemmän kohottavaksi.

Hänen kertoessaan tunsin voimakasta innoitusta laulaa ryhmälle. Mutta mitä voisin laulaa uusille eri puolilta maailmaa tulleille ystävilleni? Sain hyvin selkeän vastauksen: ”Oon lapsi Jumalan” (*MAP-lauluja*, 187).

Olin huolissani, mutta turvauduin muistoihini ja rakkauteeni Alkeisyhdistyksen lapsia kohtaan Uudessa-Seelannissa. Nousin seisomaan ja selitin, että laulaisin erityisen laulun, jota olin laulanut lähes 40 vuotta sitten lasten kanssa Uudessa-Seelannissa. Selitin, että olin ollut lähetyssaarnaaja, olin opettanut näitä lapsia ja olin oppinut rakastamaan heitä. Sitten pidin mielessäni rukouksen pyytäen apua, että voisin laulaa tavalla, joka siunaisi ryhmää.

Laulu meni hyvin, ja sen jälkeen tunsin Hengen vaikutuksen. Uudet ystäväni hymyilivät, ja laulu tuntui avaavan heidän sydämensä. Ennen pitkää muutkin nousivat ja alkoivat esitellä musiikillisia kykyjään. Neljän naishenkilön ryhmä, joka ei ollut aiemmin halunnut osallistua, lauloi valikoiman kirkkokuoron lauluja. Eräs patikoija opetti meille juutalaisen kansanlaulun.

Kun ilta oli päättymäisillään, kaunis nuori nainen Australiasta lauloi kolme laulua äidinkielellään maoriksi. Taivaallisen Isämme Henki oli todellakin laskeutunut yllemme ja auttanut meitä ymmärtämään, että me olemme kaikki Jumalan lapsia, emme vain eri maista tulleita ”vieraita ja muukalaisia” (Ef. 2:19).

Olen kiitollinen noille pienen Levinin kaupungin Alkeisyhdistyksen lapsille, jotka omalta osaltaan juurruttivat minuun sitä totuutta, että me kaikki olemme taivaallisen Isämme lapsia. Olen myös iloinen siitä, että nuo muistot antoivat minulle rohkeutta esittää todistukseni laulamalla. ■

David M. Flitton, Utah, USA

Tunsin voimakasta innoitusta laulaa ryhmälle. Mutta mitä voisin laulaa uusille eri puolilta maailmaa tulleille ystävilleni?

**Merivirtojen tavoin
Jumalan jumalallinen
vaikutus voi ohjata
meitä kohti sitä
suunnitelmaa, joka
Hänellä on meidän
elämällemme.**

TOIMIKAA TÄSSÄ MAASSA ikään kuin vuosia

Dennis C. Gaunt

Monien muiden tavoin minäkin unelmoin lapsena siitä, mikä minusta tulisi isona. Omalla kohdallani olin *vakuuttunut* siitä, että minusta tulisi palomieskuuhun. Viisivuotiaassa mielessäni en osannut mitenkään kuvitella elämäni muotoutuvan millään muulla tavalla. Luulenpa, että useimmilla meistä oli lapsuudessa unelmia siitä, millaista elämämme olisi, kun olisimme aikuisia. Luulisin myös, että useimmat meistä ovat jossakin vaiheessa tarkastelleet elämäänsä ja huudahtaneet: ”Enpä olisi uskonut, että kävisi näin!”

Kaksi pyhien kirjoitusten kohtaa auttavat meitä katsomaan elämäämme oikeasta näkökulmasta. Ensimmäinen:

”Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra.

Sillä niin korkealla kuin taivas kaartuu maan yllä, niin korkealla ovat minun tieni teidän teittenne yläpuolella ja minun ajatukseni teidän ajatus-tenne yläpuolella.” (Jes. 55:8–9.)

Toinen: ”[Jumala] ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, sillä hän rakastaa maailmaa” (2. Nefi 26:24).

Näissä pyhien kirjoitusten kohdissa meille opetetaan, että kaikki, mitä taivaallinen Isä tekee, on lopulta meidän hyödyksemme, vaikka emme pystykään ymmärtämään, miksi. Ja koska Jumalan ajatukset ja tiet ovat korkeammalla kuin meidän, meidän pitää kohottaa elämäämme niin, että se on enemmän sopusoinnussa Hänen meitä varten laatimansa suunnitelman kanssa.

Matkamietteitä

Puhumme aina joskus siitä, että israelilaiset kulkivat erämaassa 40 vuotta, ennen kuin heidän sallittiin päästä luvattuun maahan. Pilvi tai tulipatsas jäi paikalleen telttamajanylle, kun heidän oli määrä pysähtyä, ja kun se liikkui, leiri seurasi sitä (ks. 4. Moos. 9:15–18, 21–23). Luulenpa, että he viettivät 40 vuotta erämaassa myös miettien – miettien, milloin he lähtisivät liikkeelle, milloin ja missä he pysähtyisivät ja milloin he pääsisivät viimein luvattuun maahan.

Tässä kertomuksessa on paljon vertauskuvallisuutta. Kun me kukin kuljemme läpi oman kuolevaisuuden erämaamme, me haluamme päästä ”luvattuun maahan” eli elää Jumalan luona iankaikkisesti. Hän on luvannut johdattaa meidät sinne. Ja vaikka jokaisen ihmisen täytyy kulkea samaa reittiä – olla kuuliainen, tehdä parannus, ottaa vastaan pappeuden toimitukset ja kestää uskollisesti – jokaisen ihmisen elämä on ainutlaatuinen.

Vanhin Richard G. Scott kahden-toista apostolin koorumista on sanonut: ”Herra on antanut elämääne jumalallisen vaikutuksen virtoja, jotka johtavat teidät noudattamaan sitä yksilöllistä suunnitelmaa, jonka Hän haluaa teidän toteuttavan täällä maan päällä. Pyrkikää Hengen avulla tunnistamaan tämä ohjaus ja noudattakaa tarkoin sitä suuntaa, jonka Herra on asettanut elämällemme. Mukautukaa siihen. Päättäkää seurata sitä omasta halustanne ja vapaasta tahdostanne.”¹

Miettikää, kumpi oli Israelin leirille vaikeampaa: viettää vuosi epämiellyttävässä paikassa vai lähteä mukavasta paikasta kahden päivän jälkeen? Uskon, että kumpikin tapahtuma koetteli heidän uskoaan.

Niin on meidänkin laitamme. Emme ehkä ole tyytyväisiä olosuhteisiimme ja siksi kulutamme aikaa miettien, milloin tilanne muuttuu. Tai kenties mukavaan rutiiniimme tulee jokin odottamaton muutos. Se, kuinka päätämme suhtautua näihin kokemuksiin, ratkaisee suurelta osin onnellisuutemme. Ja jos kulutamme elämämme vaelluksen vain miettimiseen, me saatamme jäädä vaille suurenmoisia tilaisuuksia kasvaa hengellisesti.

Tehtävään tarttukaa vain

Keväällä 1831 pyhät alkoivat kokoontua Kirtlandiin Ohion osavaltioon. Eräs jäsen nimeltään Leman Copley suostui antamaan Colesvillestä New Yorkin osavaltiota tulleele ryhmälle luvan asettua maatilalleen Thompsoniin, joka oli vähän matkan päässä Kirtlandista. Toukokuussa 1831

Herra antoi profeetta Joseph Smithille seuraavan ilmoituksen:

”Ja minä pyhitän sille tämän maan vähäksi aikaa, kunnes minä, Herra, huolehdin siitä muuten ja käsken sen lähteä täältä;

eikä hetkeä eikä päivää ole sille annettu, minkä vuoksi se *toimikoon tässä maassa ikään kuin vuosia*, niin se kääntyy sille sen hyväksi” (OL 51:16–17, kursivointi lisätty).

Samaan tapaan kuin israelilaiset seurasivat erämaassa pilveä, nämä pyhät tiesivät, etteivät he olisi pysyviä

Emme ehkä ole tyytyväisiä olosuhteisiimme, ja siksi kulutamme aikaa miettien, milloin tilanne muuttuu. Jos teemme niin, me jäämme vaille suurenmoisia tilaisuuksia kasvaa hengellisesti.

asukkaita Copleyn maatilalla. Jossakin vaiheessa he jatkaisivat matkaa. Mutta riippumatta siitä, kuinka kauan he pysyisivät paikoillaan, heidän piti toimia ikään kuin he olisivat siellä vuosia.

Miksi Herra siis antoi heille tämän neuvon? Jotkut olivat kenties lannistuneet asuessaan vankkureissa tai tellassa mutaisella pellolla ja nähdessään muiden elävän paremmissa olosuhteissa. Herran neuvo todennäköisesti muutti heidän näkökulmansa lannistumisesta toivoksi.

Samalla tavoin kun me näemme muita, joilla on sitä, mistä me unelmoimme – mukava perhe, koti, työpaikka ja selkeä suunta elämässä – mekin saatamme lannistua. Jos esimerkiksi tiedämme, ettemme asu seurakunnan alueella pitkään, saatamme ajatella: ”Miksi vaivautuisin ottamaan vastaan tehtävän? Miksi tutustuisin kehenkään?” Saatamme silti käydä kirkossa, mutta emme saa kaikkea sitä, mitä voisimme saada tuosta kokemuksesta. Jos kulutamme elämämme keskittymällä siihen, mitä meillä *ei ole*, emme kenties osaa olla todella kiitollisia siitä, mitä meillä *on*.

Kuten laulamme yhdessä kirkon lauluista, ”päivä mahdollisuuksia täynnä *on*, tieni varrella työtä ain. Jätä en huomiseen, sano: ’Joskus sen teen’, vaan tehtävään tartun vain.”²

Kun me ”[toimimme] tässä maassa ikään kuin vuosia”, me alamme huomata tilaisuuksia, joita emme ole nähneet aiemmin. Saatamme myös nähdä, etteivät jotkin noista tilaisuuksista kenties koskaan enää tule kohdallemme. Silloin ajatteleminen: ”Niin kauan kuin olen täällä, aion mennä mukaan, tehdä parhaani ja päättää olla onnellinen. Minulla on edelleen tulevaisuudentoiveita, mutta niiden toteutumista odotellessa haluan tehdä täällä jotakin hyvää.” On eri asia vain kävellä rantavedessä kuin mennä oikeasti uimaan.

Kuten kävi ilmi, pyhät eivät viipyneet Thompsonissa kovinkaan pitkään. Leman Copley rikkoi lupauksensa eikä antanutkaan pyhien jäädä mailleen. Herra lähetti lopulta nämä pyhät Missouriin, mutta he tekivät

parhaansa asuessaan tuon maanviljelijän pellolla, ja Herra siunasi heitä sen johdosta.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Nykytilanteemme syviä laaksoja voi toisinaan ymmärtää vasta, kun niitä katsoo uudelleen tulevaisuutemme kokemusten vuorilta. Usein pystymme näkemään Herran käden omassa elämässämme vasta kauan sen jälkeen kun koettelemukset ovat menneet ohi. Elämämme vaikeimmat hetket ovat

usein välttämättömiä rakennuspalikoita, jotka muodostavat luonteemme perustan ja tasoittavat tietä tuleville mahdollisuuksille, ymmärrykselle ja onnelle.”³

Älkää antako mielenne kääntyä takaisin

Joskus joudumme vaikeuksiin, kun teemme itsepäisesti asioita oman aikataulumme mukaan emmekä luota Herran ajoitukseen.

Miettikää Lehin lähtöä Jerusalemin Lamanin ja Lemuelin näkökulmasta. Heidän mukava elämänsä

keskeytyi äkkiä, kun Lehi sanoi, että perheen oli paettava, koska Jerusalemin hävitettäisiin. Niin he lähtevät erämaahan – mutta joutuvat pian palaamaan ja hakemaan pronssilevyt Labanilta. Pitikö heidän raahustaa karun erämaan halki vain, jotta Laban varastaisi heidän kalleutensa ja yrittäisi surmata heidät? Minäkin olisin ollut poissa toltani!

Kaiken kukkuraksi Lamanin ja Lemuelin suuttumusta lisäsi luultavasti se, että he huomasivat Jerusalemin näyttävän samalta kuin aiemmin. En tiedä, odottivatko he palatessaan näkevänsä savuavan kraatterin, mutta voin kuvitella, mitä he ajattelivat: ”Eikö Jerusalemin pitänyt tuhoutua? Miksi me tuhlaamme aikaamme erämaassa, kun täällä kaikki on aivan entisellään?” Joka tapauksessa kaikki nämä asiat johtivat pian siihen, että he pieksivät Nefin ja Samin (ks. 1. Nefi 3:29).

Kun asiat eivät suju siten kuin niiden mielestämme pitäisi; kun ajattelempa, ettei tulipatsas varmasti koskaan liiku riittävän nopeasti; kun katsomme ympärillemme ja näemme vain maanviljelijän pellon, mekin saatamme lannistua siihen pisteeseen, että Lamanin ja Lemuelin tavoin me soimaamme uskoamme ja puramme turhautumisemme Jumalaan.

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Kun me olemme turhan kärsimättömiä kaikkietietävän Jumalan aikataulun suhteen, me todellisuudessa annamme ymmärtää, että me tiedämme, mikä on parasta. Eikö olekin outoa – me

rannekellojen käyttäjät pyrimme neuvomaan Häntä, joka valvoo kosmisia kelloja ja kalentereita.”⁴

Tietenkään elämä ei ole aina helppoa, enkä tiedä ketään – oma itseni mukaan luettuna – joka sanoisi, että elämässä on käynyt juuri niin kuin he kuvittelivat. Mutta tiedän myös monia ihmisiä, jotka sanoisivat, että kaikesta huolimatta he ovat tyytyväisiä nykyiseen elämäänsä – vaikka heistä ei tullutkaan aikuisena palomiestä kuuhun!

Me saamme tuon myönteisen näkökulman, kun seuraamme uskollisesti ja myönteisinä Herraa omassa erämaassamme. Tehdessämme niin me huomaamme jonakin päivänä, että kokemuksemme erämaassa ei ollut läheskään niin paha kuin luulimme. Saatamme jopa myöntää, että se oli täysin vaivan arvoista. Jokaiselle meistä Herra sanoo:

”Jatkakaa sen tähden kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä.

Älkää antako mielenne kääntyä takaisin, ja kun olette arvollisia, minun hyväksi näkemänäni aikana te saatte nähdä ja tietää.” (OL 67:13–14.) ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Ota selville, kuinka voit olla kiitollinen olosuhteistasi riippumatta, tutustumalla presidentti Dieter F. Uchtdorfin huhtikuun yleiskokouksen puheeseen ”Kiitollinen kaikissa olosuhteissa”, joka on toukokuun numerossa tai osoitteessa conference.lds.org.

VIITTEET

1. Ks. ”Hän elää”, *Liahona*, tamikuu 2000, s. 105.
2. ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain”, *MAP-lauluja*, 144, kursivointi lisätty.
3. ”Jatkakaa kärsivällisesti”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 58.
4. ”Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta tuleva toivo”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 72.

Taivaallinen Isä sanoi ei ja kyllä

Luulin, että taivaallinen Isä sanoi ei, mutta todellisuudessa Hän sanoi kyllä elämäni koskevalle suuremmalle suunnitelmalle.

Angelica Hagman

Kun minulla oli Ruotsissa meneillään viimeinen vuosi lukiossa, päätin hakea opiskelemaan Brigham Youngin yliopistoon Utahiin. Oli ainoastaan yksi ongelma: vaikka rukoilin kuinka hartaasti Jumalaa vahvistamaan päätökseni, se ei vain tuntunut koskaan oikealta. Ajattelin: ”Eihän vastaus mitenkään voisi olla ei? BYU tuntuu niin monella tapaa oikealta päätökseltä etenkin siksi, että haluan temppelelioliiton, ja mahdollisuuteni BYU:ssa ovat siihen paljon paremmat kuin Ruotsissa.” Paitsi, ettei se päätös ollut oikea. Ei minulle. Ei siinä vaiheessa.

Pettyneenä hylkäsin suunnitelmani opiskella BYU:ssa ja hain yliopistoon Ruotsissa. Suunnilleen samoihin aikoihin, jolloin olisin lähtenyt BYU:n seikkailulleni, rakastuin Jonasiin – äskettäin kotiin palanneeseen lähetyssaarnaajaan. Vaikka olimme varmasti osallistuneet useisiin samoihin nuorten toimintoihin ennen kuin Jonas lähti lähetystyöhön, en ollut koskaan kiinnittänyt häneen huomiota. On edelleen täydellinen mysteeri, kuinka hänen karismansa ja tarttuva naurunsa olivat jääneet minulta huomaamatta!

Ystävyyskämppämme alkuvaiheissa Jonas kertoi minulle, että hän oli hakenut BYU:hun ja toivoi aloittavansa seuraavan lukukauden siellä. Kun hän oli opiskellut ensimmäisen lukukautensa Provossa, meidät vihittiin temppeleissä ja siitä alkaen opiskelimme BYU:ssa yhdessä. Valmistuimme aikanaan samana päivänä.

Kun nyt katson taaksepäin, näen, miksi taivaallinen Isä sanoi aluksi ei – tai oikeastaan ”ei vielä” – palavaan rukoukseeni opiskelusta BYU:ssa. Vaikka Hän vastasi kieltävästi toiveeseeni sillä nimenomaisella hetkellä, Hän vastasi itse asiassa myönteisesti paljon tärkeämpään toiveeseen. Olin nuorena tyttönä rukoillut usein, että tuleva mieheni ja minä löytäisimme toisemme silloin kun hetki olisi oikea. Me olisimme saattaneet tavata BYU:ssa, mutta olen vakuuttunut siitä, että oli osa suurempaa suunnitelmaa, että Jonasin ja minun piti löytää toisemme Ruotsissa. Ehkäpä monet taivaallisen Isän ei-vastauksista rukouksiimme ovatkin olennainen osa Hänen kyllä-vastauksiaan elämäämme koskeviin suurempiin suunnitelmiin.

Tapahtukoon Sinun tahtosi

Getsemanen puutarhassa Jeesus Kristus rukoili hyvin palavasti: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni.” Sitten Hän lisäsi: ”Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.) Jeesus Kristus päätti juoda katkeran maljan, koska Hän tiesi, että se kuului Jumalan suurempaan suunnitelmaan varata Vapahtaja, joka sovittaisi ihmiskunnan synnit (ks. 3. Nefi 11:11).

Samalla tavoin me tiedämme, että taivaallisella Isällä on suunnitelma meidän elämäämme varten. Vaikka me emme tiedäkään Jumalan meitä varten laatiman suunnitelman yksityiskohtia, me voimme luottaa siihen, että taivaallinen Isä vastaa rukouksiimme, ja sanoa: ”Tapahtukoon Sinun tahtosi.”

Kristus mukautti tahtonsa Jumalan tahtoon, ja niin toteutui se suuri

suunnitelma, johon sisältyi Vapahtajan sovitus koko ihmiskunnan hyväksi.

Samalla tavoin kun me mukautamme tahtomme Jumalan tahtoon, taivaallinen Isä voi ilmaista suuremman suunnitelman meitä varten. Elämämme edetessä voimme saada ne siunaukset, joita Jeesus Kristus pyysi esirukouksessaan: ”Että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa

ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme.”

(Joh. 17:21.)

Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että taivaallinen Isä kuiskaa rakastavasti joihinkin rukouksiimme ei, niin että Hän voi vastata toisiinsa raikuvasti kyllä. ■

Kirjoittaja asuu nykyään Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

**JUMALA
NÄKEE
SUUREMMAN
KUVAN**

”Mikä hämmästyttävä voiman,

vahvuuden ja lohdun lähde onkaan meidän jokaisen ulottuvilla. Hän, joka tuntee meidät paremmin kuin me tunnemme itsemme, Hän, joka näkee suuremman kuvan ja joka tietää lopun alusta asti, on vakuuttanut meille, että Hän on valmis antamaan meille apua, jos me vain pyydämme. Meillä on tämä lupaus: ‘Rukoilkaa alati ja uskokaa, niin kaikki yhdessä koituu teidän parhaaksenne’ [OL 90:24].”

Presidentti Thomas S. Monson,
”Emme koskaan kulje yksin”, *Liahona*,
marraskuu 2013, s. 121–122.

TOTUUDET, JOTKA ON TÄRKEINTÄ TUNTEA

Jos olette kompastelleet tai jopa olleet jonkin aikaa hukassa, niin te voitte kulkea eteenpäin uskossa - harhailematta enää sinne tänne maailmassa.

**Presidentti
Boyd K. Packer**
kahdentoista
apostolin koorumin
presidentti

Joillakuilla nuorilla on kysymyksiä ja he hakevat suuntaa. Toiset miettivät, kuinka he ovat joutuneet pois evankeliumin polulta ja kuinka he voisivat palata. Vaikka puhun kaikille, puhun aivan erityisesti sille, joka etsii.

Hengellinen tilinne

Me kaikki elämme hengellisen luoton turvin. Tavalla tai toisella lasku kasvaa kasvamisestaan. Jos maksatte sen pois ajallaan, teillä ei ole aihetta huoleen. Pian alatte oppia itsekuria ja tiedätte, että tilinteon päivä aikanaan koittaa. Opetelkaa maksamaan hengellinen luottonne kokonaan pois tasaisin väliajoin sen sijaan että antaisitte sen kasvaa korkoa ja aiheuttaa myöhästymismaksuja.

Koska teitä koetellaan, on selvää, että te teette jonkin verran virheitä. Oletan, että te olette tehneet elämässänne asioita, joita kadutte, asioita, joita ette voi edes pyytää anteeksi saati korjata, ja siksi kannatte taakkaa. Kenties teillä on alemmuudentunnetta mielenne ja kehonne vuoksi ja jonkin sellaisen hengellisen laskun taakka, jonka eräpäivä on jo umpeutunut, vaivaa tai painaa teitä. Kun kohtaatte itsenne noina hiljaisen mietiskelyn hetkinä (joita monet meistä

pyrkivät välttämään), onko teillä selvittämättömiä asioita, jotka vaivaavat teitä? Painaako jokin omaatuntoanne? Oletteko edelleen jossakin määrin syyllisiä johonkin pieneen tai suureen?

Liian usein saamme kirjeitä niiltä, jotka ovat tehneet traagisia virheitä ja joilla on taakkoja kannettavanaan. He anelevat: ”Voinko saada koskaan anteeksi? Voinko koskaan muuttua?” Vastaus on kyllä! (Ks. 1. Kor. 10:13.)

Parannus suo helpotuksen

Evankeliumi opettaa meille, että helpotuksen tuskaan ja syyllisyyteen voi ansaita tekemällä parannuksen. Lukuun ottamatta niitä harvoja, niitä todella harvoja, jotka valitsevat kadotuksen tunnettuuan täyteyden, ei ole mitään tapaa, ei riippuvuutta, ei kapinaa, ei syntiä, ei rikkomusta, pientä tai suurta, jota ei koskisi lupaus täydellisestä anteeksiannosta. Mitä tahansa teille onkin elämässänne tapahtunut, Herra on valmistanut teille keinon tulla takaisin, jos noudatatte Pyhän Hengen kehotuksia.

Jotkut ihmiset täyttää pakottava tarve, kiusaus, joka pyörii mielessä, josta tulee

ehkä tapa ja sitten riippuvuus. Me olemme taipuvaisia tekemään rikkomuksia ja syntiä, samoin kuin järkeilemään, ettemme ole syyllisiä, koska synnyimme tällaisiksi. Me joudumme ansaan, ja siitä seuraa tuskaa ja piinaa, jonka vain Vapahtaja voi parantaa. Teillä on voima lopettaa synnin tekeminen ja tulla lunastetuiksi.

Kalkkarokäärme nimeltä pornografia

Presidentti Marion G. Romney (1897–1988), ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi minulle kerran: ”Älä puhu heille ainoastaan niin, että he voivat ymmärtää; puhu heille niin, että he eivät voi ymmärtää väärin.”

Pornografian kerääminen tai katseleminen on kuin säilyttäisi repussa kalkkarokäärmettä.

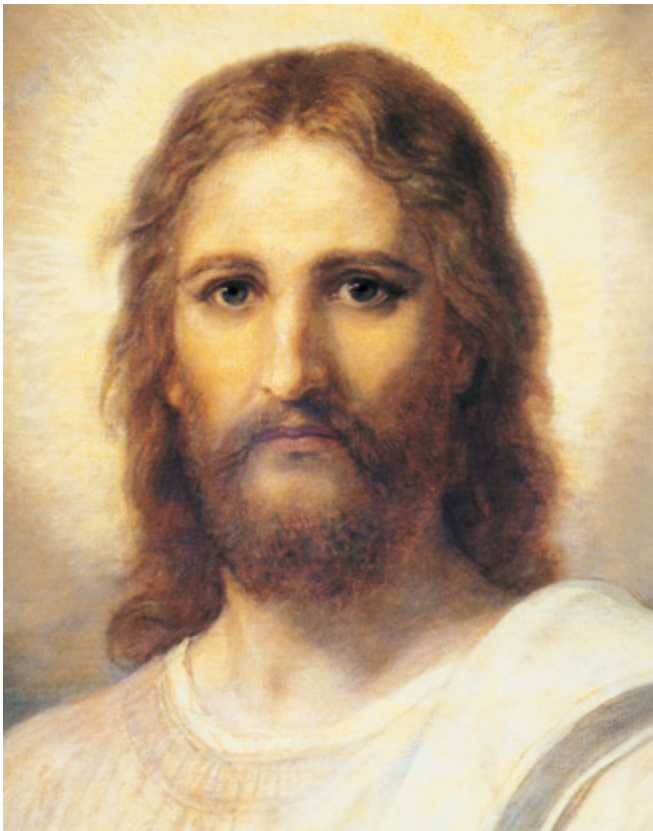
Kuunnelkaapa siis tarkasti! Puhun selkeästi niin kuin minut on kutsuttu ja velvoitettu tekemään.

Te elätte aikana, jolloin pornografian vitsaus leviää ympäri maailman. Sitä on vaikea paeta. Pornografia keskittyy siihen luonnolliseen ominaisuuteen, jonka kautta teillä on voima synnyttää elämää.

Pornografiaan sortuminen johtaa vaikeuksiin, avioeroon, sairauksiin ja monen monituisiin ongelmiin. Siinä ei ole mitään viatonta. Sen kerääminen, katseleminen tai mukanaan kuljettaminen missä tahansa muodossa on kuin säilyttäisi repussa kalkkarokäärmettä. Se altistaa ihmisen väistämättömästi kuolettavan myrkyllisen käärmeenpureman hengelliselle vastineelle. On hyvin ymmärrettävää – maailman ollessa sellainen kuin se on – että on mahdollista melkein tietämättään altistua pornografialle, lukea sitä tai katsella sitä ymmärtämättä sen hirvittäviä

seurauksia. Jos se, mitä sanoin, kuvaa teitä, kehotan teitä lopettamaan sen. Lopettakaa se heti!

Mormonin kirjassa opetetaan, että kaikki ”ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta erottaakseen hyvän pahasta” (2. Nefi 2:5). Se tarkoittaa myös teitä. Te tiedätte, mikä on oikein ja mikä on väärin. Varokaa tarkoin ylittämästä tuota rajaviivaa.

Vaikka suurin osa virheistä voidaan tunnustaa Herralle yksityisesti, on joitakin rikkomuksia, joiden anteeksisaamiseksi vaaditaan enemmän. Jos virheenne ovat olleet vakavia, menkää piispanne luo. Muussa tapauksessa tavallinen syntien tunnustaminen hiljaa ja yksityisesti riittää. Mutta muistakaa, että tuo suuri anteeksiantamuksen aamu ei aina tule heti. Jos aluksi kompastelette, älkää antako periksi. Lannistumisen voittaminen kuuluu koetukseen. Älkää antako periksi. Ja kuten olen ennenkin neuvonut, kun olette kerran tunnustaneet ja hylänneet syntinne, älkää katsoko taakseen.

Herra on aina lähellä. Hän on halukas kärsimään ja ottamaan päälleen rangaistuksen, jos te olette halukkaita ottamaan Hänet vastaan Lunastajananne.

Vapahtajan kärsimys meidän syntiemme tähden

Me kuolevaiset emme ehkä ymmärrä, emme todellakaan pysty täysin ymmärtämään, kuinka Hän täytti sovitusuhrinsa.

Mutta toistaiseksi se, *kuinka* Hän kärsi, ei ole yhtä tärkeää kuin se, *miksi* Hän kärsi. Miksi Hän teki sen sinun hyväksesi, minun hyväkseni, koko ihmiskunnan hyväksi? Hän teki sen rakkaudesta Isää Jumalaa ja koko ihmiskuntaa kohtaan. ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta” (Joh. 15:13).

Getsemanessa Kristus meni apostoleista erilleen rukoukseen. Me emme pysty käsittämään sitä, mitä tapahtui! Mutta me tiedämme, että Hän aikaansai sovituksen. Hän oli halukas ottamaan päällensä koko maailman virheet, synnit ja syyllisyyden, epäilykset ja pelot. Hän kärsi meidän puolestamme, jotta meidän ei tarvitsisi kärsiä.

Täydellinen anteeksianto on mahdollinen

Jos olette kompastelleet tai jopa olleet jonkin aikaa hukassa, jos teistä tuntuu, että olette nyt vastustajan vankeina, niin te voitte kulkea eteenpäin uskossa – harhailematta enää sinne tänne maailmassa. On olemassa niitä, jotka ovat valmiita ohjaamaan teidät takaisin rauhaan ja turvaan. Myös Jumalan armo, kuten pyhissä kirjoituksissa luvataan, tulee ”kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” (2. Nefi 25:23). Minulle tieto tästä mahdollisuudesta on totuus, joka on tärkeintä tuntoa.

Lupaan, että tuo anteeksiantamuksen kirkas aamu voitulla. Silloin ”Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen” (Fil. 4:7), tulee elämääne uudelleen, kuten auringonnousu, ettekä te kuten ei Hänekään enää muista syntejänne (ks. Jer. 31:34). Mistä tietää, että on saanut anteeksi? Sen tietää! (Ks. Moosia 4:1–3.)

Tätä olen tullut opettamaan niille teistä, jotka ovat vaikeuksissa. Herra tulee apuun ja ratkaisee ongelman, jota te ette pysty ratkaisemaan, mutta teidän täytyy maksaa teiltä vaadittu hinta. Se ei tapahdu, jos ette tee niin. Hän on erittäin hyvä hallitsija siinä mielessä, että Hän maksaa aina vaaditun hinnan, mutta Hän haluaa teidän tekevän sen, mitä teidän tulisi tehdä, vaikka se olisi tuskallistakin.

Rakastan Herraa ja rakastan Isää, joka lähetti Hänet. Voimme tuoda pettymyksen, synnin ja syyllisyyden taakamme Hänen eteensä, ja Hänen auliilla ehdoillaan jokainen kohta laskussa voidaan merkitä täysin maksetuksi. (Ks. Jes. 1:18–19.)

Eläkää uskollisesti ja pysykää kelvollisina

Pyhien kirjoitusten kohta ”opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt” (Alma 37:35) on kutsu, johon sisältyy lupaus rauhasta ja suojasta vastustajaa vastaan. (Ks. myös 1. Tim. 4:12.)

Älkää odottako kaiken sujuvan helposti koko elämänne ajan. Niilläkin, jotka elävät kuten heidän kuuluukin, on tilanne joskus aivan päinvastainen. Kohdatkaa jokainen elämän haasteista myönteisyydellä ja varmuudella, niin te saatte sen rauhan ja uskon, jotka kannattavat teitä nyt ja tulevaisuudessa.

Niiden kohdalla, joilla ei ole vielä kaikkia siunauksia, joita tunnette haluavanne ja tarvitsevanne, uskon vakaasti, että mitään lunastukselle ja pelastukselle välttämätöntä kokemusta tai tilaisuutta ei evätä teiltä, jotka elätte uskollisesti. Pysykää kelvollisina. Olkaa toiveikkaita, kärsivällisiä

ja rukoilevia. Asioilla on tapana järjestyä. Pyhän Hengen lahja johdattaa teitä ja ohjaa toimianne.

Minä tunnen teidät kirkon nuoret ja ymmärrän, että te ette ole täydellisiä mutta että olette kulkemassa siihen johtavaa tietä. Olkaa rohkeita. Tietäkää, että jokaisella, jolla on ruumis, on valta sen yli, jolla sitä ei ole.¹ Saatanalla ei ole ruumista, joten jos joudutte kohtaamaan joskus kiusauksia, tietäkää, että te olette kaikkia noita kiusauksia korkeammassa asemassa, jos käytätte sitä tahdonvapautta, joka annettiin Aadamille ja Eevalle puutarhassa ja joka on periytynyt tännekin sukupolvelle. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 6. marraskuuta 2011 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITE

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 220.*

Lupaam, että tuo anteeksiantamuksen kirkas aamu voi tulla.

MEIDÄN PALSTAMME

TASOVAATIMUKSET JA YSTÄVÄT

Siitä asti kun olen käynyt koulua, minulla on ollut ystäviä, jotka eivät ole ymmärtäneet uskontomme moraalisia tasovaatimuksia. Alkuun se oli vaikeaa, mutta ajan myötä he ovat tottuneet ajatukseen, että minä olen siveellisesti puhdas. Olen asettanut elämässäni tavoitteen olla puhdas, ja se on toiminut hyvin sekä omalla kohdallani että niiden kohdalla, joilla oli tapana arvostella minua. Ajan myötä arvostus, rauha ja ilo ovat alkaneet olla osa rakastavaa ystäväpiiriämme. Vitória M., Brasilia

ANNOIN ANTEEKSI YSTÄVILLENI

Koska olen ainoa kirkon jäsen ikätoverieni joukossa, olen kokenut joitakin tilanteita, joissa ystäväni ovat loukanneet minua. Joskus he tuomitsevat uskontoni ja arvostelevat sitä. Tunnen olevani hyvin yksin, mutta

olen kiitollinen siitä, että tunnen kirkon tasovaatimukset.

Jos ystäväni loukkaavat minua, yritän nöyrytyä ja välttää riitaa, sillä tiedän, että kiistely on pahasta. Kun he alkavat keskustella kirkkoon liittyvistä asioista, minä vain todistan uskostani evankeliumiin.

Annan aina ystävillemme anteeksi, pyysivät he sitten anteeksi tai eivät. Anteeksiantaminen ei ole pelkästään sitä, että sanoo: ”Saat anteeksi” tai ”Asia kunnossa”, koska anteeksiannolla on syvämerkitys: Jeesus

Kristus sovitti syntimme, jotta taivaallinen Isä voi antaa meille anteeksi.

Vaikka ystäväni eivät ymmärräkään uskoani nyt, tiedän, että voin olla Jumalan välineenä ja opettaa heille evankeliumia. Autan heitä, ja samaan aikaan autan itseäni kasvamaan hengellisesti ja valmistautumaan lähetystyöpalveluun. Joshua V., Filippiinit

YKSI LEMPIKOHDISTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Taivaallinen Isämme käyttää pieniä ja yksinkertaisia asioita (ks. Alma 37:6) työnsä edistämiseen. Joseph Smith ei ollut merkittävä henkilö maailman silmissä, mutta Jumala käytti häntä kirkon palauttamiseen.

Ja hyvin yksinkertainen asia johti palautukseen: rukous. Älä kuvittele, että olet liian pieni tekemään työtä Herran viinitarhassa. Hyvä esimerkkisi voi auttaa lähimmäistäsi tulemaan kirkon jäseneksi. Jumala ei tarvitse suuria persoonallisuksia vaan ihmisiä, jotka ovat uskollisia ja kuuliaisita. Ronick R., Haiti

LÄHETYSSAARNAAJA- TOVEREITA

Perheesi voi auttaa Jumalan perheen yhdistämisessä.
Te kaikki voitte kertoa evankeliumista luontevin ja miellyttävin tavoin.

(Ks. M. Russell Ballard, "Luottakaa Herraan", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 43-45.)

BANAANILEIPÄÄ JA LÄHETYSSAARNAAJIA

Näiden nuorten miesten kohdalla leipäpalan tarjoaminen on siunannut lukemattomia ihmisiä, myös heitä itseään.

Mindy Raye Friedman

kirkon lehdet

Jos joku tarjoaisi sinulle palan herkullista banaanileipää, mitä tekisit? Erään equadorilaisen seurakunnan nuorille miehille se on yksi tapa, jolla he aloittavat keskustelun evankeliumista.

Joka toinen kuukausi heillä on lähetystyöpäivä ja jollakin alueella seurakuntaa on avoimet ovet. Jäsenet jakautuvat useiksi ryhmiksi, joista jokaisessa on yksi nuori mies, yksi kokoaikainen tai äskettäin kotiin palannut lähetysaarnaaja sekä yksi vanhin tai yli-pappi. Jotkin näistä ryhmistä toimivat teltassa, jotkin menevät tapaamaan

ihmisiä puistoon ja jotkin kulkevat ovelta ovelle.

Kun he tapaavat jonkun, he tarjoavat tälle henkilölle palan banaanileipää. Kun henkilö ottaa leipäpalan vastaan, hänelle kerrotaan, että vaikka leipä on herkullista ja on hyväksi keholle, lähetysaarnaajilla on sanoma, joka ravitsee ihmisen sielua. Sitten nuoret miehet ja heidän toverinsa kutsuvat henkilön tapamaan lähetysaarnaajat. Tällä tavalla he ovat saaneet lähetysaarnaajille parissa tunnissa 40–50 nimiviitettä.

Nuoret miehet ystävystyvät myös oman kooruminsa jäseniin.

Lauantaisin he kokoontuvat Nuorten Miesten toimintaan ja suorittavat Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmaa. Sitten he käyvät tapaamassa kooruminsa vähemmän aktiivisia jäseniä. He kannustavat näitä tulemaan kirkkoon ja kutsuvat sitten näitä tulemaan takaisin urheilemaan tai osallistumaan johonkin toimintaan.

Tällä ja monella muulla tavalla nämä nuoret miehet valmistautuvat olemaan lähetysaarnaajia koko elämänsä ajan. Kaksi heistä (oikealla) kertovat, kuinka he tuntevat vahvistuneensa ja innoittuneensa kokemuksistaan.

EVANKELIUMIN MUUTTAMA

Olen ollut kirkon jäsen viisi vuotta. Vanhempani eivät ole jäseniä, mutta setäni Jorge on Nuorten Miesten johtaja, ja hän on ollut suuri tuki. Olen myös kiitollinen piispalleni hänen jatkuvasta tuestaan ja rohkaisustaan.

Päätin lähentyä kirkkoa yhden lähetystyöpäivän jälkeen, joka seurakunnassa järjestettiin. Se oli yksi ensimmäisistä kokemuksistani, jotka motivoivat minua liittymään kirkkoon. Kun olen ollut diakoni, opettaja ja nyt pappi, johtajani ovat aina tukeneet ja kannustaneet minua osallistumaan kaikkiin lähetystyötoimintoihin. Pidän avoimista ovista, jolloin minulla on tilaisuus kertoa muille siunauksesta olla Kristuksen kirkon jäsen. Eniten minua innoittavat palvelutoiminnat, joissa minulla on

tilaisuus palvella lähimmäistäni niin kuin Jeesus opetti meitä tekemään.

Vuosi sitten pikkuveljeni Luis, 15, ja Israel, 12, liittyivät kirkkoon. Yhdessä me olemme tehneet työtä Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelman projektien parissa, ja heidän kasteensa jälkeen meillä on ollut hienoja kokemuksia yhdessä työskentelemisestä. Kaikilla seurakunnan nuorilla miehillä on hyvin läheiset välit, ja me tuemme toisiamme.

Tiedän, että kaste on portti taivaan valtakuntaan. Kun olemme lähimmäistemme palveluksessa, olemme Jumalan palveluksessa (ks. Moosia 2:17). Lähetystyö siunaa perheitä, ja tiedän, että minun elämäni on muuttunut evankeliumin ansiosta.

Alvaro T., 17

OPETTELEN VELVOLLISUUKSIANI

Olessani diakoni opin, mitä velvollisuuteni ovat, kun sain tukea vanhemmiltani ja johtajiltani ja suoritin tehtäviä *Täytän velvollisuuteni Jumalaa kohtaan* -kirjasta. Ollessani opettaja opin lisää käymällä kotiopetuksella, osallistumalla avoimiin oviin lähetystyöpäivinä, tarjoamalla banaaneipää, käymällä toimintailloissa ja osallistumalla seurakunnan ja vaaran toimintoihin.

Nyt olen pappi ja saan keskittyä enemmän lähetystyöhön. Kun olen työskennellyt Nuorten Miesten johtajan kanssa ja toiminut piispan apulaisena, olen oppinut paljon enemmän velvollisuuksistani pappeudenhaltijana.

Johtajamme kutsuvat meitä jatkuvasti heidän ja kokoaikaisten lähetysaarnajien mukaan niin että voimme tutustua lähetystyöhön. He myös kehottavat meitä lukemaan pyhiä kirjoituksia, etenkin Mormonin kirjaa. Kaikki nämä kokemukset innostavat ja valmistavat minua ottamaan vastaan korkeamman pappeuden ja palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä.

Isaac G., 17

SINUN LÄHETYSTYÖKOKEMUKSESI

Kuinka sinä olet kertonut evankeliumista pienin ja yksinkertaisin keinoin? Jaa kertomuksesi osoitteessa liahona@lds.org napsauttamalla kohtaa "Submit Your Work" tai lähetä sähköpostia osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

IHME LENTOASEMALLA

Yksi pieni kehotus voi muuttaa ihmisten elämän paremmaksi.

Thomas E. Robinson III

Kun olin uusi lähetyssaarnaaja Japanissa, minun oli vaikeaa ymmärtää ketään, saati sitten tutustua heihin. Oli vaikeaa oppia rakastamaan ihmisiä, joita en edes tuntenut, etenkin kun en ymmärtänyt, mitä he sanoivat. Mutta yritin osoittaa rakkauttani heitä kohtaan ja olin kiitollinen heidän pyrkimyksistään auttaa minua.

Joka viikko toverini ja minä saimme kotitekoisen leivän eräältä seurakunnan sisarelta nimeltä sisar Senba. Hän osoitti rakkauttaan lähetyssaarnaajia kohtaan leipomalla leipää ja kirjoittamalla pieniä mutta sydämellisiä viestejä.

Minua liikutti se, että joku välitti minusta. Tunsin innoitusta osoittaa kiitollisuuteni hänelle jollakin vähäisellä tavalla. Kirjoitin hänelle viestin, jossa kerroin, kuinka kiitollinen olin hänestä ja niistä uhrauksista, joita hän ja hänen perheensä tekivät auttaakseen lähetyssaarnaajia. Meistä tuli ystävät, ja minä aloin pitää häntä ”äitinäni kaukomailla”.

Kuukaudet kuluivat. Varhain eräänä keskiviikkoamuna sain puhelun lähetysohjalta, joka pyysi minua siirtymään Okinawaan. Kun lopetin puhelun, minut täytti mitä katkeransuloisin tunne. Hyvästeleminen pelotti minua. Jokainen puhelu, jossa kerroin seurakunnan jäsenille, että lähtisin seuraavana päivänä, raastoi sydäntäni. Jäähyväisten jättäminen ihmisille, joita olin oppinut rakastamaan hyvin paljon, oli vaikeampaa kuin olin kuvitellut sen olevan.

Kun olin soittanut nuo puhelut, huomasin, että ainoa, joka ei ollut vastannut puhelimeen, oli sisar Senba. Minua suretti, etten voisi hyvästellä jäsentä, josta oli tullut minulle hyvin läheinen.

Seuraavana aamuna kaksi muuta lähetyssaarnaajaa ja minä lähdimme lentoasemalle. Kun saavuimme lipunmyyntiin ja yritimme ostaa lippuja, työntekijät kertoivat meille, että korttimme oli peruutettu. Meillä ei ollut lainkaan rahaa lippujen maksamiseen, ja lento oli lähdessä kymmenen minuutin kuluttua! Me kolme hätäännyimme. Myöhästyisimme lennolta ja joutuisimme jäämään päiväksi lentoasemalle.

Mutta kaikki hätäännykseni vaihtui lohduksi, kun käännyn ympäri ja näin sisar Senban kävelevän lentoasemalle. Yllätyin siitä, että hän oli siellä, koska hän ei ollut tiennyt, mihin aikaan lentomme lähtisi. Hän kiiruhti luoksemme ja antoi hymyillen meille kaikille leivän mukaan koneeseen.

Kun selitimme hänelle, että myöhästyisimme lennoltamme, hän tuli

surulliseksi. Kukaan meistä ei tiennyt, mitä tehdä. Sitten sisar Senba alkoi käydä läpi laukkuaan etsien jotakin, mikä voisi auttaa meitä. Hän hypähti iloisena löytäessään laukutaan pienen kirjekuoren, jonne hän oli viikkoja aiemmin pannut 50 000 jeniä – juuri sen rahasumman, jota me tarvitsimme. Hän antoi rahat meille, ja me ehdimme saada lippumme ajoissa. Me kiitimme häntä kaikella

HERRA KÄYTTÄÄ TODELLAKIN PIENIÄ KEINOJA TOTEUTTAAKSEEN TYÖTÄÄN.

sillä kiitollisuudella, johon sielumme kykeni, jätimme hyvästit ja kiiruhdimme koneeseen.

Ennen kuin kone nousi ilmaan, lähetyssaarnaajatoverini kääntyi puoleeni ja sanoi: ”Eikö hän olekin mahtava?! Se oli ihme!”

Silloin tajusin, kuinka todella ihmeellistä se itse asiassa oli. Sitten hän sanoi: ”Mitä sinun viestissäsi sanotaan?” Näin, että hän luki viestiä, joka oli sisar Senban hänelle antaman leivän mukana. Kun tajusin, että minullekin oli viesti, otin sen esiin ja luin pienen paperinpalan, joka oli osoitettu minulle ja joka toi heti kyyneleet silmiini. Siinä sanottiin: ”Minä rakastan sinua! Ethän unohda minua! Minä en unohda sinua koskaan!”

Sillä hetkellä tunsin Hengen voimakkaampana

kuin olen ikinä tuntenut. Sisar Senban esimerkki opetti minulle, kuinka tärkeää on noudattaa Hengen kehotuksia – tuntuisipa kehotus miten pieneltä tai oudolta hyvänsä. Näiden kehotusten ansiosta meillä on voima muuttaa ihmisten elämää paremmaksi. Tiedän, ettei ollut sattumaa, että hän tuli lentoasemalle. Se oli ihme.

Herra todellakin käyttää pieniä keinoja toteuttaakseen työtään.

Kuinka siunattuja me kirkon jäsenet olemmekaan siksi, että meillä on Hänen vaikutuksensa elämässämme. Pysykäämme kaikki kelvollisina saamaan näitä kehotuksia ja siunaamaan Jumalan lasten elämää. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Toimituksen huomautus: Lähetysohjalta maksoi ripeästi rahat takaisin sisar Senballe.

”Äitini on töissä koko päivän. Kuinka voin parantaa meidän välistämme suhdetta?”

Koska et näe äitiäsi usein, huolehdi siitä, että käytätte hyvin sen ajan, joka teillä on yhdessä. Voisit keskustella äitisi kanssa siitä, kuinka teette sen. Häinkin haluaa, että teillä on hyvä suhde, ja auttaa sinua tekemään työtä sen eteen. Voisit kysyä häneltä, mitä hän arvostaisi: Että kun hän tulee kotiin, siellä on siistiä? Että teette jotakin yhdessä? Että vain juttelette? Kun teet säännöllisesti sellaista, mitä äitisi arvostaa, suhteenne tulee paremmaksi.

Tietysti voisit suunnitella joitakin hauskoja toimintoja, joita voisitte tehdä yhdessä, mutta mikä tahansa merkityksellinen hetki yhdessä – kuten astioiden peseminen tai pyhien kirjoitusten lukeminen – voi olla hieno tapa rakentaa suhdettanne.

Varaa myös aikaa vuorovaikutukseen. Toistensa ymmärtäminen on tärkeä aines hyvässä ihmissuhteessa. Yksi asia, josta voisitte keskustella, on se, kuinka äitisi työaikataulu vaikuttaa teidän suhteeseen. Voitte välttää väärinymmärryksiä, jos puhutte niin sinun kuin äitisikin odotuksista.

Rukouksesta on apua. Perheet ovat tärkeitä taivaalliselle Isälle, joten Hän voi innoittaa sinua tietämään, kuinka voit parantaa suhdettasi äitiisi. Älä jätä huomiotta kehotusta tehdä jotakin, mikä vaikuttaa pieneltä (ks. Alma 37:6). Esimerkiksi halauksella ja hymyllä voi olla suuri vaikutus.

Kirjoita viesti

Vaikka teillä onkin hyvin vähän yhteistä aikaa, voit silti kertoa äidillesi, että rakastat häntä.

Kirjoita hänelle huomautuksia, henkilökohtaisia viestejä. Kun hän lukee niitä töissä, hän ajattelee sinua. Tee hänen puolestaan niin paljon kuin voit. Ajattele häntä useammin ja rukoile hänen puolestaan. Pyydä, että Herra innoittaa sinua tietämään, millä tavoin voit parantaa suhdettanne.

Irinka E., 20, Odessa, Ukraina

Pyri ymmärtämään häntä

Yritä ymmärtää hänen tilanteensa, koska hän tekee työtä sinun hyödyksesi. Voit aloittaa auttamalla kotona, kuten siivoamalla, auttamalla sisaruksiasi ja tekemällä ruokaa. Voit myös kertoa äidillesi hyvistä pyhien kirjoitusten kohdista, rukoilla hänen kanssaan ja tehdä sellaista, mitä teette mielellänne yhdessä.

Morony M., 18, Chihuahua, Meksiko

Viettäkö erityinen sunnuntai

Joinakin sunnuntaina meillä on erityinen lounas tai päivällinen uusine jälkiruokineen, me juttelemme ja sitten lopuksi laulamme kirkon lauluja. Se tuo meidät yhteen ja auttaa meitä olemaan parempia ystäviä!

Rebeca N., 12, São Paulo, Brasilia

Tee koe

Me järjestämme aikaa yhdessäoloon: pidämme perheillan, pelailemme, käymme rannalla, syömme lounaan

yhdessä. Kaikki sellainen pitää osaltaan yllä hyvän suhteen liekkiä. Kun olemme eri mieltä, vältämme arvostelua. Tiedän, että toisinaan pyydän, ettei minun tarvitse tehdä kotitöitä, mutta se aiheuttaa kotona epäsuopua. Kun aloitin tämän kokeilun – että valitan vähemmän, en korota ääntäni, autan enemmän kotiaskareissa ja puhun enemmän äidin kanssa – kodissamme on alkanut olla suloinen tunnelma ja me teemme enemmän yhteistyötä.

Glenda C., 18, Bahia, Brasilia

Auta kotona

Tee ylimääräisiä askareita kotona. Äitisi on ollut koko päivän töissä. Jos hänellä on vähemmän tehtävää,

kun hän tulee kotiin, hän on luultavasti iloisempi ja hänellä on enemmän aikaa jutella ja tehdä jotakin kanssasi. Kun juttelette, voit kysellä, millainen hänen työpäivänsä oli. Se osoittaa hänelle, että välität, ja se avaa ovia muihin keskustelunaiheisiin ja auttaa teitä lähentymään.

Heather B., 18, Oregon, USA

Keksikää jotakin yhteistä hauskaa
Äidin ja minun suhde parani merkittävästi, kun sanoin: ”Haluan olla enemmän sinun kanssasi, mutta en tiedä, mitä tekisimme ja milloin.” Lautapeliä pelaaminen sattuu olemaan mieluisinta ajanvietettämme. Niinpä varaamme aikaa siihen, että pelaamme, nauramme ja luomme muistoja yhdessä. Kun puhut avoimesti vanhemillesi, heistä tulee lopulta parhaita kavereitasi. Pystyt

puhumaan heille mistä tahansa, ja voit olla varma siitä, että saat rehellisen vastauksen. Se on kypsän ihmis-suhteen merkki.

Ephraim S., 15, Uusi Etelä-Wales, Australia

Lukekaa yhdessä pyhiä kirjoituksia
Kumpikin teistä voisi asettaa tavoitteen lukea yhdessä joka päivä Mormonin kirjaa tai jotakin muuta kirkon kirjaa vaikka vain viisi minuuttia. Se vahvistaa suhdettanne ja ravitsee teitä Jumalan sanalla, niin että voitte olla valmiita kohtaamaan jokaisen päivän. Muista myös rukoilla Jumalaa ja pyytää Hänen apuaan. Tiedän, että Hän kuulee sinua ja rakastaa sinua.

Laura M., 19, Córdoba, Argentiina

OPI ÄIDILTÄSI

”Pyydän teitä ottamaan mallia uskollisista äideistänne. Pitäkää esikuvananne heitä,

ei kuuluisuuksia, joiden mittapuut eivät ole Herran mittapuita ja joiden arvot eivät ehkä kuvasta iankaikkista näkemystä. Luottakaa äitiinne. Oppi-kaa hänen vahvuuksistaan, hänen rohkeudestaan ja hänen uskollisuudesta. Kuunnelkaa häntä. Hän ei ehkä ole mikään nero tekstailussa; hän ei ehkä ole edes Facebookissa. Mutta mitä tulee sydämenasioihin ja siihen, mikä on Herrasta, hänellä on runsaasti tietoa.”

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista, ”Äidit ja tyttäret”, Liahona, marraskuu 2010, s. 19.

UUSI KYSYMYS

”Vanhempani erosivat juuri. Olen vihainen siitä, että he ovat rikkoneet perheemme. Kuinka annan heille anteeksi?”

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva) 10. syyskuuta 2014 mennessä sivustolla liahona.lds.org, sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviestiisi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Bonnie L. Oscarson
Nuorten Naisten
ylijohtaja

UHMAA VETOVOIMAA KULJE ETEENPÄIN USKOSSA

Kun liikut eteenpäin, voit pysyä pystyssä silloinkin kun ulkopuoliset voimat yrittävät kaataa sinut.

Sain ensimmäisen kaksipyöräisen polkupyöräni, kun olin kahdeksanvuotias. Isoveljeni ja isän avulla aloitin melko pelottavan prosessin opetella ajamaan sillä. Toiset lähistön lapset saivat sen näyttämään niin helpolta ja luontevalta, kun he kiisivät pyörillään katuja edestakaisin. Minä nousin satulaan – se tuntui olevan ainakin kolme metriä maanpinnan yläpuolella – ja tajusin, ettei yhtään mikään estäisi minua kaatumasta ja todistamasta, että maan vetovoima todellakin toimii.

Opetellessani pyöräilemään opin pian, että jos halusin pysyä tasapainossa, minun piti muistaa polkea. Kun olin asettunut satulaan, en todellakaan halunnut lisätä vauhtia jo muutenkin epävarmaan yhtälöön. Mutta ymmärsin hyvin pian, miten viisasta ja järkevää oli liikkua eteenpäin. Niin kauan kuin poljin, pysyin pystyssä ja vältin karkean kadunpinnan, joka odotti

valmiina viemään nahan käsivarsistani ja sääristäni. Pian suhahtelin ympäri naapurustoa ystävieni kanssa.

Sama pätee evankeliumin mukaan elämiseen ja *Nuorten voimaksi*

Aivan kuten ne, jotka polkevat pyörällä, pysyvät pystyssä maan vetovoiman vaikutuksesta huolimatta, samoin ne, joita Pyhä Henki johdattaa kaikessa, mitä he tekevät, voivat kestää vastustajan vaikutuksen.

-kirjaseksen tasovaatimusten noudattamiseen. Tarvitaan uskoa siihen, että jos me noudatamme johdonmukaisesti ensimmäisen presidenttikunnan

tuossa kirjassessa esittämiä neuvoja, elämämme on tasapainossa ja vakaata. Meitä johdetaan sinne, minne me haluamme mennä.

Meidän pitää liikkua eteenpäin, jotta vältämme kaatumisen. Teemme niin, kun johdonmukaisesti ja uskollisesti teemme tiettyjä asioita:

- Rukoilemme aamuin ja illoin.
- Tutkimme pyhiä kirjoituksia päivittäin.
- Käymme kirkon kokouksissa ja nautimme sakramentin kelvollisesti.
- Palvelemme lähipiirissämme olevia.
- Olemme kelvollisia käymään tempelissä.

Kaikki nämä toimet auttavat meitä liikkumaan eteenpäin oikeaan suuntaan.

Siksi kirjassessa *Nuorten voimaksi* kuvattujen tasovaatimusten lukeminen

ja niiden tunteminen varmistavat osaltaan, että me teemme valintoja, jotka ovat sopusoinnussa Jumalan tasovaatimusten kanssa. Se, että me elämme näiden periaatteiden mukaan ja pidämme käskyt, saa Pyhän Hengen olemaan jatkuvasti kanssamme. Aivan kuten ne, jotka polkevat pyörällä, pysyvät pystyssä maan vetovoiman vaikutuksesta huolimatta, samoin ne, joita Pyhä Henki johdattaa kaikessa, mitä he tekevät, voivat kestää vastustajan vaikutuksen.

Mitä päämääriä teillä on mielesänne, kun kuljette eteenpäin? Kaikkien Aaronin pappouden nuorten miesten kohdalla valmistautuminen nyt kokoaikaiseen lähetystyöhön on tärkeää eteenpäin vievälle kasvulle. Kaikkien nuorten ensisijaisena tavoitteena tulee olla myös se, että on valmis menemään temppeleihin ja saamaan endauementin tekemällä pyhiä liittoja ja pitämällä ne.

Ensimmäisen presidenttikunnan viestissä kirjasen *Nuorten voimaksi* alussa sanotaankin: ”Pysykää kaikissa toimissanne keskittyneinä temppeleihin. Temppeleissä saatte suurimmat kaikista Herran siunauksista kuten avioliiton ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi.”¹ Se, että solmi iankaikkisen avioliiton Herran huoneessa ja tulee vanhurskaaksi aviomieheksi, vaimoksi, isäksi tai äidiksi, voi vaikuttaa kaukaiselta asialta, mutta aika aloittaa valmistautuminen on nyt. Kaikki nämä asiat johtavat loistavimpaan ja suurimpaan kaikista määränpäistä – iankaikkiseen elämään taivaallisen Isämme luona.

Yksi lempikohdistani pyhissä kirjoituksissa tiivistää sen, mitä meidän on tehtävä, jotta liikkuisimme eteenpäin kohti tavoitteitamme: ”Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan.

Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:20.)

Aivan kuten minä opin kahdeksanvuotiaana tyttönä, että minun piti polkea ja liikkua eteenpäin vastustaakseni maan vetovoimaa ja säilyttääkseni tasapainon polkupyörälläni, meidän kaikkien on tärkeää kulkea eteenpäin uskossa luottaen siihen, että elävät profeetat ja rakastava taivaallinen Isä auttavat meitä olemaan kaatumatta. Jotkin päämääristämme ovat aivan pian edessämme, kun taas toisten saavuttamiseksi meidän on elettävä vanhurskaasti koko elämämme ajan. Lupaukset, jotka odottavat määränpäissä, jos olemme uskollisia, ovat varmoja ja loistavia ja hyvinkin matkan arvoisia. ■

VIITE

1. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. II.

SUNNUNTAIN OPPIAIHEET

.....
Tämän kuukauden aihe:
Avioliitto ja perhe

AVIOLIITTO KANNATTAA

”On hyvin palkitsevaa olla naimisissa. Avioliitto on suurenmoinen asia. Aikanaan alatte ajatella samalla tavoin ja saatte samoja ideoita ja vaikutelmia. On aikoja, jolloin olette äärimmäisen onnellisia, ja koetusten aikoja ja koettelemusten aikoja, mutta Herra johdattaa teidät yhdessä kaikkien niiden kasvukokemusten halki.”

Vanhin Richard G. Scott kahdenoista apostolin koorumista, ”Avioliiton iankaikiset siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 96.

SIKSI AVIOLIITTO ON UPEA JUTTU!

Meistä on ihanaa olla naimisissa, ja tässä on syitä siihen.

Ben ja Rachel Nielsen

Ensimmäisten treffiemme jälkeen me kumpikin tiesimme, että halusimme toisille treffeille. Ben halusi uusille treffeille, koska Rachel oli ystävällinen ja hänen kanssaan oli hauska jutella. Rachel halusi uusille treffeille, koska Ben oli herrasmies ja hymyili yhä senkin jälkeen kun hänen *kaikki* huolella laatimansa suunnitelmat menivät pieleen. Toisten ja monien muiden treffien ja niitä seuranneiden rukousten jälkeen me rakastuimme ja päätimme solmia avioliiton Sacramenton temppelissä Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Hääpäivämme oli aivan täydellinen, ja siitä lähtien meistä on ollut ihanaa olla naimisissa. Maailma voi suhtautua avioliittoon eri tavoin, mutta me tiedämme, ettei ”mikään muu suhde voi suoda niin paljon iloa, tuottaa niin paljon hyvää tai saada aikaan niin paljon henkilökohtaista hioutumista”¹. Avioliitto on upea juttu, ja tässä on syitä siihen.

BEN PERUSTELEEE: Joukkueoveri

Palvellessani lähetystyössä Brasiliassa opin rakastamaan jalkapalloa. Yksi seikka, josta pidän tässä urheilulajissa todella paljon, on se, että minulla on joukkueovereita ja opin tekemään yhteistyötä joukkueeni kanssa. Rachel on fantastinen joukkueoveri. Hän auttaa minua saavuttamaan tavoitteitani, tekee kanssani tärkeitä päätöksiä ja on apunani, kun minulla on vaikeaa.

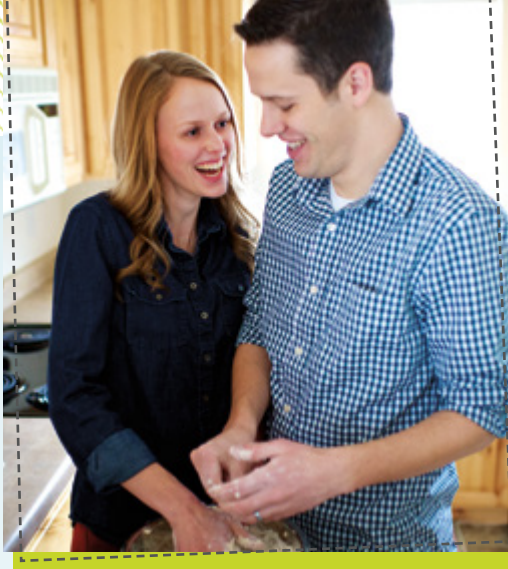
Kun meidät sinetöitiin temppelissä, me lupasimme auttaa toisiamme tasa-vertaisina kumppaneina.² Rachel ja minä pyrimme tukemaan toisiamme kaikessa, mitä teemme, ja on hienoa tietää, että minulla on aina luotettava joukkueoveri.

RACHEL PERUSTELEEE: Rakkaudenosoitukset

Möyrytetään, tytöt (ja pojat): on mukavaa tietää, että joku rakastaa teitä. Kun on naimisissa, on mahdollisuuksia osoittaa ja kokea rakkautta joka päivä! Puhuessani vanhemmilleni mahdollisuudesta mennä naimisiin Benin kanssa isä sanoi: ”Kenen kanssa sitten päätätkin mennä naimisiin, haluan hänen ilmaisevan usein ja vilpittömästi, että hän rakastaa sinua, kuten vanhin Richard G. Scott ilmaisi vaimolleen.”³ Minä kuuntelin isää.

Päätin mennä naimisiin Benin kanssa, ja hän on aina pyrkinyt osoittamaan rakkautensa minua kohtaan pienillä ja suurilla tavoilla. Kun olin viimeistä vuotta opiskelemaisissa, tein kuukausia töitä valmistautuakseni ja hakeakseni arvostettuun työharjoittelupaikkaan ja käydäkseni haastattelussa, jotta pääsisin sinne. Ja kun viimein kuulin, että saan paikan, tulinkin kotiin ja näin mieheni hankkineen maljakollisen kukkia. Hän tiesi, kuinka ahkerasti olin tehnyt töitä ja kuinka paljon se työharjoittelupaikka merkitsi minulle. Toisinaan hän panee jääkaappiin piiloon lempijuomani ja rakkausviestin ennen kuin lähtee viikonlopun partioleirille. Ja joka päivä hän pesee astiat ja saa minut nauramaan. Ben osaa hienosti ilmaista rakastavansa minua, ja se tuo meille kummallekin paljon iloa.

BEN PERUSTELEEE: Enemmän nautintoa

On todella hauskaa käydä treffeillä Rachelin kanssa. Itse asiassa huolehdimme siitä, että käymme yhä usein treffeillä, vaikka olemme naimisissa. Kun tapasimme, huomasimme, että nautimme monista samoista asioista: puistoissa kävelemisestä, teatterikäynneistä, urheilutapahtumien katsomisesta, uusien ja erilaisten ruokien syömisestä, musiikin kuuntelemisesta ja paljon muustakin. Minusta oli hauskaa tehdä kaikkea sitä ennen kuin tapasin Rachelin, mutta nyt se on vieläkin hauskeempaa, kun saamme tehdä niin yhdessä. Kun on naimisissa, on joku, jonka kanssa voi nauttia elämästä – ja se tekee elämästä mahtavaa.

RACHEL PERUSTELEEE: lankaikkinen lähetystyötoveri

Ennen kuin tapasin Benin, lähestyin sitä ikää, jolloin lähdetään lähetystyöhön, ja olin vakavasti harkinnut palvellemista kokoaikaisessa lähetystyössä. Mutta sitten elämäni tuli Ben, ja tiesin, että taivaallisella Isällä oli minua varten erilainen suunnitelma.

Kun Ben ja minä kihlauimme, sukulaiset, jotka tiesivät suunnitelmistani palvella lähetystyössä, kyselivät päätöksestäni, ja minä sanoin heille: ”Päätin, että haluan valita oman lähetystyötoverini – ja pysyä hänen kanssaan iankaikkisuuden.”

Kun olet naimisissa, sinulla ja puolisolasi on tilaisuus osallistua pelastuksen työhön yhdessä. Ben ja minä olemme kokeneet suurta iloa rakentaessamme Kristukseen keskittyntä kotia, tutkiessamme yhdessä evankeliumia

ja eläessämme sen mukaan, palvellessamme kirkossa ja kutsuessamme muita tulemaan Kristuksen luokse. Työkennellessämme yhdessä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi me lähennyimme, rakkautemme syvenee ja elämä tuo enemmän tyydytystä.

USKO MEITÄ

Mitä maailma saattaakin sanoa, avioliitto on upea juttu ja se *kannattaa* asettaa etusijalle. Kun olet naimisissa, rinnalasi on joukkueoveri, voit antaa ja saada rakkautta, nautit elämästä täydemmin ja vierelläsi on joku, jonka kanssa voit rakentaa Jumalan valtakuntaa. Kaikki se tuo meille suurta iloa, ja koska meidät on sinetöity temppeleissä, me voimme nauttia tästä ilosta ikuisesti! Jos pidämme liittomme, me olemme yhdessä iankaikkisesti ja saamme pappeuden kruunaavat siunaukset. Olemme löytäneet avioliitossa ”ihmisenä olemisen rikkaimman täyttymyksen”.⁴ ■
Kirjoittajat asuvat Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. L. Whitney Clayton, ”Avioliitto: katso ja opi”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 83.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
3. Ks. ”Avioliiton iankaikkiset siunaukset”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 96.
4. James E. Faust, ”Avioliiton rikastaminen”, *Liahona*, huhtikuu 2007, s. 4.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Mitä voisit pohtia ennen sunnuntaita

- Millaiset ominaisuudet ja asenteet tekevät avioliitosta ja perheistä vahvimpia ja onnellisimpia?
- Mitä sellaista teet nyt, mikä auttaa tulevaa avioliittoa ja perhettäsi pysymään vahvana ja onnellisena?

Mitä voisit tehdä

- Kerro muutamille ystäville tavoitteestasi mennä naimisiin ja hankkia perhe, ja kerro heille, miksi aiot tehdä niin.
- Kerro kirkossa, miksi odotat innolla avioliittoa ja perhettä ja kuinka valmistaudut niihin.

**Vanhin
Jeffrey R. Holland**

kahdentoista
apostolin koorumista

*Kahdentoista apostolin
koorumin jäsenet ovat
Jeesuksen Kristuksen
erityisiä todistajia.*

Riittääkö toistaiseksi, jos vain *uskon*, että kirkko on tosi?

Sinulla on
enemmän
uskoa kuin
arvaatkaan.

Usko on ensimmäinen
askel siihen, että
tietää jotakin.

Pidä lujasti kiinni siitä,
mitä jo tiedät, ja pysy
vahvana, kunnes
saat lisää tietoa.

Jeesus Kristuskin
sanoi: "Älä pelkää,
vaan usko"
(Mark. 5:36).

*Artikkelista "Minä uskon",
Liahona, toukokuu 2013,
s. 93–95.*

”Vahvistakaa uskoanne.
Julistakaa uskoanne!
Antakaa uskonne näkyä!”

Vanhin Russell M. Nelson
kahdentoista apostolin koorumista

Minä tunsin Pyhän Hengen

Yichen, 6, Taiwan

Kysyin usein vanhemmiltani, mitä tarkoittaa se, että tuntee Pyhän Hengen. Olin kuullut heidän puhuvan siitä, mutta en tiennyt, millainen se tunne on.

Äiti kertoi minulle, että se on oikein hyvä tunne, mutta en vielääkään tiennyt, mitä se tarkoitti.

Yhtenä aamuna vuoden vanha veljeni juoksenteli ympäriinsä ja löi vahingossa päänsä lämmittimeen. Hän sai ison haavan päähänsä. Hän itki, ja haavasta vuoti verta. Minua pelotti ja huolestutti kovasti.

Äiti hoiti haavan ja pani siihen laastarin. Sitten hän vei minut kouluun.

Koulussa pelkäsin vieläkin, ja olin huolissani veljestäni. Sitten muistin, että voisin rukoilla. Menin vessaan ja rukoilin vilpittömästi taivaallista Isää ja pyysin Häntä

siunaamaan veljeäni. Rukouksen jälkeen en pelännyt enää. Minulla oli ihan rauhallinen tunne, ja palasin luokkaani.

Kotimatalla sinä päivänä kerroin äidille, mitä oli tapahtunut. Äiti kertoi minulle iloisesti, että se lämmin, rauhallinen tunne, joka minulla oli, johtui siitä, että Pyhä Henki lohdutti minua. Hän sanoi, ettei Pyhä Henki yleensä puhu meille niin kuin ihmiset puhuvat meille. Sen sijaan Hän antaa meille rauhallisen tunteen.

Sen jälkeen olen huomannut muita kertoja, jolloin olen tuntenut Pyhän Hengen. Kun isä antoi äidille siunauksen, suljin silmäni ja yritin olla oikein kunnioittava. Silloin koin taas sen lämpimän tunteen. Tiedän, että jos haluamme tuntea Pyhän Hengen useammin, meidän pitää olla kunnioittavia. ■

Isa sai siunauksen

Mackenzie Van Engelenhoven

Perustuu tositapahtumaan

”Joka päivä kodissa on pappeuden voiman siunaama” (Lasten laulukirja, s. 102).

Painaako jokin mieltäsi?” äiti kysyi Isalta, kun he olivat raitiovanu-
nussa matkalla kirkosta kotiin.

Isa katseli ikkunasta kanavia, jotka kulkivat Amsterdamin katujen kanssa poikittain. ”Minun opettajani Alkeisyhdistyksessä sanoi, että on siunaus, kun kotona on pappeus”, Isa sanoi. ”Mutta isällä ei ole pappeutta, joten me emme voi saada siunauksia.”

”Meillä voi silti olla pappeutta kotona, vaikka isä ei olekaan kirkon jäsen”, äiti sanoi. ”Seurakunnassa on paljon kelvollisia pappeudenhaltijoita, jotka voivat auttaa. Miten olisi veli Van Leeuwen, kotiopettajamme?”

Isa piti veli Van Leeuwenista. Tämä toi aina *stroopwafeleita*, Isan lempikeksejä, ja kertoi hänelle luonnontieteistä, Isan lempiaiheesta. Mutta kirkossa muut lapset kertoivat siitä, kuinka heidän isänsä antoivat heille pappeuden siunauksia, kun he olivat sairaita tai pelkäsivät. Isa ei voinut pyytää siunausta isältään.

”Minä rakastan isää”, Isa sanoi. ”Mutta minä toivon, että hänellä olisi pappeus.”

Kun he tulivat kotiin, isä oli keittiössä laittamassa ruokaa. ”Millaista oli kirkossa?” hän huusi heille.

Isa ei vastannut. Sen sijaan hän meni huoneeseensa ja heittäytyi vuoteelle. Hän toivoi, että asiat olisivat vähän toisin.

Seuraavalla viikolla Isalla olisi koulussa iso koe. Jokaisen lapsen Alankomaissa täytyy suorittaa 12-vuotiaana koe, joka ratkaisee, minne he menevät kouluun seuraavana vuonna. Vaikka Isa oli opiskellut ahkerasti ja oli valmistautunut, häntä jännitti kovasti. Koetta edeltävänä iltana hänen vatsansa tuntui olevan ihan solmussa. Hän ei saanut unta. Kun hän heittelehti ja kääntyi vuoteessa, hän muisti Alkeisyhdistyksen oppiaiheen siitä, kuinka voi pyytää pappeuden siunauksen, jos pelottaa. Vaikka isä ei voisi antaa siunausta, Isa tiesi, että taivaallinen Isä auttaisi häntä, jos hän pyytäisi.

Isa nousi vuoteesta ja meni olohuoneeseen. Äiti oli työssä, mutta isä oli sohvalla katselemassa televisiota.

”Onko kaikki hyvin?” isä kysyi.

”Minua jännittää kovasti se huomisen koe”, Isa sanoi. ”Voisimmekohan me soittaa veli Van Leeuwenille ja pyytää häntä antamaan minulle siunauksen?”

”Minusta se on hyvä ajatus”, isä sanoi. ”Minäpä soitan hänelle.”

Pian veli Van Leeuwen ja hänen poikansa Jaan tulivat ja antoivat Isalle siunauksen. Veli Van Leeuwen

pyysi taivaallista Isää auttamaan Isaa niin, ettei tämä jännittäisi koetta ja että koe menisi hyvin. Kun veli Van Leeuwen antoi Isalle siunauksen, isä istui sohvalla, pani käsivartensa ristiin ja sulki silmänsä.

Siunauksen jälkeen Isasta tuntui paljon paremmalta. Hänen vatsansa ei ollut enää niin kireä, ja hän oli jopa vähän uninen. ”Hyvää onnea huomiseen”, veli Van Leeuwen sanoi heidän lähtiessään. ”Olet tehnyt ahkerasti töitä, ja tiedän, että taivaallinen Isä auttaa sinua niin, että koe menee hyvin.”

”Minä olen ylpeä siitä, että sinulla on uskoa”, isä sanoi Isalle peitellessään häntä taas vuoteeseen. ”Vaikka en olekaan kirkon jäsen, olen iloinen siitä, että sinä

”Me voimme elää joka hetki ’pappeuden voiman siunaamina’, olivatpa olosuhteemme millaiset tahansa.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Voimaa pappeudessa”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 92.

uskot Jumalaan, ja toivon, että tiedät, että niin minäkin uskon.”

”Kiitos, isä”, Isa sanoi, ja isä suukotti häntä poskelle.

Kun Isa asettui mukavasti peittojen alle, hänellä oli onnellinen ja rauhallinen olo. Hän oli kiitollinen siitä, että hänellä oli isä, joka rakasti häntä. Hän oli iloinen siitä, että isä uskoi taivaalliseen Isään ja Jeesukseen. Ja hän tiesi, että pappeus voisi aina siunata häntä ja hänen kotiaan. ■

Kirjoittaja asuu Massachusettsissa Yhdysvalloissa.

Vanhin Kazuhiko
Yamashita
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Lammasmaisen leijona

*”Oon lapsi Jumalan ja saavu in
päälle maan” (Lasten laulukirja, s. 2).*

Yksi lempisaduistani on kertomus Lambertista, lammasmaisesta leijonasta. Siitä tuli kuuluisa eräässä piirreyssä elokuvassa muutama vuosi sitten.

Lambert oli leijonanpentu, joka oli elänyt syntymästään asti lammaskatraan kanssa. Sen vuoksi se luuli olevansa lammas. Eräänä kevätiltana Lambert ja lammaskatras nukkuivat rauhallisesti. Yhtäkkiä Lambert kuuli kaukaa suden pelottavaa ulvontaa.

Koska Lambert luuli olevansa lammas, se alkoi vapista.

Ulvonta voimistui, ja susi tuli lähemmäs ja alkoi pian kiskoa yhtä lampaista mukaansa. Äkkiä Lambert koki sisimmässään voimakkaan tunteen, jollaista se ei ollut kokenut koskaan aiemmin. Salamana se loikkasi kohti sutta pelastamaan lammasta!

Juuri silloin Lambert ymmärsi jotakin. ”Minä en ole lammas. Minä en ole lampaan lapsi. Minä olen leijonan lapsi!” Lambert ajatteli. Kun se ajoi suden tiehensä ja suojeli lampaista, se tiesi, millainen se todellisuudessa on.

Sinä olet Jumalan lapsi, ja Hän rakastaa sinua. Ennen kuin me

synnyimme maan päälle, jokainen meistä oli rakas henkipoika tai -tytär taivaallisen Isämme perheessä. Mutta monet meistä eivät ymmärrä sitä. Jos me tiedämme, keitä me olemme, me voimme olla kuin leijona ja taistella pahaa vastaan, niin että voimme suojella muita emmekä eksy tieltämme.

Minä olen kiitollinen evankeliumin suurenmoisista lahjoista ja pelastussuunnitelmasta. Olen kiitollinen siitä, että me tiedämme, keitä me olemme, niin että me voimme olla vahvoja – aivan kuten Lambert. ■

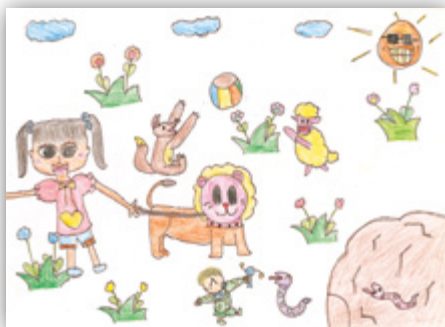

MEIDÄN SIVUMME

Minä rakastan kaikkea,
mitä Jeesus Kristus on luonut.

You-en, 6, Taiwan

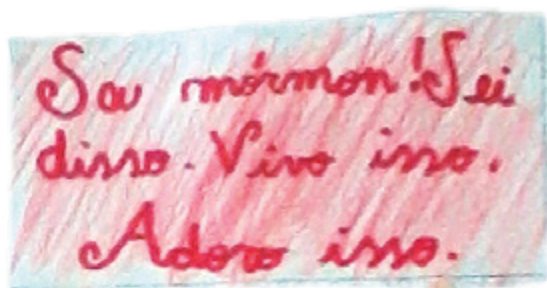
Kohdassa 2. Nefi 30:12–15 kerrotaan tuhatvuotisesta valtakunnasta. Kun tuhatvuotinen valtakunta tulee, minä toivon, että saan tavata Vapahtajan ja leikkiä eläinten kanssa.

You-rou, 10, Taiwan

Minun piirrokseni kertoo lepopäivän pyhittämisen siunauksista (ks. OL 59:16). Minä rakastan eläimiä.

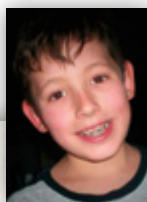
You-ren, 8, Taiwan

**Minä olen mormoni! Minä tiedän sen.
Minä elän sen mukaan. Minä rakastan sitä.**
Laura N., 8, Brasilia

Poika ja meri, Helaman G., 11, Meksiko; laivastoministerin järjestämän taidekilpailun voittaja

Kun menin isäni kanssa Buenos Airesin temppeliin Argentiinassa, sain nähdä siellä monia pyhiä ja kauniita huoneita.

Temppelissä oli avointen ovien tilaisuus, joten monet ihmiset näkivät sen. Pian olen tarpeeksi vanha menemään temppeliin kasteille kuolleiden puolesta. Minä rakastan Jeesusta Kristusta ja perhettäni.

Guido R., 10, Argentiina

*Mālō e
lelei!**

Minä olen Kaloni Tongasta

*Minusta on hauskaa
käydä rannalla
perheeni kanssa ja
leikkiä hiekassa
ja meressä.*

Minä pidän tanssimisestä, urheilimisesta ja piirtämisestä. Olin mukana, kun seminaarirakennukseen tehtiin pelastussuunitelmaa kuvaava seinämaalaus.

Viikolla pukeudun koulupukuuni. Sitten kävelemme koko perhe yhdessä kouluun. Isä on töissä lukiossa ja äiti on seminaarinopettaja. Minulla on isosisko, jonka nimi on Dorothy, ja isovelji, jonka nimi on Nelson.

Äiti ja täti päättivät aloittaa suvun yhteisen hankkeen rahan ansaitsemiseksi niin että kaikki me serkkuset voimme mennä jonakin päivänä lähetystyöhön. Me valmistamme kanakabobeja ja 'otaita ja myymme niitä torilla joka sunnuntai.

Haastattelijana Amie Jane Leavitt

Tutustu Kaloniin Tongan kuningaskunnasta. Hänen saarensa tunnetaan ystävällisinä saarina.

Oletko koskaan ollut perheen eväsretkellä ulkona joulupäivänä? Kalonin perhe käy mielellään eväsretkellä rannalla joulun aikaan.

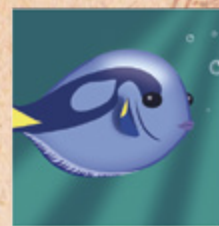
Koska joulukuu on eteläisellä pallonpuoliskolla kesäaika, eväsretket jouluna eivät ole mikään ongelma!

Kymmenvuotiaasta Kalonista on mukavaa viettää monia hauskoja lomapäiviä tätiensä, setiensä ja serkkujensa kanssa. ■

* "Hei, ystävät!" tongaksi.

Minä haluan mennä yliopistoon ja tulla seminaarinopettajaksi niin kuin äiti. Haluan myös lähteä lähetystyöhön ja mennä naimisiin temppelessä. Mutta sillä välin nautin kovasti siitä, että saan elää kauniilla paratiisisaarella.

SAAN KÄYDÄ TEMPELIIN

Kun meidän perhe kävelee kouluun, kuljemme temppelin ohi. Tunnen rauhaa, kun näen temppelin. Maltan tuskin odottaa, että pääsen jonakin päivänä sinne sisälle.

Nuku'alofan temppeli vihittiin vuonna 1983. Se peruskorjattiin ja vihittiin uudelleen vuonna 2007.

VALMIINA LÄHTÖÖN!

Kalonin laukku on pakattu muutamilla hänen lempitavaroistaan. Mitä niistä pakkaisit omaan laukkuusi?

Osallistuminen tervehenkisiin toimintoihin vahvistaa perhettäni

Jennifer Maddy

Lucas oli pitkästynyt. Hän kuljeskeli ympäri taloa, että löytäisi jonkun, jonka kanssa leikkiä. Hänen veljensä Ben pelasi tietokonepeliä. Hänen siskonsa Sophie lähetti tekstiviestejä ystävälleen. Äiti selasi postia ja isä luki.

”Täällä on tylsää”, Lucas sanoi.

Isä kohotti katseen kirjastaan.

”Miten niin?”

”Me ei tehdä mitään yhdessä”,

Lucas sanoi. ”Kaikki vain tekevät omia juttujaan.”

Isä sulki kirjansa. ”Olet oikeassa”, hän sanoi. ”Kokoan perheen yhteen, ja sitten tehdään jotakin hauskaa.”

Lucas hymyili iloisesti. ”Hyvä!”

Muutamaa minuuttia myöhemmin Lucasin perhe istui yhdessä miettien, mitä tehdä. Sophie halusi vaihtaa tekstiviestejä ystävänsä kanssa. Ben halusi jatkaa tietokonepeliä.

”Minun ystäväni Paul käy mielellään kävelyllä perheensä kanssa”, Lucas

sanoi. ”Ja Alexanderin perhe tykkää urheilemisesta.”

Mutta Sophie ei halunnut lähteä ulos helteellä, eikä Ben voinut urheilla, koska hän oli satuttanut nilkkansa.

”Nuo ovat hauskaa puuhaa ystävillesi, Lucas”, äiti sanoi, ”mutta mitä *meidän* perheemme haluaa tehdä?”

Ben sanoi, että hän pitää lautapeliä pelaamisesta. Sophie sanoi, että hän lukee mielellään. Lucas sanoi, että hänestä on hauskaa ajaa kilpaa autoilla.

”Valitaan yksi noista asioista ja tehdään sitä nyt”, isä sanoi. ”Mitä jos pelataan ensin jotakin lautapeliä?”

Pian he kaikki olivat pelin ääressä ja alkoivat pelata. Vähän ajan päästä Sophie pani pois puhelimensa. Ben lakkasi vilkuilemasta tietokonetta. Pelin lopussa kaikki hymyilivät, mutta Lucasin hymy oli aurinkoisin. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

LAULU

- ”Perhe”, *Liahona*, huhtikuu 2004, s. Y11.

IDEOITA PERHEEN KESKUSTELUUN

Profeetta ja apostolit sanovat meille, että on tärkeää viettää aikaa yhdessä perheenä. Perheen kanssa toimiminen auttaa teitä tuntemaan toisenne ja pitämään hauskaa yhdessä. Mitä teidän perheenne haluaa tehdä? Keskustelkaa siitä, kuinka sellaiset toiminnat auttavat teitä lähentymään toisianne. Voisitte asettaa tavoitteen kokeilla tässä kuussa yhtä uutta toimintaa perheenä.

HAUSKUUDEN KUUKAUSI

Suunnittele perheesi kanssa, mitä kaikkea haluaisitte tehdä kuukauden aikana. Kun teette jonkin tässä mainitun toiminnan, leikkaa kuva irti ja teippaa tai liimaa se sen päivän kohdalle, jolloin teitte niin. Tee tyhjiä ruutuja ja lisää niihin itse keksimiänne toimintoja!

Elokuu 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Pelatakaa jotakin peliä

Käykää kävelyllä

Käykää tempelialueella

Käykää pyöräilemässä

Menkää uimaan

Pitäkää perheilta

Laulakaa yhdessä

Urheilkaa

Lukekaa jokin kertomus

Ystäviä Eelille

Jane Nickerson

Perustuu tositapahtumaan

Eeli yritti olla hyvä ystävä. Mutta Will ei halunnut leikkiä hänen kanssaan.

”Jos leikitte Eelin kanssa, ette saa leikkiä minun kanssani”, Will sanoi Jakelle ja Dannylle.

Eeli pyysi Williltä nätisti, mutta Will sanoi: ”Ei. Mene pois.”

Eeli yritti mennä mukaan, kun toiset pojat leikkivät hippaa. Mutta kukaan ei ajanut takaa Eeliä.

Yhtenä päivänä Eeli toi kouluun leluja. Uusi tyttö, jonka nimi oli Emma, katseli, kun Eeli leikki niillä.

”Haluatko leikkiä minun kanssa?” Eeli kysyi.

”Joo”, Emma sanoi. ”Tuo näyttää hauskalta.”

Jake ja Danny kysyivät: ”Saadaanko mekin tulla mukaan?”
”Joo”, Eeli sanoi.

Will näytti yksinäiseltä.
”Tule, Will”, Eeli sanoi. ”Sinäkin voit leikkiä meidän kanssa.” ■

Yhteisiä leikkejä

Etsi leikkikentällä olevat leikkivälineet. Laske sitten, kuinka moni lapsi leikkii kullakin välineellä.

KORVASIN PELKONI USKOLLA

Katherine Nelson

Kun paras ystäväni näki minut, hän tiesi heti, että jotakin oli sattunut. ”Me erosimme”, sanoin hänelle hiljaa. Olin tulossa kotiin käytyäni pitkän keskustelun miehen kanssa, jonka kanssa olin seurustellut. Vaikka surimme eroa, olimme kumpikin sitä mieltä, että se oli meille oikea ratkaisu.

Mutta kun viikot kuluivat, aloin epäillä päätöstäni. Mitä jos en koskaan löytäisi ketään, jonka kanssa seurustella, enkä koskaan menisi naimisiin? Mitä jos olin tehnyt liian suuren numeron yhteensopimattomuudestamme?

Tunsin itseni niin yksinäiseksi ja epävarmaksi, että ajattelin jopa katsoa, olisiko hän halukas yrittämään kanssani uudemman kerran. Olin, kuten vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista kuvaili, ”tyytymätön nykyisiin olosuhteisiin ja [näin tulevaisuuden] vain kolkkona”¹.

Eräänä iltana muutama viikko eromme jälkeen luin Vapahtajan ylösnousemuksesta. Luukkaan evankeliumissa kerrotaan, että kolmantena päivänä siitä kun Vapahtaja oli laskettu hautaan, uskollisia seuraajia meni haudalle voidellakseen Hänen ruumiinsa tuoksuöljyllä. Mutta he huomasivat, että haudan sulkeva kivi oli vieritetty pois ja ruumis oli poissa. Sitten heille ilmestyi kaksi enkeliä, jotka sanoivat: ”Miksi etsitte elävää kuolleiden

*Mitä jos en
koskaan löytäisi
ketään, jonka
kanssa seu-
rustella, enkä
koskaan menisi
naimisiin?*

joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.” (Luuk. 24:5–6.)

Enkelien kysymys vaikutti minuun äkkiä hyvin voimakkaasti. En ollut koskaan ajatellut sitä, miltä Jeesuksen haudalle tulijoista kenties on tuntunut, kun he ovat tajunneet etsivänsä Vapahtajaansa väärästä paikasta. En ollut koskaan ajatellut, millainen haaste heille on varmastikin ollut uskoa, että Jeesus oli jättänyt taakseen haudan kalman ja oli ylösnoussut kirkkaudessa.

Pyhien kirjoitusten kohta oli lempeä nuhde. Tajusin, että Vapahtajan ystävien tavoin minäkin etsin lohtua väärästä paikasta. Menneisyydessä vellominen ja eilisten turhaan haitkaileminen² eivät lohduttaneet minua eivätkä motivoineet minua rakentamaan toimintaan. Oivalsin, että minun täytyi lakata katsomasta menneiden kokemusten hautaan. Minun täytyi korvata pelkoni uskolla ja luottaa siihen, että Vapahtaja pystyisi luomaan elämää menneisyyteni kokemuksista.

Mietin tuota pyhien kirjoitusten kohtaa usein, kun huomaan katuvani tekemiäni valintoja tai kaipaavani paluuta taakse jääneisiin hetkiin. Vapahtajan ansiosta me voimme aloittaa uudelleen. Vapahtajan ansiosta me voimme ”[katsoa] taakse saadaksemme itsellemme kokemusten hehkuvan hiilloksen mutta emme niiden tuhkaa”, koska tiedämme, että ”menneisyydestä on määrä oppia mutta siellä ei pidä elää”³. Sen sijaan että tuhlaissimme aikaa katumukseen voimme katsoa uskoen tulevaisuuteen. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. ”Paras on vielä edessäpäin”, *Liahona*, tammikuu 2010, s. 18; speeches.byu.edu.
2. Ibid.
3. Ibid.

Millaiset valinnat johtavat onneen perheessä?

”Taivaallinen Isä on tehnyt jokaisen meistä ainutlaatuisiksi. Kenelläkään meistä ei ole aivan samanlaisia kokemuksia. Kahta täysin samanlaista perhettä ei ole. Siksi ei ole yllättävää, että on vaikeaa antaa neuvoja siitä, kuinka voi valita onnen perhe-elämässä. Silti rakastava taivaallinen Isä on laatinut saman polun onneen kaikille lapsilleen. Ovatpa henkilökohtaiset piirteemme tai kokemuksemme mitä tahansa, on olemassa vain yksi onnen suunnitelma. Tuo suunnitelma on noudattaa kaikkia Jumalan käskyjä.”

Myös tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

TOIMIKAA TÄSSÄ MAASSA **ikään kuin vuosia**

s.42

Tämä vaihe elämässäsi on täynnä nopeita muutoksia, mutta voit silti hyödyntää olosuhteitasi parhaalla mahdollisella tavalla riippumatta siitä, kuinka paljon sinulla on aikaa.

NUORILLE

s.62

SIKSI AVIOLIITTO ON **UPEA JUTTU!**

Usko meitä: tulet rakastamaan naimisissaoloa iankaikkisen kumppanisi kanssa, ja tässä on syitä siihen.

LAPSILLE

Lammasmainen leijona

s.70

Lambert-leijona luuli olevansa lammas. Sitten paikalle ilmestyi pelottava susi.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

